

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دعاءهای قرآنی

تألیف و ترجمه عزیزاله اصغری

تلفن تماس 04135419392

یاد دادن قرآن را یا پیشه نباید کرد
یا تهمت شیطانها اندیشه نباید کرد
هرگاه که ببارد سنگ از تهمت و از نیرنگ
مانند کوه استادن سستی نباید کرد
سنگی بزنند بر تو چون شیشه نباید باش
ای اصغریا خود را فولاد چوباید کرد

نکته گفتن پیش کژ فهمان ز حکمت بیگمان
گوهر چند از جواهر ریختن پیش خراست

۱	آغاز کتاب
۱	تلفن تماس
۱	فهرست مطالب
۲	دعاءهای قرآنی
۲	خداوند است که عزیز و ذلیل میکند
۳	دعاء های مؤمنین
۳	دعاء های ابراهیم و اسماعیل
۳	ابراهیم و یعقوب دین اسلام را به فرزندانش سفارش کرد
۴	دعاءهای مؤمنین
۴	دعاء بنی اسرا ئیل در زمان داود
۵	خداوند هیچ کسی را جز توانایش تکلیف نمیکند
۶	از آیات سوره آل عمران
۷	خداوند در رحم مادر تان صورت شما را میکشد
۸	آیات محکمت و متشابهات در قرآن کریم
۹	دین در نزد خداوند خلاق فقط اسلام است
۱۰	حواریون به عیسی ایمان آوردند و تسلیم اوشدند
۱۱	خداوند به عیسی گفت: من تورا میمیرانم و بسوی خود بالامیبرم
۱۲	دعاءهای مؤمنین
۱۳	مؤمنین درباره آفرینش جهان خیلی تفکر و اندیشه میکنند
۱۴	خداوند درخواست و دعاء مؤمنین را قبول کرد
۱۶	خداوند بحال بندگانش کاملاً آگاه است
۱۸	هر کسی که از رسول خداوند اطاعت کرده؛ از خداوند اطاعت کرده است
۱۹	کسانیکه به آیات قرآن ایمان آورده از شوق گریه میکند
۲۰	آدم و حوا توبه کردند
۲۱	خداوند فرمود: ای بنی آدم دین خود را برای خداوند خالص کنید

- ۲۱ خداوند فرمود: ای بنی آدم شیاطین شماها را میبیند و شما آنها را نمیبینید
- ۲۴ عابد و معبود انس و جنّ باهم به جهنّم داخل میشوند
- ۲۵ کافران ببهشت نخوهند رفت مگر اینکه شتر از سوراخ سوزن بگذرد
- ۲۶ عرافیان میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ما را از گنوه ظالمین قرار مده
- ۲۶ جهنّمیان ببهشتیان میگویند: بما آب بدهید؛ بهشتیان: آب بر شما حرام است
- ۲۷ شعیب نبی گفت: پیمانها را تمام بدهید و از خداوند بترسید
- ۲۸ قوم شعیب گفتند: اگر از دین برنگردید تو را از شهرمان بیرون میکنیم
- ۲۹ شعیب گفت: فقط به صاحب اختیار کلّ خودمان توکل میکنیم
- ۲۹ به قوم شعیب زلزله آمد همه را بی جان کرد و مردند
- ۳۰ موسی با معزه فرعون بسوی فرعون رفت
- ۳۲ موسی بساحران پیروز شد و ساحران بسجده افتادند و ایمان آوردند
- ۳۴ فرعون بساحران گفت: بنوادی دستها و پایهایتان را بر خلاف قطع میکنم
- ۳۴ دعاء ساحران در جلو موسی و هارون
- ۳۴ اشراف قوم فرعون گفتند: آیا موسی و قومش را راهمیزاری فساد کنند؟! ۳۴!
- ۳۵ بلاهای زیادی بقوم فرعون آمده ولی ایمان نیاوردند
- ۳۵ خداوند فرمود: ما فرعون و قومش را در دریا غرق کردیم
- ۳۶ خداوند فرمود: بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم در راه خیال بُتپرستی کردن
- ۳۶ موسی ببنی اسرائیل گفت: شما قوم جاهل و نادان هستید
- ۳۸ موسی به فرعون گفت: ساحران هرگز رستگار نمیشوند
- ۳۹ فرزندان آل فرعون به موسی ایمان آوردند
- ۳۹ موسی ایمان آوردندگان از فرزندان فرعونیان گفت: بر خداوند توکل کنید
- ۳۹ خداوند فرمود: بموسی گفتیم: برای قوم خود در مصر خانه های بساز
- ۴۰ دعاءهای موسی
- ۴۰ فرعون در حال غرق شدن گفت: بخداوند موسی و هارون ایمان آوردم
- ۴۰ خداوند به فرعون گفت: الآن ایمان آوردی که قبلاً کافر بودی
- ۴۰ خداوند به فرعون گفت: الآن تو را میمیرانم تا عبرت بر جهانیان باشد
- ۴۰ جنازه مومیائی شده فرعون الآن در موره انگستان موجود است
- ۴۱ دعاءهای یوسف ابن یعقوب نبی

- ۴۳ ای محمد بگو: قرآن راه و روش من و پیروانم است
- ۴۴ یاری خداوند بکمک رسولان او آمده است
- ۴۴ در قرآن هیچ راه انحرافی و کجی وجود ندارد
- ۴۵ ای محمد گویی که خود راتاغم و اندوهی هلاک کنی
- ۴۵ خداوند میفرماید: ما روی زمین را خشک میکنیم
- ۴۵ دعاهای اصحاب کهف
- اصحاب کهف گفتند: صاحب اختیار کلّ ما! صاحب اختیار کلّ آسمانها و زمین است؛ و غیر از خداوند معبودی دیگر را نمیخوانیم و اگر چنین کنیم بکفر باز گشت کرده ایم
- ۶۶ اهل جهنّم میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ما را بزرگانمان و ساداتمان گمراه کردند به آنها لعنت کن لعنتی بزرگی
- ۵۹ دهاءهای سلیمان ابن داود
- ۶۱ خاطرات و دعاهای ایوب نبی
- ۶۲ ایوب صد ساقه ریحان را بزانش زده است
- ۶۲ خاطرات ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و والیسع و ذوالکفل
- ۶۲ در بهشت زنانی هستند که فقط چشم بشوهرانش دوخته اند
- ۶۳ بجهنّمیان گفته میشود: گروهی از رهبران شما با شما وارد جهنّم میشوند
- ۶۳ گمراهان میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! هر کسیکه بر ما عذاب آورده است بما نشان بده بزیر پای خود بگزاریم تا از پستترین مردم بوده باشند
- ۶۳ ای محمد بگو: من از ملاح اعلا فرشتگان خبری ندارم فقط بمن وحی شد
- ۶۴ خداوند فرمود: این قرآن از طرف خداوند صاحب اختیار کلّ عالمیان! فرستاده شده است
- ۶۸ خداوند فرمود: هر امتی در پی آن بود که پیام آورشان را توطه کنند بکشند
- ۶۸ دعاهای فرشتگان درباره مؤمنین
- ۶۸ خداوند فرمود: تنها خداوند را بخوانید و از او حاجت کمک بخواهید؛ بس
- ۶۸ حکومت روز قیامت از آن کیست؟ از آن خداوند است
- ۶۸ خداوند چشمهایی خیانت کار و اسرار سینه ها را میداند
- ۶۹ خداوند فرمود: آیا روی زمین سیر نکردند؟ عاقبت کافران پیشن را ببینند؟

کافران گفتند: گوش به این قرآن ندهید و جار و جنجال براه بیندازید ۶۹
اهل جهنم؛ در جهنم گفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ازانس و جنّ که مارا گمراه
کردند؛ برای ما نشان بده آنها را زیر پای خود قرار بدهیم تا رذل ترین مردم
شده باشند ۶۹

کسانی که گفتند: صاحب اختیار کلّ ما فقط خداوند است؛ فرشتگان بر آنها نازل
میشوند؛ بشارت بهشت و مهمانی خداوند خلاق را بر آنها شادباش میگویند: ۶۹
ای محمد بگو: این معبودهایی را که غیر از خداوند خلاق پرستش میکنید بمن
نشان بدهید چه چیزی را در زمین خلق کردند؟ و یا شرکت در آسمانها دارند ۷۲
چه کسی گمراه تر از آن است؛ که غیر از خداوند کسی و یا چیز را بخواند که
تا روز قیامت به او نمیتواند جواب بدهد؟ و از خواندن ایشان بیخبر باشد ۷۲
ای محمد بگو: اگر من به خداوند دروغ گفته باشم؛ خداوند مرا مجازات خواهد
و شما نمیتوانید مرا از عذاب نجات بدهید ۷۳

پیش از این قرآن؛ کتاب موسی امام رحمت بود؛ که قرآن امام است ۷۳
جریان بسوی رسول الله آمدند؛ تا قرآن را یاد بگیرند ۷۵

آیا نیدند خداوند آسمانها و زمین را آفریده؛ و همه آفریدگانش خسته نشده ۷۵
در روز قیامت مردم احساس میکنند که در قبر جز ساعتی درنگ نکردند ۷۵
آنچه در آسمانها و در زمین هستند به خداوند تسبیح میگویند: ۷۸

خداوند کافران اهل کتاب را از خانه هایشان بیرون رانده است ۷۸
کافران اهل کتاب درختان نخل با ارزش خود را با دست خود قطع کردند ۸۱
دهاءهای مهاجران و انصار در همه جا ۸۱

اگر این قرآن را بر گوهها نازل میکردیم؛ که میدیدی از خوف میشکافتند ۸۱
خداوند صورتگر بی نظیر است ۸۲

ابراهیم خلیل الله برای شما مسلمانان الگو و اسوه حسنه است ۸۶
دعاءهای ابراهیم خلیل الله ۸۶

خداوند: ای محمد؛ چیز را که خداوند بر تو حرام کرده بر خود حرام میکنی ۸۹
خداوند فرمود: ای کافران شما امروز قیامت عذر خواهی نکنید ۹۰
در روز قیامت نور مؤمنین از طرف راستشان حرکت میکند ۹۰
خداوند: همسران نوح؛ و لوط؛ و فرعون؛ و مریم مقدس را مثال میزند ۹۱

- ۹۵ خداوند وکالت مریم را برزکریا سپرد
- ۹۵ از طرف خداوند به مریم مقدس غذا می آمد
- ۹۵ دعاهای زکریا نبی
- ۹۶ فرشتگان بر زمین آمده به مریم مقدس بر شارت میدانند
- مریم گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! چگونه من فرزند بیاورم در حالیکه
- ۹۷ مردی بمن دست نزده است؟ وزن بدکار هم نبودم؟
- ۹۷ عیسی مسیح رسول الله و معجزات او
- عیسی مسیح رسول الله گفت: خداوند هم صاحب اختیار کلّ من است؛ و هم
- ۹۸ صاحب اختیار کلّ شما است؛ و او را پرستش کنید
- ۹۸ حواریون گفتند: ای عیسی مسیح رسول الله؛ ما بتو ایمان آوردیم شاهد باش
- ای محمد؛ بیاد آور زمانی راکه خداوند گفت: ای عیسی مسیح من تو را میمیرا
- ۹۸ نم و بسوی خود بالا میبرم
- ۹۹ ولادت عیسی مسیح رسول الله؛ بدون پدر هزگز دلیل بر الوهیت نمیشود
- ۹۹ آیات مباحله بامسیحیان نجران
- ۱۰۰ ای محمد؛ بگو: ای اهل کتاب بیاید خداوند خلاق هستی را پرستش کنیم
- ۱۰۲ پرستش بنی اسرائیل گوساله ساخته شده سامری را
- ۱۰۳ موسی الواح را افکند سر برادرش هارون را گرفت و بطرف خود کشید
- ۱۰۳ موسی هفتاد نفر از بنی اسرائیل را برگزید به میعاد گاه برد
- ۱۰۴ ای محمد؛ بگو: من رسول و فرستاده از خداوند برای همه شما هستم
- ۱۰۷ خداوند نوح را بطرف قومش فرستاده است
- ۱۰۷ نوح بقوم خود گفت: من برای رسالتم از شما اجرومزد نمیخواهم
- ۱۰۸ نوح گفت: من علم غیب را نمی دانم
- ۱۰۹ نوح پسرش گفت: بیابکشتی سوار شوزیرا کسی از این بلا زنده نماند
- ۱۱۰ کار طوفان نوح پایان یافت
- ۱۱۱ دعاهای ابراهیم درباره شهر مکه
- ۱۱۲ دعاهای ابراهیم درباره اسماعیل و اسحق
- ۱۱۳ ای محمد؛ هزگز معبود دیگری را با خداوند قرار مده بیار و یاور میمانی
- ۱۱۶ ای محمد؛ اسراف مکن زیرا اسراف کنندگان برادران شاطین هستند

- فرعون گفت: ای موسی آمدی باسحر خود مار از زمین مان خاج کنی ۱۴۰
 موسی در اثر جادوگری ساحرین ترسید ۱۴۰
 تمامی جادوگران به موسی و هارون ایمان آوردند ۱۴۱
 خداوند فرمود: ایبنی اسرائیل من شمار از دست فرعونیان نجات دادیم ۱۴۲
 هارون گفت: ای پسر مادرم ریش و سر مرا مکیر؛ من ترسیدم بگوی در میان
 بنی اسرائیل تفرقه افکندی ۱۴۳
 کافران بیکدیگر میگویند: شما در قبری که روز درنگ کردی ۱۴۴
 در روز قامت شفاعت هیچ شفاعت کننده قبول نمیشود و سودی نمیدهد ۱۴۵
 ای محمد؛ پس نسبت تلاوت قرآن عجله مکن تا وحی آن بیاید ۱۴۵
 خداوند فرمود: بیاد آور زمانی را که بفرشتگان گفتیم: به آدم سجده کنید ۱۴۵
 ابلیس آدم را در بهشت فریب داده است ۱۴۶
 ابراهیم تمامی بُت ها را قطع کرده است جز بُت بزرگ ۱۵۱
 بُت پرستان به ابراهیم گفتند: تو خود میدانی که بُتها سخن نمیگویند ۱۵۲
 خداوند فرمود: به ابراهیم آتش را سرد کردیم؛ که سرد سلامت بود ۱۵۲
 خداوند فرمود: ابراهیم و لوط را بسرزمین فرستادیم؛ که بر همه جهانیان پر
 برکت بوده است ۱۵۲
 ای محمد: نوح را بیاد آور هنگامیکه دعائی او را قبول کردیم و جواب دادیم ۱۵۳
 خداوند: گوهها و پرندگان را با داود مسخر کردیم؛ همراه او تسبیح بگویند ۱۵۳
 خداوند فرمود: ساختن زره را بداود من تعلیم دادم ۱۵۳
 خداوند فرمود: تن باد را من برای سلیمان مرکب قرار دادم ۱۵۴
 خداوند فرمود: من دعاء ایوب را قبول کردم؛ و نجات دادم ۱۵۴
 دعاهای یونس در بطن نهنگ ۱۵۴
 خداوند فرمود: ما دعاء زکریا را قبول کردیم ۱۵۴
 ای محمد؛ مریم فرج و عورت خود را پاک نگاه داشته؛ و ما هم برحم او
 هرکت دادیم ۱۵۵
 خداوند فرمود: مؤمنان باید کنیزان خود را زن خود انتخاب کنند ۱۵۷
 خداوند فرمود: ما آسمانها را هفت طبقه قرار دادیم ۱۵۸
 خداوند فرمود: از چهار پایان برای شما شیر نوشدنی قرار دادیم ۱۵۸

- قوم نوح گفتند: نوح دیوانه و جنّ زده است
 ۱۵۹ دعاهای نوح
 ۱۵۹ خداوند فرمود: بنوح وحی کرد یم و دستور داد یم که کشتی را بسازد
 ۱۶۰ جز خداوند پناه دهنده نیست و وجود ندارد
 ۱۶۴ ای محمد؛ بگو: ای صاحب اختیار کلّ من! از سوسه شیطان بتو پناه می‌آورم
 ۱۶۵ خداوند به اهل جهنّم می‌گوید: در جهنّم دور شوید با من سخن نگویند:
 از اهل جهنّم می‌پرسند؛ در قبر چقدر درنگ گردید؛ می‌گویند: یک روز یا قسمتی
 از روز درنگ کردیم
 ۱۶۵ ابراهیم خلیل الله گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! مرا ببخش و بصلحان
 ملحق؛ و گناهان مرا در روز قیامت ببخش و رسوا مکن
 ۱۶۷ در روز قیامت همه عابدان و معبودان با هم به جهنّم انداخته میشوند
 ۱۶۸ لوط بقوم خود گفت: من برای رسالتم از شما اجر و مزد و پاداش نمی‌خواهم
 ۱۷۲ لوط بقوم خود گفت: من دشمن سرسخت عمل زشت شما هستم
 ۱۷۲ شعیب بقوم خود گفت: من بوی رسالتم از شما اجر و مزد و پاداش نمی‌خواهم
 ۱۷۲ قوم شعیب گفتند: تو دیوانه هستی و جنون داری و دروغ می‌گویی
 خداوند فرمود: ای محمد؛ قرآن از سوی صاحب اختیار کلّ جهانیان بتو نازل
 شده است؛ و روح الامین جبرئیل آن را بر قلب تو نازل کرده است
 ۱۷۳ خداوند فرمود: بدرستی که قرآن کتابهای پیام آوران اولین بوده است
 ۱۷۳ خداوند فرمود: فرمود: ای محمد؛ هیچ معبودی را با خداوند خلاق مخوان که
 از معزبان خواهی بود؛ و خویشاوندان و نزدیکان خود را بتوسان
 ۱۷۳ شیاطین بدروغ گویان نازل میشوند؛ و بگوششان کفر القا میکنند
 ۱۷۷ دعاهای سلیمان ابن داود
 ۱۷۷ سلیمان وارث داود شد؛ و گفت: ای مردم زبان پرندگان بمن آموخته شد
 ۱۷۷ سلیمان هُدُود را جستوی کرد و گفت: چرا هُدُود نمی بینم
 ۱۷۸ سلیمان بملکه سباء نامه نوشتویه هُدُود داد که به او برساند
 ۱۷۹ سلیمان گفت: ای بزرگان کدام یکی تخت ملکه سباء را بنزد من می‌آورد
 کسیکه دانش از کتاب آسمانی در نزد او بود گفت: الآن من آن را می‌آورم
 ۱۸۰ ملکه سباء گفت: من پیش از این آگاه بودم اسلام آوردم و تسلیم شده ام
 ۱۸۱

- ۱۸۱ ملکه سباء گفت: من با سلیمان به خداوند ایمان آوردم و تسلیم شدم
- ۱۸۸ خداوند فرمود: ای محمد! ما قصه فرعون و موسی را بر تو میخوانیم
- فرعون پسران بنی اسرائیل را ذبح میکرد و سر میبرد؛ و زنانشان را برای کنیزی نکه میداشت
- ۱۸۸
- ۱۸۹ از بنی اسرائیل برای آنها امامان قرار دادیم تا بنی اسرائیل را نجات بدهند
- ۱۸۹ خداوند فرمود: بمادر موسی وحی کردیم؛ که موسی را بدریا افکند
- ۱۸۹ خاندان فرعون موسی را از آب گرفتند تا دشمن آنان شود
- ۱۸۹ فرعون خواست موسی را بکشد زن او گفت: نکشید تا فرزند ما بشود
- ۱۸۹ سرانجام قلب مادر موسی از همه چیز جز فرزندش تهی گشت
- ۱۹۰ خداوند فرمود: موسی را بپادشاه بازگردانیم؛ تا چشمهایش روشن شود
- ۱۹۰ خداوند: هنگامیکه موسی نیرومند کامل شد برحمت خود دانش عطاء
- ۱۹۰ موسی با یکی موشت یکی از فرعونیان را کشت
- ۱۹۰
- دعاهای موسی
- ۱۹۰ مردی با سرعت آمده و گفت: ای موسی فرار که میخواهند تو را بکشند
- ۱۹۱ موسی گوسفندان دوزن مدینی را آب داد
- ۱۹۱
- دعاهای موسی
- یکی دوزن پیش موسی آمد و گفت: پدرم میخواهد مزد آب دادن گوسفندان را بتوبه دهد بیا بخانه ما رویم
- ۱۹۲
- ۱۹۲ شعیب بموسی گفت: نترس از قوم ظالم نجات یافتی
- ۱۹۲ شعیب بموسی گفت: من میخواهم یکی این دودخترم را بزن تو در آورم
- ۱۹۲ هنگامیکه موسی مدت خود را تمام کرد همراه خانواده اش بطرف مصر حرکت کرد
- ۱۹۳
- موسی از جانب کوه طور آتشی را دید به خانواده خود گفت: در اینجا درنگ کنید بروم از آتشی خبری یا موشتی بیاورم
- ۱۹۳
- هنگامیکه موسی بسراغ آتش آمد از میان یک درخت ندا آمد ای موسی من صاحب اختیار کلّ تو هستم؛ او در جای مقدس هستی نعلیت را در آور
- ۱۹۳
- خداوند به موسی فرمود: بسوی فرعون برو موسی گفت: من یکی از آنان را کشتم میترسم مرا بکشند خداوند فرمود: نترس من در نزد شما هستم
- ۱۹۳

موسی گفت: ایصاحب اختیار کلّ من! برادرم هارون رابکمک من بفرست
و با برادرم پشتم را قوی گردان و خداوند قبول کرد
۱۹۳
هنگامیکه موسی معجزات خود را بفرعون آورد؛ گفتند: این سحر و جادو
فرعون گفت: ای جماعت من جز خودم خدایی را برای شما نمیدانم
۱۹۴
خداوند فرمود: من فرعون و لشگریانش را بدریا افکنم
۱۹۴
خداوند فرمود: فرعونیان را برای قوم خودشان امامان قرار دادیم تا بسوی
آتشی بکشند
۱۹۴

ای محمد؛ ما تورا بسوی قومیکه برای آنها رسولی نیامده بود فرستادیم
تا بترسیانی
۱۹۵
ای محمد؛ بگو: اگر راست میگوید: که تورات و قرآن از سرهی خداوند نیامده
است؛ کتابی بهتر از آنان بیاورید
۱۹۶

ای محمد؛ تو نمیتوانی کسی را که دوست داری هدایت کنی؛ ولی خداوند هر
کسی را که بخواهد هدایت میکند؛ زیرا که خداوند اهل هدایت را میداند
۱۹۷
روز قیامت خداوند میگوید: کجا هستند همتایان؛ شریکانیکه بمن پنداشتید
۱۹۸
خداوند فرمود: بدرستی که قارون قوم موسی بود؛ کنجینه های به او دادیم
۲۰۰
خداوند فرمود: من قارون و خانه اش و ثروتش را بزمین فروبردم
۲۰۱
آن خداونیکه قرآن را بر تو واجب کرد؛ تو را بجایگاهت و ارید خواهی کرد
۲۰۱
خداوند فرمود: ای محمد؛ تو آمدی نداشتی که این قرآن بتو نزل و القاء شود
۲۰۲

ر

خداوند: همه چیز؛ جز ذات پاک خداوند خلاق فانی و نابود شدنی است
۲۰۲
ای محمد؛ خبر ابراهیم و قومش بخوان
۲۰۴
خداوند فرمود: ای مردم در زمین بگردید؛ و بنگرید که خداوند چگونه آفرینش
را آغاز کرده است
۲۰۵
خداوند فرمود: ای مردم شما نمیتوانید در آسمانها و در زمین به خداوند پیروز
شوید و یا از ملک او فرار کنید
۲۰۵
لوط به ابراهیم ایمان آورد؛ و ابراهیم گفت: بسوی صاحب اختیار کلّ خودم
حرکت می کنم
۲۰۶

- لوط بقوم خود گفت: شما کارهایی زشتی را که انجام می‌دهید؛ هیچ قوم قبل
 ۲۰۶ از شما چنین کاری نکردند
- دعاءهای لوط نبی
 ۲۰۶
- فرشتگان نزد لوط آمدند لوط خیلی بدحال و ناراحت شد؛ و فرشتگان گفتند:
 نترس و ناراحت نشو؛ ما تورا و یاران تورا نجات خواهیم داد
 ۲۰۸
- خداوند فرمود: نوح ما را صدا زد؛ مادعاء او را قبول کردیم؛ سلام بر نوح در
 هر دو جهان و او از مؤمنین بود
 ۲۰۸
- خداوند فرمود: بدرستی که ابراهیم از شیعیان و پیروان نوح بود
 ۲۰۹
- ابراهیم بُتها را با قدرت دست راست قطعه قطعه کرده است
 ۲۰۹
- ابراهیم دعاء کرد از خداوند پسر بر دبار و صبور خواست خداوند دعاء او را
 قبول کرده است
 ۲۱۰
- ابراهیم بفرزندش اسماعیل گفت: ای پسر من؛ بدرستی که در خواب دیدم که
 تورا ذبح می‌کنم؛ بنگر که نظر تو چیست؟ اسماعیل گفت: هر آنچه دستور خداو
 ند؛ است؛ اجرا کن که اگر خداوند خواسته باشد صبر می‌کنم
 ۲۱۰
- خداوند فرمود: سلام بر ابراهیم؛ بدرستی که او از مؤمنین بوده است
 ۲۱۰
- خداوند فرمود: امروز قیامت است؛ ای کافران عذرخواهی نکنید چرا که به
 اعمال شما جزا داده میشود
 ۲۱۲
- خداوند فرمود: در روز قیامت نور مؤمنین پیش آنان حرکت میکند و میگویند:
 ای صاحب اختیار کلّ ما! نور ما را کامل بفرما
 ۲۱۲
- خداوند زن نوح و وزن لوط و همسر فرعون؛ مریم مقدس را که فرج و عورت
 و دامان خود را پاک نگه داشته است؛ مثال میزند
 ۲۱۳
- نوح گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! من شب و روز قوم خود را بسوی تو
 دعوت کردم؛ و دعوت من جز نفرت چیزی بر آنها نیافزوده است
 ۲۱۵
- اشراف قوم نوح گفتند: از خدایان و بُتهای خویش دست بردارید! و دّ؛ و شواع؛
 و یعوق؛ و نسر؛ را رها نکنید
 ۲۱۶
- نوح گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! هیچ یکی کافران را روی زمین زنده
 مگذار؛ زیرا که تولید کافران جز فساد کاری ندارد
 ۲۱۷
- تمامی سورَةُ النَّاسِ
 ۲۱۷

تمامی سوره القلق

۲۱۸

ای محمد؛ بگو: من مالک سود و زیان خود نیستم؛ مگر آنچه را که خداوند

۲۱۹

بخواهد؛ من علم غیب را نمیدانم

خداوند فرمود: آیا چیزی ویا کسی راهمتای و شریک خداوند قرار میدهد ید چیزی

رانیا فریده اند؛ و خودشان مخلوق هستند؛ و بندگان مانند شما هستند ۲۲۰

خداوند فرمود: ای محمد؛ بگو: ولی و سرپرست من خداوند خلاق است که این

۲۲۱

قرآن را بمن وحی فرمود است

خداوند فرمود: آیا کسیکه خلق میکند؛ و کسیکه نمیتواند خلق کند یکسان است؟

و اگر نعمت های خداوند را بشمارید؛ هرگز نمی توانید آنها را شمارش کنید ۲۲۱

غیر از خداوند؛ آنها را که میخواهید؛ و حاجت میطلبید؛ و کمک میخواهید هرگز

۲۲۲

استعادهای ندارند و مرده اند

ای محمد؛ این قرآن از طرف خداوند خلاق هستی فرستاده شده است ۲۲۳

چکسی ظالمتر؛ از آن کسی است؛ غیر از خداوند کسی و یا چیزی را بخواند ۲۲۳

ای محمد؛ بگو: کسانی که در آسمانها و در زمین هستند علم غیب را میدانند جز

۲۲۴

خداوند

بدرستی که خداوند فرشتگان او بر محمد رسول الله صلوات و سلام میفرستد؛

ای مؤمنین شما نیز بر او صلوات و سلام بفرستید؛ و تسلیم امر او شوید ۲۲۵

۲۲۶

حجاب زنان مؤمنین در قرآن کریم

گمراهان اهل جهنم در جهنم مگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! بدرستی که

ما از سادات و بزرگان گمراهان اطاعت کردیم که ما را گمراه کردند ۲۲۷

خداوند فرمود: ای کسانی که ایمان آوردید؛ مانند کسانی نباشید که موسی آزار و

۲۲۷

اذیت کردند؛ که موسی در نزد خداوند آبرو مند بود

۲۲۷

امانت در قرآن کریم

در روز قیامت ضعفاء بر هبران گمراه خود میگویند: ما از شما پیروی کردیم

۲۲۹

آیا امروز شما میتوانید بما کمک کنید؟!

۲۲۹

شیطان در روز قیامت سخرانی خواهد کرد

خداوند فرمود: ای محمد! بگو: خداوند از مَدّت توقف آنها آگاه است؛ و علم غیب در آسمانها و زمین از آن خداوند است؛ و خداوند هیچ کسی را در حکم خود شریک نمیسازد

۲۳۰
ای محمد! آنچه را که از کتاب صاحب اختیار کَلّ تو! بتو وحی شده است بخو
ان و تلاوت کن؛ و کسی و چیزی کلمات قرآن را نمیتواند عوض و تبدیل کند
۲۳۰
و هرگز پناه گاه فرهنگی جز قرآن نمیتوانی پیدا کنی

۲۳۰
پایان کتاب

برای دین محمد وسیله است قرآن

قرآن بر آنکه وسیله است دور شده از شیطان

قرآن وسیله ابراهیم از نجات آتش بود

قرآن وسیله عیسی و نوح و یحیی بود

وسيله است قرآن بر حسین و یارانش

برای کَلّ مسلمان وسیله قرآن اش

دیگر وسیله مجو جز قرآن که ای انسان

برای انس و جنّ وسیله است قرآن

لبیک یا حسین گفتن کفر و شرک و گمراهی است

السلام علی الحسین گفتن صواب و خوب است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعاءهای قرآنی

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ
مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۲۶) (از قرآن کریم ازسوره آل عمران آیه ۲۶)

ترجمه: بگو: بار خداوند! ای مالک ملک؛ حکومتها! حکومت
ملکت را به هر کسی که بخواهی؛ میبخشی؛ و از هر کسی که
بخواهی؛ حکومت را میگیری، هر کسی را بخواهی
عزت میدهی؛ و هر کسی را بخواهی خوار میکنی!!! تمامی
خوبیها بدست توست؛ تو بر هر چیزی قادر و توانایی!!!

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ (۱۹۰) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۱۹۱)

(از قرآن کریم ازسوره آل عمران آیات ۱۹۰ و ۱۹۱)

ترجمه: بدرستی که در آفرینش آسمانها و زمین؛ و رفت و آمد
شب و روز آیات؛ نشانه های روشنی برای خردمندان وجود
دارد؛ آنانی که خداوند را در حال ایستاده و نشسته؛ برپهلوی خوابیده
یادمیکنند؛ و در اسرار آفرینش آسمانها و زمین تفکر میکنند
میگویند: ای صاحب اختیار کل ما! اینهارا بیهوده؛ باطل نیافریده
ای؛ تو پاک؛ منزهی! ما را از عذاب آتش جهنم نگاه دار!!!

وَأَذِیْرْفُعُ إِبْرَاهِیْمَ الْقَوَاعِدِمِنَ الرِّیْثِ وَإِسْمَاعِیْلُ رَبَّنَاتَقَبَّلْ مِنَّا
 مِّنْ أُمَّارِكُ أَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ (۱۲۷) رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِیْنَ لَكَ وَ
 مِنْ دُرِّیْتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرْنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَیْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
 التَّوَّابُ الرَّحِیْمُ (۱۲۸) رَبَّنَا وَابْعَثْ فِیْهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ یَتْلُو عَلَیْهِمْ
 آیَاتِكَ وَ یُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ یُزَكِّیْهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِیْزُ
 الْحَكِیْمُ (۱۲۹) وَ مَنْ یَّرْغُبْ عَن مِّلَّةِ إِبْرَاهِیْمَ الْإِمْنِ سَفِهَ نَفْسَهُ
 وَ لَقَدْ اصْطَفِیْنَاهُ فِی الدُّنْیَا وَ إِنَّهُ فِی الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِیْنَ
 (۱۳۰) إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِربِّ الْعَالَمِیْنَ (۱۳۱)
 وَ وَصَّى بِهَا إِبْرَاهِیْمُ بَنِیْهِ وَ یَعْقُوبُ یَا بَنِیَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى
 لَكُمْ الدِّیْنَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ (۱۳۲)

(از قرآن کیریم و از سوره البقرة آیات از ۱۲۷ تا ۱۳۲)

**ترجمه: خداوند فرمود: و نیز بیاد آورید: هنگامی راکه ابراهیم
 و اسماعیل را؛ پلایه های خانه کعبه را بالا بردند؛ و گفتند: ای
 صاحب اختیار کلّ ما! از ما قبول بفرما؛ بپذیر؛ بدرستی که تو
 شنوا و دانایی! ای صاحب اختیار کلّ ما! ما را مسلمان؛ تسلیم
 فرمان خود قرار بده؛ و از دودمان ما؛ امتی که تسلیم فرمان تو
 باشند بوجود آور؛ طرز عبادت ما را؛ نشان بده و توبه ما را
 بپذیر؛ بدرستی که توبه ما مهربانی توبه پذیر هستی! ای صاحب
 اختیار کلّ ما در میان آنها پیغمبری مبعوث بفرما؛ تا آیات تو**

را بر آنان بخواند؛ و آنها را کتاب و حکمت تعلیم بدهد؛ پاکیزه کند؛ بدرستی که تو غالب و حکیم هستی! و چکسی از آن نادان تروسفیه تر هست؟ که از آیین ابراهیم؛ پاک و روشنگری رو یگردان شده باشد؟! و حقیقت اینست که ما او را در این جهان برگزیده ایم؛ و بدرستی که او در آخرت بدون شک از صالحانست! و قتی که صاحب اختیار گلش به او گفت: اسلام آورو تسلیم شو گفت: برای صاحب اختیار کلّ جهانیان اسلام آوردم؛ تسلیم شدم! و ابراهیم و یعقوب در آخرین لحظات عمر خود؛ فرزندان خود را به این آیین حق؛ وصیت کردند و هر کدام بفرزندان خویش گفتند: فرزندان من! خداوند این آیین پاک را برای شما برگزیده است؛ و شما جز به آیین اسلام؛ تسلیم در برابر خداوند؛ از دنیا نروید!!!

فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ وَأَشْدَّ ذِكْرًا
 فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَنَا فِي الْآخِرَةِ
 مِنْ خَلْقٍ (۲۰۰) وَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ رَبَّنَا إِنَّا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٌ
 وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٌ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۲۰۱) أُولَئِكَ لَهُمْ
 نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۲۰۲) (از قرآن کریم و
 از سوره البقرة آیات از ۲۰۰ الی ۲۰۲)

ترجمه: پس و قتی که عبادت مناسک خود را بجای آورده اید چنانکه؛ پس خداوند را یاد کنید؛ مانند یادآوری از پدرانتان بلکه

از آن بیشتر؛ بعضی از مردم میگویند: ای صاحب اختیارِ کلّ ما
 !بما در دنیای نیکویی؛ عطاء کن! ولی در آخرت بهره ای ندارند! و
 بعضی از مردم میگویند: ای صاحب اختیارِ کلّ ما! بما در
 دنیا نیکویی عطاء کن؛ و در آخرت نیز نیکویی مرحمت بفرما؛ و
 ما را از عذاب آتش جهنّم نگاه دار! آنها از عمل و دعای خود
 ؛ نصیب و بهره ای دارند؛ و خداوند؛ سریع الحساب است!!!
 وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَا لُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَ
 ثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۵۰) (از قرآن کریم
 سورة البقرة ایه ۲۵۰)

و قتیکه قوم داود؛ در مقابل جالوت و سپهیان او قرار گرفتند؛
 گفتند: ای صاحب اختیارِ کلّ ما! باران شکیبایی و استقامت را
 بر ما بریز و قدمهای ما را ثابت بدار؛ و ما را بر جمعیت کافران
 پیروز بگردان!!!

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمِنَ بِاللَّهِ
 وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهِ وَ
 قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (۲۸۵) لَا
 يُكْفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلاَّ أَوْسَعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
 رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا
 كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ

لَنَابِهٍ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۸۶) (از قرآن کریم سوره البقرة آیات ۲۸۵ و ۲۸۶)
 پیغمبر بآنچه از سوی صاحب اختیار کلّ خودش؛ بر او نازل
 شده، ایمان آورده است؛ و همه مؤمنان نیز به خداوند و
 فرشتگان او و کتابها؛ و رسولانش ایمان آوردند؛ و میگویند:
 مادر میان هیچ یکی از پیغمبران او فرق نمیگذاریم؛ به همه
 آنها ایمان داریم؛ و مؤمنان گفتند: ما شنیدیم و اطاعت کردیم؛
 ای صاحب اختیار کلّ ما!!! فقط انتظار آمرزش تورا داریم؛ و
 بازگشت ما بسوی تو است!!! خداوند هیچ کسی را؛ جز به
 اندازه تواناییش تکلیف نمیخواهد؛ انسان هر کار خوبی را
 انجام بدهد؛ برای خودش داده است؛ و هر کار بدی بکند بزیان
 خودش کرده است؛ مؤمنان میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما!
 اگر ما فراموش یا خطاء کردیم! ما را مواخذه مکن؛ ای صاحب
 اختیار کلّ ما! بار؛ سنگینی؛ تکلیف بر ما قرار نده! آنچنانکه
 بار؛ سنگینی به خاطر گناه و طغیان؛ بر کسانیکه پیش از ما
 بودند قرار دادی! ای صاحب اختیار کلّ ما، آنچه طاقت تحمل
 آن بار را نداریم! بوما قرار نده؛ و آثار گناه را از ما عفو کن!
 گناه ان ما را ببخش؛ و در رحمت خود قرار بده؛ تو مولا و
 سر پرست ما هستی؛ پس ما را بوقوم و جمعیت کافران
 پیروز بگردان!!!

سورة آل عمران

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۱- الم (۱) اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ (۲) نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ (۳) مِنْ قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَ أَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللّٰهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ (۴) إِنَّ اللّٰهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (۵) هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۶) هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللّٰهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (۷) رَبَّنَا لَا تَزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِهْدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۸) رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَّا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُخَلِّفُ الْمِيعَادَ (۹)

(ازقرآن کریم وازسورة آل عمران آیات از ۱الی ۹)

ترجمه: الم، معبودی جز خداوند یگانه زنده و همیشه پایدار و نگهدارنده؛ نیست؛ وجود ندارد!!! همان خداوندی که این کتاب قرآن را بحق بوتو نازل کرد؛ که بانسانه های کتب پیشین؛ منطبق است؛ که تورات و انجیل میباشد!!!

پیش از قرآن؛ برای هدایت مردم فوستاد؛ و نیز کتابیکه حق را از باطل جدا؛ مشخص میسازد نازل کرده است؛ بدرستیکه کسانی که بلیات قرآن خداوند کافوشدند؛ کيفوشدیدی دارند!!! و خداوند خلاق قهار برای کيفر کافوان لجوج توانا بوده است؛ و خداوند صاحب انتقام میباشد!!!

هچ چیزی؛ در آسمان ها و زمین؛ بر خداوند خلاق مخفی نهیمانند، بنابراین تدبیر آنها بر او مشکلی ندارد؛ او خداوندی است که شمارا در رحم؛ مادران تان آن چنانکه میخواست تصویرو صورت میکشد؛ معبودی جز خداوند توانا و حکیم نیست!! او خداوندی است که این کتاب قرآن آسمانی را بر تونازل کرد؛ قسمتی از آن؛ آیات محکم؛ صریح و روشن است؛ که اصل و اساس این کتاب قرآن وحی منزل میباشد؛ هرگونه پیچیدگی در آیات دیگر قرآن؛ با مراجعه با این آیات قرآن بو طرف می گردد؛ و قسمتی از آن متشابه است؛ آیاتی که بخاطر بالا بودن مفهوم سطح مطلب وجوهات دیگر در نگاه اول؛ احتمالات مختلفی در آن میرود؛ با توجه به آیات دیگر

محکم؛ و تفسیر آنها آشکار می‌گردد؛ اما آنها که در قلوبشان انحرافی است!!! بدنبال متشابهات هستند! تا فتنه انگیزی بکنند؛ مردم را گمراه سازند؛ و تفسیر نادرستی برای آن می‌طلبند؛ در حالیکه تفسیر حقیقی آنها را جز خداوند نمیداند!!! و راسخان در علم میگویند: مابهمه قرآن ایمان آوردیم؛ همه آیات از طرف صاحب اختیار کلّ ما است! و جز صاحبان عقل و خرد متذکر نمی‌شوند؛ که این حقیقت را درک نمیکنند!!! مگر که راسخان در علم میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! دل‌هایمان را؛ بعد از آنکه ما را هدایت کردی؛ از راه حق منحرف مگردان؛ و از سوی خود رحمتی بر ما ببخش؛ بدرستی که تو بخشنده هستی! ای صاحب اختیار کلّ ما! بدرستی که تو مردم را برای روزیکه در آن شکّ و تردیدی نیست! جمع خواهی کود!!! بدرستی که خداوند از وعده خود تخلف نمیکند!!! مابتو و فضل رحمت بی پایان تو؛ و بوعده روز قیامت رستا خیز ایمان داریم!!!

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنا آمَنَّا فَا غْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَفِي عَذَابِ النَّارِ (۱۶) الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَاتِنِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ (۱۷) شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱۸) إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ

أَوْثُوا الْكِتَابَ الْأَمِينَ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۹) (از قرآن کریم از سوره
آل عمران آیات از ۱۶ الی ۱۹)

توجه: مؤمنین کسانی هستند که میگویند: **ای صاحب اختیار کلّ ما! بدرستی که ما ایمان آوردیم؛ پس گناهان ما را بیامرز و ببخش؛ و ما را از عذاب آتش جهنّم نگاه بدار اینها!** همانهایی هستند که در برابر مشکلات؛ در مسیر اطاعت و ترک گناه؛ استقامت میورزند؛ راسنگویان هستند؛ در بوابر خداوند خضوع کننده هستند؛ در راه او انفاق میکنند؛ و در سحرگاهان استغفار مینمایند!!! به خداوند ایجاد نظام واحد جهان هستی؛ گواهی میدهد؛ که معبودی جز خداوند نیست! و فوشتگان و صاحبان علم و دانش؛ هر کدام بگونه ای برایین مطلب گواهی میدهد؛ در حالی که خداوند در تمام عالم؛ قیام به عدالت فرمان دارد؛ معبود جز او نیست؛ و هم توانا؛ و هم حکیم است!!! دین در نزد خداوند خلاق فقط اسلام و تسلیم بودن؛ در برابر او است!! و کسانی که کتاب آسمانی به آنان داده شد؛ اختلاف در آن دین ایجاد نکردند؛ مگر بعد از آمدن آگاهی و علم؛ آنها بخاطر ظلم و ستم در میان خودشان بود! و هر کسی که بلیات قرآن خداوند کفر میورزد! خداوند بحساب او رسیدگی خواهد کرد!!! زیرا که خداوند سریع الحساب است!!!

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (۵۱) فَلَمَّا
 أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَ
 وَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّهُ مُسْلِمُونَ (۵۲)
 رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (۵۳)
 وَمَكْرُؤًا وَّمَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ (۵۴) إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا
 عِيسَىٰ ابْنِي مَتْوَقٍ وَرَافِعَكَ إِلَيَّ وَمَطْهَرَكُ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ
 إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ (۵۵) فَأَمَّا
 الَّذِينَ كَفَرُوا فَاَعِدْ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
 لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ (۵۶) (قرآن کریم ازسوره العمران آیات ۵۱ تا ۵۶)

ترجمه: عیسی گفت: بدرستی که الله صاحب اختیار کل من و صاحب
 اختیار کل شماس است! پس اورا بیوستید؛ راه راست و مستقیم همین
 است! وقتیکه عیسی احساس کرد که آنان کفر و مخالف هستند!!
 گفت: کیست یاور من بسوی خداوند بوبتلیغ آیین او بوده باشد؟!
 حواریون شاگردان مخصوص عیسی گفتند: ما یاوران خداوند
 هستیم؛ به خداوند ایمان آوردیم؛ و تو نیز شاهد باش که ما اسلام
 آوردیم؛ و بتسلیم شدیم! ای صاحب اختیار کل ما! ما! به آنچه تونازل
 کرده ای ایمان آوردیم؛ و از فوستاده تو پیروی نمودیم پس مارادر
 زمره شاهدهین بنویس! و یهودیان دشمنان عیسی مسیح بو
 نابودی عیسی مسیح و آیینش؛ نقشه کشیدند! و خداوند برای

حفظ او و آیینش؛ چاره جویی کرد؛ و خداوند بهترین چاره جویان است! بیاد آورید وقتی راکه خداوند به عیسی فرمود: **یا عیسی بدرستی که من تو را میمیرانم؛ بطرف خود بالامیآورم و تو را از کسا نیکه کافر شدند! پاک میسازم؛ کسانی راکه از تو پیروی کردند؛ تا روز قیامت! برتر از کسانی که کافوشدند! قرار میدهم! سپس بازگشت شهابسوی من است! و در میان شما در آنچه اختلاف داشتید! داوری میکنم!!! و اما آنانیکه کافر شدند پس از شناختن حق؛ آن را انکار کردند!!! در دنیا و آخرت!!! آنها را مجازات خواهم کرد! و برای آنها یارو یاورانی وجود ندارد!!!**

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَهْتَدِيَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ (۱۴۴) وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّوَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ (۱۴۵) وَكَأَيِّنْ مِنْ نَبِيٍّ قَاتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ (۱۴۶) وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۱۴۷) فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابَ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ (۱۴۸) (سورة العمران آیات ۱۴۳ تا ۱۴۸)

ترجمه: محمد فقط فرستاده خداوند است!!! وپیش از او فرستا دگان دیگر خداوند نیز بودند؛ آیا اگر او بمیرد و یاکشته شود شما به عقب برمیگردید؟! و اسلام را رها کرده بدوران جاهلیت و و کفر بازگشت خواهید نمود؟! و هر کسی به عقب بلزگردد!!! هرگز به خداوند ضرری نمیزند؛ و خداوند بزودی شاکران و استقامت کنندگان را پاداش خواهد داد! هیچ کسی؛ جز بفرمان خداوند نمی میرد؛ وقت اجلش نوشته؛ تعیین شده است؛ بنابراین مرگ پیامبر و یا دیگران؛ یک سرت الهی است؛ هر کسی که پاداش دنیارابخواد؛ در زندگی خود، در این راه گام بردارند؛ هر کسی پاداش آخرت رابخواد چیزی به او خواهیم داد به زودی سپاسگزاران را پاداش خوبی خواهیم داد! چه بسا پیامبرانی که مردان الهی فراوانی بهمراه آنان جنگ کردند!!! آنها هیچ گاه در برابر آنچه در راه خداوند به آنان میرسید؛!!! سست و ناتوان نشدند و تن بتسلیم ندادند!!! و خداوند استقامت کنندگان را دوست میدارد!!! سخنانشان تنها این بود که؛ **ای صاحب اختیار کل ما! گناهان ما را ببخش؛ و از تند روی های ما را در کارهایمان چشم پوشی کند؛ قدمهای ما را محکم استوار بدار؛ و ما را بر جمعیت کافران پیروز بگردان!** از این رو خداوند پاداش این جهان؛ و پاداش نیک آن جهان آخرت را به آنها داد؛ و خداوند نیکوکاران را دوست میدارد!!!

وَ لِلّٰهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 (۱۸۹) إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
 وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ (۱۹۰) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ
 قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ
 (۱۹۱) رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
 مِنْ أَنْصَارٍ (۱۹۲) رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ
 آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا
 وَتَوَقَّنَا مِنَ الْأَبْرَارِ (۱۹۳) رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ
 وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ (۱۹۴) فَاسْتَجَابَ
 لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِّمَّنْ ذُكِّرُوا وَانْتَبَىٰ
 بِعِضِّكُمْ مِّنْ بَعْضِ الْفَالِدِينَ هَاجِرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُدْوَ
 فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقَتِلُوا لِأَكْفَرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَدْخَلْنَاهُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ
 حُسْنُ الثَّوَابِ (۱۹۵) (قرآن کریم سورة العنکبوت آیات از ۱۸۹ تا ۱۹۵)
 ترجمه: مالکیت و حکومت آسمانها وزمین؛ از آن خداوند است و
 خداوند بر همه چیز قادر و توانا است!!! بدرستی که در آفرینش آسما
 نها وزمین؛ رفت و آمد شب و روز آیاتهای روشن برای خردمندان
 است!!! آنانیکه خداوند را در حال ایستاده و نشسته؛ و بر
 پهلوئی خوابیده؛ ذکر میگویند!!! و در اسرار آفرینش تفکر می

کنند: اصحاب اختیار کلّ ما! اینهارا بیهوده نیافریده پاک و منزهی تو! ما را از آتش جهنّم نگاه دار!! ای صاحب اختیار کلّ ما! هر کسی را تو بخاطر ظلمش به آتش جهنّم افکنی! او را خوار و رسوا ساخته و برای افراد ستمگران!!! هیچ یآوری نیست!!! ای صاحب اختیار کلّ ما! ما صدای منادی تو را شنیدیم که به ایمان دعوت میکرد که: به صاحب اختیار کلّ خودتان! ایمان بیاورید؛ پس ما ایمان آوردیم! ای صاحب اختیار کلّ ما! گناهان ما را ببخش؛ و بدیهای ما را بپوشان؛ و ما را با پاکان و در مسیر آنها بمیران!! ای صاحب اختیار کلّ ما! آنچه راکه بو سیلۀ پیغمبران است بما وعده فرموده بماعطاء بفرما و ما را در روز قیامت رسوا مگردان!!! زیرا که تو هیچ گاه از وعده خود؛ تخلف نمیکنی! صاحب اختیار کلّ آنها دعای؛ درخواست آنها را پذیرفت؛ و فرمود: بدرستی که من عمل هیچ عمل کننده از شما زن باشد یا مرد؛ ضایع نخواهم کرد، شما هم نوعید؛ و از جنس یکدیگر؛ آنانی که در راه خداوند هجرت کردند؛ از خانه خود بیرون رانده شدند و در راه من آزار دیدند و جنگ کودند؛ و کشته شدند؛ بیقین گناهانشان را میپوشانم؛ میبخشیم و آنها را در باغهای بهشتی؛ که از زیر درختانش؛ قصرهایش نهرها جاری است؛ وارد میکنم؛ این پاداشی است از طرف خداوند و بهترین پاداشها نزد خداوند است!!!

وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا (٦٩) ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عَظِيمًا (٧٠) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اخذُوا حُدُودَكُمْ فَانفِرُوا فِي الْحَرِّ وَالْبُرِّ وَالْجَمْعِ كُلِّ مَقَامٍ مِمَّا نَزَّلْنَا فِي الْقُرْآنِ لِتَذَكَّرُوا (٧١) وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيَبْغِضَنَّ فَإِنْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِنْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَانفِرُوا فِي الْحَرِّ وَالْبُرِّ وَالْجَمْعِ كُلِّ مَقَامٍ مِمَّا نَزَّلْنَا فِي الْقُرْآنِ لِتَذَكَّرُوا (٧٢) وَلَئِنْ أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لِيَقُولَنَّ كَأَنْ لَمْ يَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا (٧٣) فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا (٧٤) وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانَ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَوْلَاهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا (٧٥) الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا (٧٦) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا (٧٧)

أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِيبَهُمْ سَرِيئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ فَمَا لَهُؤَلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا (۷۸) مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنَ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَاكَ لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا (۷۹) مَنِّيَطِعَ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا (۸۰) (از قرآنم کریم وازسورهالنّساء آیات از ۶۹ الی ۸۰)

ترجمه: وهر کسی که خداوند و پیغمبر اطاعت کند؛ در روز قیامت همایشن کسانی خواهد بود که خداوند؛ نعمت خود را بر آنان تمام کرده است؛ از پیغمبران و صدیقان و شهداء صالحان؛ آنهار فیکهای خوبی هستند! آن از فضل؛ رحمت خداوند است؛ و کافی است که او از حال بندگان؛ و نیات و اعمالشان آگاه باشد!!! ای کسانی که ایمان آورده اید سلاح بگیرید!!! آمادگی خود را در برابر دشمن حفظ کنید؛ و در دسته های متعدد؛ یا بصورت دسته واحد؛ طبق شرایط هر زمان و هر مکان؛ بسوی دشمن حرکت نمایید! در میان شما افراد (منافق) هستند؛ که هم خودشان سست میباشند؛ و هم دیگران را بسستی می کشانند؛ اگر مصیبتی بشما برسد؛ میگویند: خداوند بمانعت داد بامجاهدین نبودیم؛ تا شاهد آن مصیبت باشیم! و اگر غنیمتی از جانب خداوند بشما برسد؛ درست مثل اینکه

هرگز میان شما دوستی و موَدّتی نبوده میگویند: ای کاش ما هم با آنها بودیم؛ و برستگاری و پیروزی بزرگی میرسیدیم! کسا نیکه زندگی دنیا را به آخرت فروخته اند؛ باید در راه خداوند پیکار و جنگ کنند! و آنکسیکه در راه خداوند پیکار کند؛ و کشته شود یا پیروز گردد؛ پاداش بزرگی به او خواهیم داد!!! چرادر راه خداوند؛ در راه مردان و زنان و کودکانی که بدست ظالمان تضعیف شده اند پیکار نمیکنید؟! **ای همان افواد ستم‌طوه که می گویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ما را از این شهرمکه اهلش ظالمند!!! بیرون ببر؛ و از طرف خود؛ برای ما سرپرستی قرار بده؛ و از جانب خود؛ یار و یاور برای ما تعیین بفرما! کسانیکه ایمان دارند؛ در راه خداوند پیکار میکنند؛ و آنهایکه کافرند؛ در راه طاغوت بُت و افراد طغیانگر پیکار میکنند! پس شما با یاران شیطان پیکار کنید و از آنها نهراسید! زیرا که نقشه شیطان! همانند قدرتش ضعیف است! آیا ندیدی کسانی را درمکه به آنها گفته شد: فعلاً دست از جهاد بدارید؛ و نماز را برپا کنید؛ و زکات بپردازید؛ اما آنها از این دستور؛ ناراحت بودند؛ ولی هنگامیکه (در مدینه) فرمان جهاد به آنها داده شد؛ جمعی از آنان از مردم میترسیدند!!! هما چگونه که از خداوند میترسیدند؛ و بیشتر می‌گفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! چرا جهاد بر ما مقرر داشتی!؟**

چرا این فرمان راتازمان نزدیکی تأخیر نینداختی؟! بآنها بگو: سرمایه زندگی دنیا نلچیز است؛ وسرای آخرت؛ و بوی کسیکه پرهیزکار باشد؛ بهتواست؛ و به اندازه؛ رشته شکاف هسته خرمایی بشما ستم نخواهد شد! هر جا باشید؛ مرگ شمار ادر مییابد؛ هر چند در برجهای محکم بوده باشید؛ و اگر به آنها خیر و حسنه برسد؛ میگویند: این از ناحیه خداوند بوده است؛ و اگر سیئه و شری به آنها برسد؛ میگویند: این از ناحیه توست! بگو: همه اینها از ناحیه خداوند است؛ پس چرا این گروه حاضر نیستند سخنی رادری کنند؟! آری آن چه از نیکیها بتومیرسد؛ از طرف خداوند است؛ و آنچه از بدی بتومیرسد؛ از سوی خودتوست! و ماتورار رسول برای مردم فرستادیم؛ و شهادت خداوند در این باره کافی است!!! هر کسیکه از پیغمبر اطاعت کند؛ از خداوند اطاعت کوده است و کسیکه از تو سرباز زند!!! تو رانگهبان و مراقب او نفرستادیم! و در برابر او مسئول نیستی!!!

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَا كُنْ بِنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ (۸۳) وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ (۸۴) فَأَتَابَهُمْ صَ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ ذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ (۸۵) (قرآن کریم سورة المائدة آیات ۸۳ تا ۸۵)

توجه: وه-رزماتی آیاتی را که بویغمبر اسلام نازل شده شنیدند؛ چشمهای آنها رامیبینی از شوق اشک میریزند!!!
 بخاطر حقیقتی که دریافتند!!! آنها میگویند: **ای صاحب اختیار کلّ ما! پس ما را باگواهان وشاهدان در زمره یاران محمد پیغمبر بنویس!** چرا که مابه خداوند آنچه از حقّ بمارسیده است ایمان نیاوردیم؟! در حالیکه آرزو داریم؛ صاحب اختیار کلّ ما! ما را در زمره صالحان قرار بدهد؛ خداوند بخاطر این سخن؛ به آنها باغهایی از بهشتی پاداش داد که زیر درختان؛ و قصرهایش؛ نهرها جاری است!!! که جاودانه در آن خواهد ماند؛ و این جزای و پاداش نیکوکاران که اینگونه داده است!!!

فَدَلَاهُمَا بِعُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنِ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ آدُوٌّ مُبِينٌ (۲۲)
(قالا ربنا ظلمنا أنفسنا وإن لم تغفر لنا وترحمنا لنكونن من الخاسرين (۲۳) قال اهبطوا بعضكم لبعض عدو و لكم في الأرض مستقر وم تاع إلى حين (۲۴) قال فيها تحيون وفيها تموتون ومنها تخرجون (۲۵) يا بني آدم قد أنزلنا عليكم لباسا يواري سوءاتكم وريشاً ولباس التقوى ذلك خير ذلك من آيات الله لعلهم يدكرون (۲۶) يا بني آدم لا يفتنكم الشيطان كما أخرج أبويكم من الجنة ينزع عنهما لباسهما

لِيُرِيَهُمَا سَوْعَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ
 إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (۲۷) وَإِذَا فَعَلُوا
 فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ
 لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ (۲۸) قُلْ
 أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ (۲۹) (قرآن کریم وازسوره
 الاعراف آیات از ۲۲ الی ۲۹)

ترجمه: وبه این ترتیب؛ آن‌ها را با فویب از بهشت فوود آورد
 و هنگامیکه از آن درخت خوردند؛ اندام عورتشان بوانها
 آشکار شد؛ و شروع کردند بقراردادن برگهای درختان بهشتی
 بر خود؛ تا آن را بپوشانند؛ و صاحب اختیار کلّ شان! آنها را ندا
 داد گفت: آيا شمارا از آن درخت نه‌ی نکرده بودم؟! و نگفتم:
 که شیطان برای شما دشمن آشکاری است؟! **آدم و حوا گفتند:**
ای صاحب اختیار کلّ ما! ما بخویشتن ظلم کردیم! و اگر ما را
نبخشی و بر ما رحم نکنی؛ از زیان کاران خواهیم بود! خداوند
فومود: از آنجا فوود روید؛ در حالیکه بعض از شما نسبت
 بعض دیگری دشمن خواهید بود؛ و برای شما زمین قرار
 گاه و وسیله بهره گیری تا زمان معنی خواهد بود؛ بعد از
 فرود: در آن زمین میمیرید و در زمین زنده میشوید؛ و در آن
 ؛ بپوز قیامت از آن خارج خواهید شد؛ ای فوزندان آدم!!!

لباس برای شما فوستادیم که اندام شما را میپوشاند؛ مایه زینت شماست؛ امّا لباس پره نیکوکاری بهتر است!!! اینها همه از آیات خداوند است؛ تا متذکر نعمتهای او باشید! ای فرزند آدم شیطان شمارانفریب؛ آنگونه که پدر و مادر شما را از بهشت بیرون ساخت تا عورتشان را به آنها نشان بدهد! به اینکه او و قبیلش شما را میبندد؛ از جاییکه شما آنها را نمی بینید؛ از آنجاییکه ما شیاطین را دوستان کسانی قرار دادیم که ایمان نمی آورند! و هنگامیکه کار زشتی انجام میدهند می گویند: پدران؛ خود را بر این عمل یافیتیم؛ و خداوند ما را به آن دستور داده است! بگو: خداوند هرگز بکار زشت دستور نمی دهد! آیا چیزی را به خداوند نسبت میدهید که نمیدانید؟! بگو: صاحب اختیار کلّ من! مرا؛ به عدالت امر کرده است؛ و توجه خویش را در هر مسجد و بهنگام عبادت بسوی او بکنید؛ و او را بخواند؛ و در خواست حاجت بکنید؛ در حالی که دین خود را برای او خالص بگردانید! بدانید همان گونه که در آغاز شما را از عدم آفرید؛ بار دیگر در قیامت باز میگرداند و خلق میکند!

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۳۶) فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِّنَ الْكِتَابِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوْنَهُمْ قَالُوا أَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِن دُونِ

اللَّهِ قَالُوا اضْلُؤْا عَنَّا وَشَهِدُوا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنْ هُمْ كَاٰثِرِيْنَ
 (۳۷) قَالَ اَدْخُلُوْا فِيْ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ
 فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعْنَتْ اُخْتَهَا حَتّٰى اِذَا دَارَكُوا فِيْهَا
 جَمِيْعًا قَالَتْ اٰخْرَاهُمْ لِاَوْلَاهُمْ رَبّٰهُوْلَاءُ اضْلُوْنَا فَاتِيْهِمْ عَذَابًا
 ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلٰكِنْ لَا تَعْلَمُوْنَ (۳۸) وَقَالَتْ اُو
 لَاهُمْ لِاٰخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فذُوَقُوا الْعَذَابَ
 بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ (۳۹) اِنَّ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا بآيَاتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنهَا
 لَا تَفْتَحْ لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى يَلْجَ الْجَمَلُ
 فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِيْنَ (۴۰) لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ
 مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ (۴۱) وَ
 الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَا اُو
 لٰئِكَ اَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيْهَا خَالِدُوْنَ (۴۲) وَنَزَعْنَا مَا فِي
 صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِيْ مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهَارُ وَقَالُوْا الْحَمْدُ
 لِلّٰهِ الَّذِيْ هَدٰنَا لِهٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا اَنْ هَدٰنَا اللّٰهُ لَقَدْ
 جَاءَتْ رُسُلٌ رَبّٰنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوْا اَنْ تَلِكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرَثْتُمُوْهَا
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ (۴۳) وَنَادٰى اَصْحَابُ الْجَنَّةِ اَصْحَابَ
 النَّارِ اَنْ قَدْ وُجِدْنَا مَا وَعَدْنَا رَبّٰنَا حَقًّا فَهَلْ وَجِدْتُمْ مَا وَعَدَ
 رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوْا نَعَمْ فَاَدْنُ مَوْدِنٍ بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلٰى
 الظّٰلِمِيْنَ (۴۴) الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا
 عُوْجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كٰفِرُوْنَ (۴۵) وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلٰى

الْأَعْرَافِ رَجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ
 الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ (۴۶)
وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا
تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۷) وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ
 رَجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا
 كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ (۴۸) أَهْوَلَاءَ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَبَالَهُمُ اللَّهُ
 بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا آلَ جَنَّةٍ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ
 (۴۹) وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا
 عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا
 عَلَى الْكَافِرِينَ (۵۰) الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا
 وَغَرَّبَتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ
 هَذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (۵۱) (از قرآن کریم وازسوره
 الاعراف آیات از ۳۶ الی ۵۱)

ترجمه: خداوند فرمود: و آنهاییکه آیات قران ماراتکذیب کنند
و در برابر قران تکبر ورزند! اهل جهنم هستند! و در آن همیشه
جاودانه خواهند ماند! چه کسی ظالم تر است! از آن کسیکه
بر خداوند دروغ میبندد؛ و یا آیات اوراتکذیب میکنند؟! آنها
نصیبشان را از آنچه مقدر شده از نعمتها و موهبت این جهان
میرند!!! تا زمانیکه فرستادگان ما فوشتگان قبض روح
!!! بسراغشان آمدند که جانشان را بگیرند!!! از آنه-ا

مپرسند: کجایند معبودهایی که غیر از خداوند را میخواندید؟! چرا بیاری شمانمی آیند؟! مشرکین میگویند: همه آنها گم شدند؛ از ما دور گشتند! آنها که کافر بودند! و بر ضد خود شهادت میدهند! خداوند به آنها میگوید: در صف گروههای همانند خود از جنّ و انس بر آتش وارد شوید! هر زمانی که گروهی وارد جهنّم میشوند؛ گروه دیگر را لعن میکنند! تا همگی با ذلت خواری در جهنّم قرار میگیرند! در این هنگام گروه از پیروان؛ درباره پیشوایان خود میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! اینها بودند که ما را گمراه کردند! پس کیفوا اینهارا در آتش دو برابر کن! کیفر برای گمراهیشان! و کیفر بخاطر گمراه ساختن ما!!! خداوند میفرماید: برای هر کدام از شما عذاب مضاعف است! ولی نمیدانید! چرا که اگر پیروان! گرد پیشوایان گمراه را نگرفته بودند! قدرتی براغوی مردم نداشتند! پیشوایان گمراهان پیروان خود میگویند: شما امتیازی بر ما نداشتید! پس بچشید عذاب الهی را در برابر آنچه انجام میدادید! خداوند میفرماید: کسانی که آیات ما را تکذیب کردند!!! و در برابر آن تکبر ورزیدند! هر گودرهای آسمان برویشان گشوده نمی شود! و هیچ گاه داخل بهشت نخواهند شد! **مگر اینکه شتر از سوراخ سوزن بگذرد!** این گونه گنه کاران را جز امیدهیم! برای آنها بستری از آتش جهنّم؛ و روی آنها پوششهای از

آن است! و اینچنین ظالمان را جز امیدهیم! و کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام دادند؛ البته هیچ کسی را جز به اندازه توانایش تکلیف نمیکنیم آنها اهل بهشت هستند؛ و جاویدانه در آن خواهند ماند؛ و آنچه در دلها از کینه و حسد دارند بر میکنیم تا در صفا و صمیمیت با هم زندگی کنند؛ و از زیر قصرها و درختان آنها؛ نهرها جریان دارد؛ میگویند: حمد و ستایش و تعریف مخصوص خداوندی است که ما را به این همه نعمتهای رهنمون فرموده است؛ و اگر خداوند ما را هدایت نکرده بود! ما بلینها راه نمی یافتیم! بدرستی که فرستادگان صاحب اختیار کلّ ما! آوردند؛ و در این هنگام به آنان نداده میشود که: این بهشت را در برابر اعمالی که انجام میدادید به ارث میبرید! و بهشتیان دوزخیان را صدا میزنند؛ میگویند: که آنچه را صاحب اختیار کلّ ما! بجا وعده داده بود؛ همه را راحق یافتیم؛ دریافت کردیم؛ آیا شما هم آنچه را که صاحب اختیار کلّتان بجا وعده داده بود حق یافتید؟! در این هنگام؛ ندا دهنده در میان آنها ندا میدهد؛ میگوید: لعنت خداوند بر سرستم گران؛ ظالمین باد! همانهایی که مردم را از راه خداوند بازداشتند! و با القای شبهات میخواستند! راه خداوند را کج و معوج نشان بدهند! و آنها به آخرت کافوشده بودند! و در میان آن دوبهشتیان و دوزخیان حجابی است؛ و بواعراف

مردانی هستند؛ که هریک آزان دورا ازچهره شان می شناسد؛ وبهشتیان را صدا میزنند! میگویند: سلام علیکم؛ اما داخل نمیشوند؛ درحالیکه امیدآن رادارند! **وقتیکه چشمشان بدوزخیان می افتد میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما!!! ما را با گروه ظالمین قرارمده!!!** و اصحاب اعراف مردانی دوزخیان را ازسیمایشان آنها را میشناسند؛ و میگوید: دیدید که جمع آوری شما؛ ازمال وثروت وتکبرهای شما بحالتان سرودی نداده است؟! آیا اینه! و امانتگان براعراف همانان نیستند؟ سوگند یادکردند رحمت خداوند هرگز شامل حالشان نخواهد شد؟! ولی خداوند بخاطر ایمان وبعضی اعمال خیرشان آنها را بخشید؛ به آنها گفته میشود: داخل بهشت بشوید که نترسی ونه غمناک میشوید! و دوزخیان! بهشتیان را صدامی زند میگویند: محبت کنید؛ مقدار آب؛ یا آنچه خداوند بشما روزی داده بما ببخشید؛ بهشتیان در جواب میگویند: خداوند اینها را بر کافوان حرام کرده است! آناتیکه دین و آیین خود را سرگومی وبازیچه وملعبه گرفتند!!! و زندگی دنیا آنها را مغرور ساخت! امروز ما آنها را فراموش میکنیم! همانطوری که ملاقات چنین روزی را فراموش کوند و آیات ما قرآن را انکار وتکذیب کردند!!!

وَالِي مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ
إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ
وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ (٨٥) وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ
صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُوتُوهَا
عِوَجًا وَادْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكْتَرْتُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (٨٦) وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي
أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ
بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ (٨٧) قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
قَوْمِهِ لِنُخْرِجَنَّكَ يَا شُعَيْبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ
لِنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوْلَوْكُنَا كَارِهِينَ (٨٨) **قَدْ افْتَرَيْنَا عَلَى
اللَّهِ كَذِبًا إِنْ عُدْنَا فِي مِلَّتِكُمْ بَعْدَ إِتْرَانِنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ
لَنَا أَنْ نَعُودَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ
عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ (٨٩) وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِن
اتَّبَعْتُمْ شُعَيْبًا لَكُمُ الْخَاسِرُونَ (٩٠) فَأَخَذْتَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا
فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ (٩١) الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَعْنُوا فِيهَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَأَن لَّمْ يَأْمُرُوا بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
عَنْهُمْ لَقَدْ أْبَلَعْتُمْ رَسُولَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ آسَىٰ عَلَىٰ
قَوْمٍ كَافِرِينَ (٩٣) (از قرآن کریم و از سوره الاعراف آیات از ٨٥ الی ٩٣)**

ترجمه: خداوند فرمود: و بسوی مدین؛ برادرشان شعیب را فرستادیم؛ گفت: ای قوم من! خداوند را بپرستید؛ که جز خداوند معبودی ندارید! دلیل روشن از طرف صاحب اختیار کَلّ تان! برای شما آمده است؛ بنا برین حق پیمانہ و وزن را داد کنید! و در روی زمین بعد از آنکه در پرتو ایمان و دعوت پیام آوران اصلاح شده است! فساد نکنید! این برای شما بهتر است اگر با ایمان هستید؟! و بر سر هر راه ننشینید که مردم با ایمان را تهدید کنید؛ مؤمنان را از راه خداوند باز دارید؛ و با القای شبهات آن را کج و معوج نشان دهید! بخاطر بیاورید زمانی را که اندک بودید؛ و او شما را فزونی داد؛ و بنگرید سرانجام مفسدان چگونه بوده است؟! و او گروهی از شما به آنچه من به آن فرستاده شدم ایمان آوردند؛ و گوهی ایمان نیاوردند! صبر کنید تا خداوند در میان ما داوری کند؛ او بهترین داوران است! اشراف زورمند و متکبران قوم او گفتند: اشعیب بی‌یقین؛ تو و کسانی که بتو ایمان آوردند؛ از شهر و دیار خود بیرون خواهیم کرد! مگر اینکه به آیین ما باز گردید! گفت: آیا می‌خواهید ما را از دین ما باز گردانید! اگر چه مایل نباشیم؟! اگر ما به آیین شما باز گردیم! بعد از آنکه خداوند ما را از آن نجات بخشیده؛ به خداوند دروغ بسته ایم؟! و شایسته نیست که ما به آن باز گردیم؛ مگر اینکه خداوند یکه صاحب اختیار کَلّ ماست بخواهد؛ علم

صاحب اختیار کلّ ما! بهمه چیز احاطه دارد؛ تنهاما بر خداوند
 توکلّ کردیم؛ ای صاحب اختیار کلّ ما! میان ما و قوم ما بحقّ
 داوری کن! زیرا که توبهترین داورانی! اشراف زورمند از
 قوم او که کافر شده بودند؛ بمردم گفتند: اگر از شعیب پیروی
 کنید! شما هم زیانکار خواهید شد! سپس زمین لرزه آنها را
 فراگرفت! و صبحگاهان بصورت اجساد بی جان در خانه
 هایشان ماندگار بودند! آنهایکه شعیب را تکذیب کردند! آنچنان
 کردند! آنچنان نابود شدند که گویا هرگز در آن خانه هاسکونت
 نداشتند! آنهایکه شعیب را تکذیب کردند! زیانکاران بودند!
 سپس از آنان روی برتافت؛ و گفت: ای قوم من! من رسالتهای
 صاحب اختیار کلّ خودم را! بشما ابلاغ کردم و بواجب شما
 خیرخواهی کردم؛ و باین حال چگونه بر حال قوم بی ایمان
 و مشرک تأسف بخورم؟؟؟!!!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا
 بِهَا فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ (۱۰۳) وَقَالَ مُوسَىٰ
 يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ (۱۰۴) حَقِيقٌ عَلَىٰ
 أَن لَّا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْ
 سِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (۱۰۵) قَالَ إِن كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ
 بِهَا إِن كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ (۱۰۶) فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ
 مُّبِينٌ (۱۰۷) وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنّٰظِرِينَ (۱۰۸)

قَالَ الْمَلَأِينَ قَوْمَ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّاحِرُ عَلِيمٌ (۱۰۹) يُرِيدُ
 أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَمَاذَا تَأْمُرُونَ (۱۱۰) قَالُوا أَرْجِهْ وَ
 أَخَاهُ وَارْسَلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ (۱۱۱) يَا تُوكُّ بِكُلِّ سَاحِرٍ
 عَلِيمٍ (۱۱۲) وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ
 كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ (۱۱۳) قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (۱۱۴)
 (قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
 (۱۱۵) قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ
 وَجَاءَ وَابْسِحِرْ عَظِيمٍ (۱۱۶) وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلِقْ
 عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۱۱۷) فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ
 مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸) فَغَلَبُوا هَنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ
 (۱۱۹) وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (۱۲۰) قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ
 (۱۲۱) رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ (۱۲۲) قَالَ فِرْعَوْنُ آمَنْتُمْ
 بِهِ قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَمَكْرٌ مَكْرْتُمُوهُ فِي الْمَدِينَةِ لِتُخْرِ
 جُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ (۱۲۳) لِأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَ
 كُمْ مِنْ خَلْفٍ ثُمَّ لَأَضَلِّبَنَّكُمْ أَجْمَعِينَ (۱۲۴) **قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا
 مُنْقَلِبُونَ (۱۲۵) وَمَا نَتَّقُ مِنْهَا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا
 رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ (۱۲۶) وَقَالَ الْمَلَأُ
 مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَدْرُمُوسَى وَ قَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ
 وَيَذُرْكُمُ وَالْهَتَّكَ قَالَ سَرَقْتُمْ أَبْنَاءَهُمْ وَ نَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَ
 إِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ (۱۲۷) قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ**

وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (١٢٨) قَالُوا أَوَدِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمَنْ بَعْدَ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ (١٢٩) وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذَكَّرُونَ (١٣٠) فَإِذَا جَاءَ تَهُمُ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (١٣١) وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ تُسْحَرْنَا بِهَا فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ (١٣٢) فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْدَّمَ آيَاتٍ مُفْصَلَاتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ (١٣٣) وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مُوسَى ادْعُ لِنَارِكَ بِمَا عَدَدَ عِنْدَكَ لَئِن كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَائِيلَ (١٣٤) فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى أَجَلٍ هُمْ بِالْعُوهِ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ (١٣٥) فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ (١٣٦) وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَعَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ (١٣٧) وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ

قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ (۱۳۸) إِنَّ هَؤُلَاءِ مَثَبٌ مَّا هُمْ فِيهِ وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۳۹) قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ (۱۴۰) وَإِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ (۱۴۱) (قرآن کریم سورة الاعراف ۳ تا ۱۴۱)

ترجمه: خداوند میفرماید: سپس بدنبال انبیاء پیشین؛ موسی را با آیات خویش بسوی فرعون و اطرافیانش فرستادیم؛ اما آنها با عدم پذیرش بآن آیات ظلم کردند! ببین عاقبت مفسدین چگونه بوده است؟؟؟! و موسی گفت: ای فرعون!!! من فرستاده از سوی صاحب اختیار کل جهانیان هستم! سزاوار است که بر خداوند جز حق نگویم: من دلیل روشنی از صاحب اختیار کل شما! برای شما آوردم؛ پس بنی اسرائیل را بمن بفرست! فرعون گفت: اگر نشانه آورده ای نشان بده اگر راست گویان هستی! موسی عصای خود را افکند؛ ناگهان از دهای آشکار شد! دست خود را از گریبان بیرون آورد؛ سفید درخشان برای بینندگان شد! اطرافیان فرعون گفتند: این ساحر ماهر و داناست! میخوهد شما را از سرزمینتان بیرون کند!!! نظر شما چیست؟! و در جواب او چه دستوری میده ط؟! سپس به فرعون گفتند: کار او و برادرش را به تأخیر انداز! جمع آوری

کنندگان ساحرین دانا را بهمه شهرها بفرست! تاهر ساحر
 داناوکار آزموده را به خدمت توبیاورند!!! تا ساحران بنزد
 فرعون آمدند؛ وگفتند: آیا اگر ما پیروزشویم! اجر و پاداش مهمی
 خواهیم داشت؟! فرعون گفت: آری از مقرّبانم خواهید بود!
 که روز مبارزه فرار سید! ساحران گفتند: ای موسی آیا تو و
 سایل سحرت را بیفکن یاما می آفکنیم؟! موسی گفت: شما
 بی افکنید؛ و زمانیکه ساحران و سایل سحر خود را افکندند
 مردم را چشم بندی کردند و تروساندند! و سحر عظیمی پدید
 آوردند! خداوند فرمود: ما به موسی وحی کردیم: که عصای
 خود را بیفکن! و عصای خود را افکند! ناگهان بصورت مار
 عظیمی درآمد که و سایل دروغین آنها را بسرعت گوفت
 فروبرد و بلعید! در این هنگام حق آشکار شد! آنچه ساحران
 ساخته بودند؛ باطل شد!!! و در آنجا همگی ساحران مغلوب
 شدند؛ و خوار و کوچک گشتند!!! و ساحران بی اختیار به
 سجده افتادند! وگفتند: ما به صاحب اختیار کلّ جهانیان ایمان
 آوردیم! که صاحب اختیار کلّ موسی و هارون است! فرعون
 گفت: آیا پیش از آنکه بشما اجازه بدهم! به موسی ایمان
 آوردید؟! احتمالاً این نیرنگ و توطئه است که در این شهر
 و دیار چیده اید! تا آهلس را از آن بیرون کنید! ولی بزودی
 خواهید دانست سوگند میخورم که دسته‌ای و پایه‌ای

شم-اربطور مخالف! دست راست با پای چپ! یا دست چپ با پای راست؛ قطع میکنم! سپس همگی را ابدار می‌آویزم! ساحران گفتند: مهم نیست؛ ما بسوی صاحب اختیار کَلّ خودمان باز می‌گردیم؛ انتقام تو از ما! تنها بخاطر این است! که ما به آیات صاحب اختیار کَلّ خویش؛ هنگامیکه بسراغ ما آمده است! ایمان آوردیم! ای صاحب اختیار کَلّ ما! صبر و استقامت بر ما بباران؛ فبوریز؛ و آخرین درجه شکیبایی را بما رحمت بفرما! و ما را مسلمان بمیران! و اشراف قوم فرعون باو گفتند: آیا موسی و قومهش را رها میکنی که در زمین فساد کنند! و تو و خدایانت را رها سازند؟! گفت: بزودی پسرانشان را میکشیم! و دخترانشان را زنده نگه میداریم تا بما خدمت کنند! و ما کاملاً بر آنها مسلطیم! موسی بقوم خود گفت: از خداوند یاری بجوید! و استقامت پیشه کنید! که زمین از آن خداوند است؛ و آن را به هر کسی از بندگانش را که بخواهد؛ واگذار میکند؛ و سرانجام نیکی برای پرهیزکاران است! قوم گفتند: پیش از آنکه بسوی ما بیایی از ارواحت دیدیم! هم اکنون پس از آمدنت نیز آزار می‌بینیم! این آزارهاکی بسر خواهد آمد؟! موسی گفت: امید است صاحب اختیار کَلّ شما! دشمن شمارا هلاک خواهد کرد! و شما را در زمین جانشین آنها بسازد؛ و بنگر طبعگونه عمل خواهد کرد! خداوند فرمود: و ما نزیکان و قوم فرعون را بخشک

سالی و کمبود میوه جات گرفتار کردیم؛ که شاید متذکر شوند
 ! اما آنها نتنها پند نگرفتند! بلکه هنگامیکه نیکی و نعمت
 فراوان به آنها می‌رسید؛ می‌گفتند: بخاطر خود ماست؛ ولی
 موق‌عیکه بدی و بلا به آنها میرسد؛ می‌گفتند: از شومی موسی
 و کسان اوست! آگاه باشید سرچشمه همه اینها از خداوند است
 ! ولی اکثر آنها نمیدانند!! فرعون و قوم او گفتند: هر آیات و
 معجزه برای ما بیاوریکه سحرمان کنی! مابتوایمان نمی
 آوریم! خداوند فرمود: بلاها را پشت سرهم بر آنها نازل کردیم!
 مانند؛ طوفان و ملخ آفت گیاهی و قورباغه ها و خون را! که
 آیات از هم جدا بودند بر آنها فرستادیم؛ ولی آنها بیدار نشدند!
 و تکبر ورزیدند! قوم گنجه‌کاری بودند! هنگامیکه بلا بر آنها
 مسلط میشد؛ می‌گفتند: ای موسی! از خدایت برای ما بخواه به
 عهدی که با تو کرده رفتار کند؛ اگر این بلا را از ما بگردانی!
 قطعاً بتوایمان می‌آوریم؛ و بنی اسرائیل را با تو خواهیم
 فوستاد؛ خداوند فرمود: اما هنگامیکه بلا را پس از مدت
 معینی که به آن میرسیدند!! از آنها بر میداشتیم؛ پیمان خویش
 را میشکستند! سرانجام از آنها انتقام گرفتیم! و آنان را در دریا
 غرق کردیم؛ زیرا که آیات ما را تکذیب کردند! از آن آیات غافل
 بودند! مشرقه! و مغربهای پر برکت زمین را به قومیکه
 ضعف کشانده شده! زیر زنجیر ظلم و ستم! واگذار کردیم؛ و ای

(محمد) وعده نیک صاحب اختیار کلّ تو! بر بیتی اسرائیل بخاطر استقامتیکه متحمل شدند! و آنچه فرعون و فرعونیان!!! از کاخهای مجلل میساختند؛ و آنچه از باغهای داربست فراهم ساخته بودند! درهم کوبیدیم! و بنی اسرائیل را سالم از دریا عبور دادیم؛ ناگاه در راه خود بگروهی رسیدند! که اطراف بت‌هایشان! با تواضع و خضوع! گود آمده عبادت میکردند! در این هنگام! بنی اسرائیل بموسی گفتند: توه م بوای ما معبودی قرار بده! همانگونه که آنها معبودان و خدایانی دارند! موسی گفت: شما قوم جاهل و نادان هستید! این بت‌ها را که می بینید! سرانجام کارشان نابودی است! و آنچه را که انجام میدهند!! باطل و بیهوده است! سپس گفت: آیا غیر از خداوند خلاق جهان هستی؛ و ربّ کلّ جهانیان؛ معبودی برای شما بطلبم؟! در حالیکه او شمار ابرجانیان و مردم عصر خودتان بو توی داده است؟! بخاطر بیاورید! زمانی را که از چنگال فوع و نیان نج- اتان بخشیدیم؟! آنه-ا که پیوسته شم-ا را بدترین صورت شکنجه می دادند! پسرانتان را میکشند؛ و سرمیبریدند و ذبح میکردند و زنانتان را برای خدمتکاری زنده می گذاشتند؛ و این آزمایش بزرگی از سوی صاحب اختیار کلّ شما! برای شما بوده است!!!

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُوسَى وَهَارُونَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَسُحِّرُوا وَوَكَاةً يُؤَقِّمُونَ (٧٥) فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ (٧٦) قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَذَا وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُونَ (٧٧) قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَلْفِتْنَا عَمًّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَتَكُونُ لَكُمْ أَلْكَبْرِيَاءَ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ (٧٨) وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (٧٩) فَلَمَّا جَاءَ السَّحْرَةَ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَتَقُولُونَ مُلْكُكُمْ (٨٠) فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحْرَ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ (٨١) وَيَحِقُّ لِلَّهِ الْحَقُّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (٨٢)

فَمَا آتَى لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِّنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَ مَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُسْرِفِينَ (٨٣) وَقَالَ مُوسَى يَا قَوْمِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمِينَ (٨٤) فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٨٥) وَ نَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (٨٦) وَ أَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّءَا لِقَوْمِكُمْ بِمِصْرَ بَيْوتًا وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ (٨٧) وَقَالَ مُوسَى رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلَآءَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوهُ عَنِ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَى أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ

فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۸۸) قَالَ قَدْ أُجِيبَت دَعْوَتُكُمْ
 أَفَأَسْتَقِيمَا وَلَا تَتَّبِعَانَّ سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (۸۹) وَجَاوَزْنَا
 بِبَنِي إِسْرَائِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجَرُّدُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا
 حَتَّىٰ إِذَا دُرِّكَهُ الْعُرْقُ قَالَ آمَنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ
 بَنُو إِسْرَائِيلَ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۹۰) الْآنَ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ
 وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (۹۱) فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لَتَكُونَ لِمَنْ
 خَلَقْنَا آيَةً وَ إِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنَّا لَعَافُونَ (۹۲) وَ
 لَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ مَبُوءًا صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (۹۳) (از قرآن کریم و سوره یونس
 آیات از ۷۵ الی ۹۳)

**ترجمه: خداوند فرمود: بعد از پیغمبران؛ موسی و هارون ربا
 آیات خود بسوی فرعون و اطرافیانش فرستادیم؛ اما تکبر
 کردند؛ وزیر بارحق نفرینند؛ زیرا که آنها گروهی مجرمین بودند
 ! و زمانی که حق از نزد ما بسراغ آنها آمد؛ گفتند: این سحری است
 آشکار!!! موسی گفت: آیا درباره حق هنگامیکه بسوی شما آمده!
 چنین میگویید؟! آیا این سحر است؟! در حالیکه ساحران هرگز
 رستگار و پیروز نمیشوند؛ گفتند: آیا آمده که ما را از آنچه راه پدران
 ما را بر آن یافتیم!!! منصرف نمائی؟ و بزرگی و ریاست
 در روی زمین!!! از آن شما دوتن باشد؟! ما هرگز شما**

ایمان نمی آوریم! فرعون گفت: بروید و هر جادوگر و ساحر
 دانایی را نزد من بیاورید! هنگامیکه ساحران بمیدان مبارزه
 آمدند؛ موسی به آنها گفت: آنچه از وسایل سحر را می‌توانید
 بیفکنید! هنگامیکه افکندند! موسی گفت: آنچه شما آوردید
 سحر است؛ که خداوند آن را بزودی باطل میکند! زیرا که خداوند
 هرگز عمل مفسدان را اصلاح نمی‌کند! خداوند حق را بوعده
 خویش؛ تحقق میبخشد؛ هر چند که مجرم آن گناه داشته باشد؛
 !زال فرعون؛ هیچ کسی بموسی ایمان نیاورد! مگر گروهی
 از فرزندان قوم او؛ آنها با ترس از فرعون و اطرافیان او!
 مبادا که آنها را شکنجه کنند! زیرا که فرعون؛ برتری جویی
 در زمین داشت! بدرستی که او از اسرافکاران بود! موسی به
 ایمان آوردگان گفت: ای قوم من! اگر شما به خداوند ایمان آوردید؛
 بر او توکل کنید؛ اگر مسلمان؛ و تسلیم فرمان او هستید! گفتند: تنها
 بر خداوند توکل داریم؛ ای صاحب اختیار کل ما! ما را مورد شکنجه
 گروه ظالمین قرار نده! سوگند برحمت تو می‌دهیم! ما را از دست
 قوم کافرین رهایی بده! بموسی و بواو وحی کودیم که: برای
 قوم خانه‌هایی در سرزمین مصر انتخاب کنید! و خانه‌هایشان
 را در مقابل یکدیگر و متمرکز قرار دهید! و نماز را بپا دارید!
 و به مؤمنان بشارت بدهید که سرانجام پیروز می‌شوید!!!
 و موسی گفت: ای صاحب اختیار کل ما! بدرستی که تو فرعون

و اطرافیان‌ش رازینت و اموالی فراوان در زندگی دنیا داده
 ای صاحب اختیار کلّ ما! در نتیجه بندگانت راز راه تو گمراه
 میکنند! ای صاحب اختیار کلّ ما! اموالشان را نابود کن! بجرم
 گناهان‌شان! دل‌هایشان را سخت و سنگین بساز! بگونه ای که
 ایمان نیاورند تا عذاب درناک را ببینند! خداوند فرمود: دعای
 شما پذیرفته شد! استقامت بخرج بدهید! و از راه رسم کسانی که
 نمی‌توانند؛ تبعیت نکنید! سرانجام بنی اسرائیل را از دریا عبور دادیم!
 و فرعون و لشگرش از سر ظلم و تجاوز! بدن‌بال آنها رفتند! هنگامیکه
 غرقاب دامن فرعون را گرفت؛ گفت: ایمان آوردم خداوند را و هیچ
 معبودی! جز کسیکه بنی اسرائیل به او ایمان آوردند؛ وجود ندارد
 ؛ و من از مسلمین؛ تسلیم شدگان هستم! اما جواب؛ گفته شد:
 الآن؟! در حالیکه قبلاً عصیان کرده بودی؛ و از مفسدان بودی
 ؟! ولی امروز تورا می‌میرانم و بدنت را از آب نجات می‌دهیم؛ تا
 عبرتی برای آیندگان باشی! و بسیار از مردم از آیات ما غافلند!
 (جنازه مومیایی شده جسد فرعون؛ را مسس دوم در موزه
 انگلستان الآن موجود میباشد) پس بنی اسرائیل در جایگاه
 صدق و راستی منزل دادیم؛ و از روزیهای پاکیزه به آنها عطاء کردیم
 ؛ اما آنها! درباره دین خداوند بنزاع و اختلاف برخاستند! و اختلاف
 نکردند!!! مگر بعد از آنکه علم و آگاهی بسراغشان آمد!!! ایحمّد
 بدرستی که صاحب اختیار کلّ تو!!! در روز قیامت در آنچه اختلاف
 میکردند؛ میان آنها دوری خواهد کرد!!!

رَبِّ قَدَأْتَيْتِي مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمْتِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطِرَ السَّمَاءِ وَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ فِى الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ (١٠١) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِ بِهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذَا جَمَعُوا أَمْرَهُمْ وَهُمْ يَمْكُرُونَ (١٠٢) (١٠٢) وَمَا أَكْثَرَ النَّاسَ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ (١٠٣) وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ (١٠٤) وَكَأَيِّنْ مِنْ آيَةٍ فِى السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ (١٠٥) وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُم بِاللهِ إِلاَّ وَهُمْ مُشْرِكُونَ (١٠٦) أَفَأَمْنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ عَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (١٠٧) قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ (١٠٨) وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلاَّ رَجَالًا نُوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ أَهْلِ الْقُرَى أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِى الأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ (١٠٩) حَتَّى إِذَا اسْتَيْأَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُجِّيَ مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنْ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ (١١٠) لَقَدْ كَانَ فِى قَصصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي الأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (١١١)

(ازقرآن کریم وازسوره یوسف آیات از ١٠١الى ١١١)

دعای یوسف: ترجمه: ای صاحب اختیار کلّ من! حقیقت اینست که حکومت عظمی بمن بخشیدی؛ و مرا از علم تعبیر خوابها؛ آگاه ساختی؛ ای آفریننده آسمانها و زمین! تولى و سرپرست من در دنیا و آخرت هستی! مرا مسلمان بمیران؛ و بصالحان ملحق بفرما! ای محمد: این از خبرهای غیب است بتو وحی میفرستیم! تو هرگز نزد آنها نبودى هنگامیکه تصمیم گرفتند و نقشه میکشیدند مکر میکردند!! و بیشتر مردم هرچند اصرار داشته باشی؛ ایمان نمی آورند! و تو هرگز از آنها مزد و پاداش نمی طلبی؛ آن نیست مگر نصیحت و تذکری برای جهانیان! و چه بسیار آیات خداوند در آسمان و زمین که آنها از کنارش میگذرند؛ و از آنها رویگردان میشوند! و اکنون هم بخداوند ایمان نم آورند! برای اینکه مشرکین هستند! آیا ایمن از آن هستند که عذاب فراگیری از طرف خداوند بسراغ آنها بیاط؟! یا ساعت قیامت ناگهان فرارسد؟! درحالی که متوجه نباشند؟! بگو: این قرآن راه من است! من و پیروانم بابسیرت کامل! همه مردم را بسوی خداوند دعوت میکنیم! خداوند منزّه است!! و من هم از مشرکین نیستم! خداوند فرمود: و ما پیش از تو نفر ستادیم! جز مردانی از اهل آبادیها که به آنها وحی میکردیم! آیا مخالفان دعوت تو؟! در زمین سیر نکردند؟! تا ببینند عاقبت کسانیکه پیش از آنها بودند چگونه شد؟! و سرای آخرت برای پرهیزکاران بهتر است؛ آیا فکر نمیکنند!؟

پیغمبران بدعوت خود! و دشمنان آنها بمخالفت خود همچنان ادامه دادند! تا آنگاه که رسولان مایوس شدند! و مردم گمان کردند که به آنان دروغ گفته شده است؛ و در این هنگام یاری خداوند بسراغ رسولان آمد! آنان را که خواستیم نجات یافتند؛ و مجازات و عذاب ما از قوم گنهکاران بازگردانده نمیشود!!

درسرگذشت آنها در سری عبرتی برای صاحبان اندیشه بود این نهادستان دروغین نبود! بلکه باوحی آسمانی هماهنگ است؛ با آنچه پیش روی او؛ از کتب آسمانی پیشین قرار دارد؛ و شرح هر چیزیکه پایه سعادت انسان است؛ وجود دارد؛ و هدایت و رحمتی است برای گروهی که ایمان میآورند!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَىٰ عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا (۱) قِيمًا لِيُنذِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِّن لَّدُنْهُ وَيُبَشِّرَ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا (۲) مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا (۳) وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا (۴) مَا لَهُم بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا (۵) فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ عَلَىٰ آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا (۶) إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا (۷) وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا

(۸) أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَباً (۹) إِذْ أَوَى الْفِتْيَةَ إِلَى الْكَهْفِ فَعَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا (۱۰) فَضَرْبْنَا عَلَى آذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا (۱۱) ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَى لِمَا لَبِثُوا أَمَدًا (۱۲) نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاَهُمْ هُدًى (۱۳) وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَنْ نَدْعُو مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذَا شَطَطًا (۱۴) هُوَءَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَوْ كَانُوا يَتَّقُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيْنَ يَدَيْهِمْ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا (۱۵) وَإِذْ اعْتَرَلْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ فَلَوْوَا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ يَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا (۱۶) (ازقرآن کریم سورة الكهف آیاز

۱۶الی ۱۶) بنام خداوندیکه بامهربانی بخشنده است

ترجمه: حمد و ستایش و عبادت و تعریف؛ کرنش مخصوص برای خداوندی است! که این کتاب قرآن آسمانی را بر بنده برگزیده خودش نازل کرده است! و در آن هیچگونه کژی و انحرافی قرار نداده است! در حالی که ثابت و مستقیم؛ و نگاه به آن کتابهای آسمانی پیشین است! تا بدکاران را از عذاب شدیدا و بتوساند! و مؤمنانی را که کارهای شایسته انجام میدهند؛ بشارت بدهد که اجر و پاداش نیکویی برای آنهاست

همان بهشت برین که جاودانه در آن خواهند ماند! و نیز آنها
 را که گفتند: خداوند؛ برای خود فیزندی؛ گرفته؛ انتخاب کرده
 است انذار کند؛ بترساند! آنها هرگز به این سخن یقین ندارند!
 و نپدرانشان!! سخن دروغ بزرگی است از دهانشان خارج
 میشود! آنها فقط دروغ میگویند: ای محمد! گویی میخواهی بخاطر
 اعمال؛ سخن آنان! خود را از غم و اندوه هلاک کنی! که اگر به
 این گفتار ایمان نیاورند! ما آنچه در روی زمین است! زینت
 آن قرار دادیم! تا آنها را بیازمایم؛ امتحان کنیم! که کدامینشان
 بهتر عمل میکنند! ولی این رزق و برقهها پایدار نیست!! و ما
 سرانجام؛ قشر روی زمین را خاک بی‌گیاہ قرار میدهیم! آیا
 گمان کردی اصحاب کهف ورقیم از آیات عجیب ما بودند؟!
 زمانی را بخاطر بیاور که آن جوانان بغار پناه بردند! **و گفتند:**
ای صاحب اختیار کلّ ما! ما را از سوی خودت رحمتی عطاء
کن! و راه نجاتی را برای ما فراهم بساز! ما پرده خواب را در
 غار برگویشان زدیم! و در سالها در خواب فرورفتند! سپس
 آنها را برانگیختیم تا بدانیم و این امر آشکار گردد!! که کدام یکی
 از آن دو گروه؛ مدت خواب خود را بهتر حساب کردند! ما داستان
 آنان را بحقّ برای تو بازگو می‌کنیم؛ آنها جوانانی بودند که
 به صاحب اختیار کلّ خودشان ایمان آوردند! و ما بر هدایت
 ایشان افزودیم! و دل‌هایشان را محکم ساختیم! در آن موقع که

قيام کردند؛ و گفتند: صاحب اختیار کلّ ما!! صاحب اختیار کلّ آسمانها و زمین است؛ هرگز غیر از خداوند؛ معبودی را نمی خوانیم! که هرگاه چنین کنیم! سخنی سخت کفرآمیز گفته ایم! این قوم ما هستند! که غیر از خداوند! معبودهای را انتخاب کردند! چرا دلیل آشکاری برای این کار نمی آورند؟! و چه کسی ظالم تر است! از آن کسیکه بر خداوند دروغ ببندد؟! و به آنها گفتیم: هنگامیکه از آنان و آنچه جز خداوند میخوانند!!! و می پرسند! کناره گیری کردید؛ بغار پناه ببرید؛ که صاحب اختیار کلّ خودتان؛ سایه رحمتش را برای شما میگستراند؛ در این امر؛ آرامشی را برای شما فراهم میسازد!!!

وَإِقَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (۳۵) رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۳۶) رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادِعَ عِزْدِي زَرْعَ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْنِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (۳۷) رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (۳۸) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۹) رَبِّ اجْعَلْنِي مَقْ يُمِ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءَ (۴۰) رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ

يَوْمُ الْحِسَابِ (۴۱) وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ (۴۲) مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ وَأَفْنَدْتَهُمْ هَوَاءَ (۴۳) وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ نَحْبُ دَعْوَتِكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ أُولَئِكَ تَكُونُوا أَمْسَمْتُمْ مِّن قَبْلُ مَا لَكُمْ مِّن زَوَالٍ (۴۴) وَسَكَنتُمْ فِي مَسَاكِنِ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ (۴۵) وَقَدْ مَكَرُوا مَكَرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكَرُهُمْ وَإِن كَانَ مَكْرَهُمْ لِلتَّرْوِيلِ مِنْهُ الْجِبَالَ (۴۶) فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ مُخَلِّفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ (۴۷) يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (۴۸) وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقْرَنِينَ فِي الْأَصْفَادِ (۴۹) سَرَّابِيلُهُمْ مِّن قَطْرَانٍ وَتَعَشَىٰ وَجُوهُهُمْ النَّارُ (۵۰) لِي جَزِي اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۵۱) هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا بِهِ وَلَعَلَّهُمْ أَنبَاهُ الْوَالِدِ وَاحِدٌ وَلِيَذَكَّرَ أُولَئِكَ الْأَلْبَابِ (۵۲) (از قرآن کریم و از سوره ابراهیم آیات از ۳۵ الی ۵۲)

ترجمه: بیاد آور؛ زمانی راکه ابراهیم گفت: ای صاحب اختیار کل ما! این شهرمکه را؛ شهر امنی قرار بده؛ و من و فرزندانم را از پرستش بپناهی دور نگاه دار! ای صاحب اختیار کل ما! بتهاب سیاری از مردم را گمراه ساختند! هر کسی از من پیروی کند از من است؛ و هر کسی که از من نافرمانی کند! پس بدرستی که تو بامهربانی بخشنده هستی؛ ای صاحب اختیار کل ما! بدرستی که من بعضی از فرزندانم را در سرزمین بیاب و علفی

**!!! در کنار خانه ای که حرم توست! ساکن ساختم تا نماز را
 برپا دارند! تو دل‌های گروهی از مردم را متوجه آنها بساز! و
 از ثمرات بَلَنها روزی بده! شایده که آنان شکر تو را بجای آورند
 ؛ ای صاحب اختیار کَلّ ما! بدرستی که تو میدانی آنچه را که
 ما پنهان و آشکار می‌کنیم! و چیزی در آسمان و زمین بو خداوند
 پنهان نیست! حمد و ستایش و عبادت و تعریف و کرنش برای
 خداوندی است؛ که در پیری؛ اسماعیل؛ اسحاق را بمن عطاء
 کود؛ بدرستی که صاحب اختیار کَلّ م-ن! بدون شک شنونده
 و اجابت کننده دعاء است! ای صاحب اختیار کَلّ م-ن! مرا برپا
 کننده نماز قرار بده؛ و فرزندانم را نیز چنین فرما؛ ای صاحب
 اختیار کَلّ م-ن! دعاء مرا بپذیر و قبول بفرما!!! ای صاحب
 اختیار کَلّ ما! بیخس؛ پیام‌رزم را؛ پدر و مادرم و همه مؤمنان را در
 آن روزی که حساب بوپا میشود! ای محمد: گمان مبر که خداوند
 از آنچه ظلمان انجام میدهند غافل است! نه بلکه کیفر آنها را
 برای روز قیامت تأخیر انداخته است! و چشمها در آن بخاطر
 ترس و وحشت از حرکت بازمی ایستد!! اگر دنها را کشیده
 سرها را بآسمان بلند کرده! حتی پلک چشمهایشان از حرکت
 بازمی‌ماند! زیرا که بهر طرف نگاه کنند! عذاب آشکار است
 ؛ و در این حال دل‌هایشان! فرو میریزد! و از اندیشه؛ امید خالی
 میگردد! و مردم را از روزی که عذاب الهی بسراغ می آید!**

بترسان! در آن روز که ظالمان میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! مدّت کوتاهی ما را مهلت بده! تا دعوت تو را بپذیریم و از پیغمبران پیروی کنیم! امّ پاسخ میشوند: که مگر قبلاً سوگند یاد نکرده بودید؟! که زوال و فنايي برای ما وجود ندارد؟! آری شما بودید که!!! در منازل؛ کاخهای کسانی که بخ بویشتن ستم کردند! ساکن شدید؛ برای شما آشکار شد چگونه با آنان رفتار کردیم! برای شما! مثل‌های از سرگذشت پیشینیان زدیم! باز هم بیدار نشدید! آنها نهایت مکر و نیرنگ خود را بکار بردند!!! او همه مکرها و توطئه‌هایشان! نزد خداوند آشکار است! هر چند مکرشان چنان باشد! که کوه‌ها را از جا بکنند! پس گمان مبر که خداوند وعده ای را که به پیغمبرانش داده؛ تخلف کند! چرا که خداوند انتقام گیرنده است! در آن روز که این زمین؛ بزمین؛ دیگر و آسمانها؛ بآسمانهای دیگر مبدل میشوند! و آنان در پیشگاه خداوند واحد قهار ظاهر میگردند! و در آن روز مجرمان را در غل و زنجیر میبینی؛ که دستها و گردنها را بهم بسته است! لباسهایشان از قطران {م-ا} چسبندۀ بدبوی قابل اشتعال! است؛ و صورتهایشان را آتش میپوشاند! تا خداوند؛ هر کس را؛ هر آنچه انجام دهد! بدرستی که خداوند سر یع الحساب است! این قرآن پیام و ابلاغی برای عموم مردم است! بوسیله آن ترسانده؛ انداز بشوند! و بدانند او خداوندی که است! و صاحبان عقل و اندیشه پند و نصیحت بگویند!!!

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (٩٧) وَأَعُوذُكَ رَبِّ
 أَنْ يَحْضُرُونِ (٩٨) حَتَّى إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ار
 جِعُونِ (٩٩) لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ
 قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بئْرُخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ (١٠٠) فَإِذَا نُفِخَ
 فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ (١٠١)
 فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (١٠٢) وَمَنْ خَفَّتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ
 (١٠٣) تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ (١٠٤) أَلَمْ
 تَكُنْ آيَاتِي بَثْلَى عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكْذِبُونَ (١٠٥) قَالُوا رَبَّنَا
 عَلَبْتَ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ (١٠٦) رَبَّنَا أَخْرِجْنَا
 مِنْهَا فَإِنَّا عِدْنَا قَاتِلًا ظَالِمُونَ (١٠٧) قَالَ اخْسَوْوا فِيهَا وَلَا
 تُكَلِّمُونَ (١٠٨) إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا
 فَلَعَفَرْنَا وَإِنَّا لَمَمَنَّوَانْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (١٠٩) فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ
 سَخِرِيًّا حَتَّى أَنْسَوَكُمُ ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضَحِكُونَ (١١٠)
 إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ الْفَائِزُونَ (١١١)
 قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ (١١٢) قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا
 أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِيْنَ (١١٣) قَالَ إِنْ لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا
 لَّوَأَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١١٤) أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ
 إِلَهِنَا لَا تَرْجِعُونَ (١١٥) فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ (١١٦) وَمَنْ يُدْعِ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ

لَهُ بِهِ فَاِتْمَا حِسَابُهُ عِنْدَرَبِّهِ اِنَّهُ لَا يُقْلِحُ الْكٰفِرُوْنَ (۱۱۷)
وَقُلْ رَبِّ اَعْفِرْ وَاَرْحَمْ وَاَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِيْنَ (۱۱۸)

(از قرآن کریم و از سوره المؤمنون آیات از ۹۷ الی ۱۱۸)

توجه: خداوند گفت: ای محمد: بگو: ای صاحب اختیار کل من! از وسوسه های شیاطین بتوپناه می آورم!!! و از اینکه نزد من حاضر شوند! و نیز ای صاحب اختیار کل من! بتوپناه می آورم! کافران همچنان بواه گمراهی خود ادامه میدهند! تازمانیکه مرگ یکی از آنان فرا رسد؛ میگوید: ای صاحب اختیار کل من! مرا بدنیا بازگردانید! شاید در آنچه ترک کردم و کوتاهی نمودم! عمل صالحی انجام بدهم! ولی به او میگویند: چنین نیست! این سخنی است که او بزبان میگوید! اگر برگردد! کارش همچون گذشته است! و پشت سر آنان برزخی (پرده نامرئی) است تا روز قیامت که برانگیخته میشوند! هنگامی که در صور دمیده شود! هیچ یکی از پیوندهای خویشاوندی میان آنها در آن روز نخواهد بود! و از یک دیگر هم تقاضای کمک نمیتواند بکنند! چونکه کاری از کسی ساخته نیست!!! کسانیکه وزنه اعمالشان سرگین است؛ همان رستگار شده گانند؛ و آنانیکه وزنه اعمالشان سبک باشد!!! کسانی هستند که سرمایه وجود خود را از دست داده اند! در جهنم جاودانه خواهند ماند!!! شعله های سوزان آتش همچون

شمشیر بصورت هایشان نواخته میشود!!! در جهنم چهره عبوسی دارند!!! به آنها گفته میشود: آیا آیات قرآن من بوشما خوانده نمیشد؟! پس آن را تکذیب میکردید؟؟؟!!! میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! بدبختی ما!!! بوماچیره شده است!!! و ما قوم گمراهی بودیم!!! ای صاحب اختیار کلّ ما! ما از این جهنم بیرون آورو اگر بار دیگر تکرار کردیم قطعاً ستمگر هستیم! مستحقّ عذاب میباشیم! خداوند میگوید: در دوزخ دور شوید! و بامن سخن میگوید! فراموش کردید: **گروهی از بندگان من میگفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ما ایمان آوردیم؛ ما را ببخش و بر ما رحم کن، و تو بهترین رحم کنندگانی! ما شما آنها را به باد مسخره گرفتید!** تا شمار از یاد من غافل کردند! و شما به آنها میخندیدید!!! ولی من امروز آنها را بخاطر صبر و استقامتشان پاداش دادم! آنها پیروز و رستگرنند؛ خداوند میگوید: چند سال دروی زمین توقف کردید؟! در پاسخ میگویند: تنها به اندازه یک روز!!! یا قسمتی از یک روز از آنها که میتوانند بشمارند بپرس! میگویند: آری شما مقدار کمی توقف نمودید اگر میدانستید! آیا گمان کردید شمار ایهوده افروطیم! و بسوی ما باز گردانیده نمیشوید؟ پس برتر است خداوندیکه فرمانروای حقّ است!!! از اینکه شما

را بی‌هدف آفریده باشد!! خداوند؛ معبودی جز او نیست! او صاحب اختیار کلی عرش کریم است! و هر کسی خداوند معبودی دیگر را با خداوند بخواند! و بد رستیکه هیچ دلیلی بر آن نخواهد داشت!!! احساب او نزد صاحب اختیار کُش خواهد بود!!!
بدرستیکه کافوان رستکار نخواهد شد! ای محمد بگو: ای صاحب اختیار کلّ من! مرا ببخش و رحمت کن؛ و تو بهترین رحم کنندگن هستی!!!

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا (۵۲) وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا (۵۳) وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا (۵۴) وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَّا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا (۵۵) وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا (۵۶) قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ شَاءَ أَن يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا (۵۷) وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا (۵۸) الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا (۵۹) وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا (۶۰) تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا

(٦١) وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا (٦٢) وَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا (٦٣) وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا (٦٤) وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا (٦٥) إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (٦٦) وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا (٦٧) وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا (٦٨) يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا (٦٩) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (٧٠) وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا (٧١) وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا (٧٢) وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا (٧٣) وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا فَرَّةً أُعِينْ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا (٧٤) أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْعُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا تَحِيَّةً وَسَلَامًا (٧٥) خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا (٧٦) قُلْ مَا يَعْجَبُ بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا (٧٧) (از قرآن کریم واز

ترجمه: خداوند فرمود: ای محمد: بنابراین از کافران اطاعت مکن! و بوسیله قرآن با آنها جهاد بزرگی بنما! و خداوند کسی است که دودریا را در کنار هم قرارداد! یکی گور او شیرین! و دیگری شور و تلخ! در میان آنها برزخی (پرده نامرئی) قرارداد تا با هم مخلوط نشوند! گوئی که هر یکی بدیگر میگوید: دور باش و نزدیک نیا! و خداوند کسی است که از آب؛ انسانی را آفوید؛ سپس او را نسب و سبب قرارداد! و نسل او را از این طریق گسترش داد! و صاحب اختیار کلّ تو! همواره توانا؛ و قدرتمند بوده است! و آنانی که جز خداوند چیزهایی را میپرستند! نه به آنان سودی میرساند! و نه زیانی و کافران همیشه در برابر صاحب اختیار کلّ خودشان! از طریق کفر پشیمان یکدیگر هستند! ای محمد! تو را جز بجز بشارت دهنده و ترساننده نفرستادیم! بگو: من در برابر ابلاغ آیین خداوند! هیچ گونه اجر و پاداشی از شما نمیطلبم!! مگر کسی که بخواهد راهی بسوی صاحب اختیار کلّ خودش را برگزیند! که این اجر و پاداش من است! و توکل بر خداوند که همیشه زنده است که هرگز نمیبرد! و تسبیح و حمد او را بجا آور! و همین بس است که او گنّهان بندگانش را میداند و آگاه است! همان خداوندی که آسمانها و زمین و آنچه را در میان این دو وجود دارد! درشش روز آفرید! سپس بر عرش قدرت قرار گرفت و بتدبیر جهان

پرداخت! او خداوند رحمان است! همه چیز را از او بخواه زیرا که از همه چیز آگاه است! هنگامیکه به کافران گفته شود: بوی خداوند رحمان سجده کنید؛ میگویند: رحمان چیست؟! اما اصلاً رحمان رانمی شناسیم! آیا برای چیزی سجده کنیم که تو بما دستور میدی؟! این سخن را که میگویند: و بر نفرتشان افزوده میشود! آن خداوندیکه جاویدان و پیر برکت است؛ و در آسمان منزلگاههایی برای ستارگان قرار داده است! در میان آنها چراغ روشن و ماه تابانی آفرید! او همان خداوندی است که شب و روز را جانشین یکدیگر قرار داد؛ و برای کسیکه بخواد نصیحت قبول کند؛ متذکر شود؛ یا شکرگزاری کند؛ آنچه را در روز کوتاه کرده در شب انجام دهد و بعکس! بندگن خاصّ خداوند رحمان؛ کسانی هستند که با آرامش و بی تگبر بر زمین راه میروند؛ و هنگامیکه جاهلان آنها را مخاطب سازند! و سخنان نابخردانه میگویند: به آنها سلام میگویند: و بابتی اعتنایی و بزرگواری میگذرند!!! **کسانیکه شبها نگاه بوی صاحب اختیار کلّ خودشان! سجده و قیام میکنند! و کسانیکه میگویند: اصحاب اختیار کلّ ما! عذاب جهنّم را از ما بر طرف گردان! که عذابش سخت و پردوام؛ دائم است بدرستی که آن جهنّم! بد جایگاهی؛ بد محلّ اقامتی است! کسانیکه هرگاه انفاق کنند؛ نه اسراف مینمایند و نه سختگیری؛ و بلکه در میان این دو**

حدّ اعتدالی دارند! و کسانی که معبود دیگری را با خداوند نمی
 خوانند! و انسانی را که خداوند خورش را حرام کرده! جز بحقّ
 نمی کشند! و زنانی کنند! و هر کسی چنین کند! مجازات سختی
 خواهد دید! عذاب او در قیامت مضاعف خواهد شد! و همیشه
 با خواری در آن خواهد ماند! مگر کسی که توبه کند و ایمان آورد
 ؛ کارهای اصلاحگری را انجام بدهد؛ که خداوند گناهان آنها
 را به حسنات مبدّل می کند!! و خداوند همواره بامهربانی
 بخشنده است! و کسی که توبه کند؛ و کارهای اصلاحگری را
 را انجام بدهد؛ بسوی خداوند بازگشت میکند؛ و پاداش خود
 را از خداوند میگیرد! و کسانی که شهادت بباطل نمی دهند؛ و در
 مجالس باطل شرکت نمیکنند! و هنگامیکه بالغ و بیهودگی
 بر خود کنند؛ بزرگوارانه از آن میگذرند! کسانی که هرگاه آیات
 قرآن وحی منزل صاحب اختیار کلّ خودشان را به آنها گوشزد
 شود؛ و کروکوری از آن نمیگردانند!!! کسانی که میگویند :
 ای صاحب اختیار کلّ ما!! از همسیران؛ فوزندانمان را مایه
 روشنی چشم مآقرار بده؛ و ما را برای پرهیزکاران امام بگردان
 خداوند فرمود: آری آنها هستند که درجات عالی بهشت در برابر
 شکیباییشان بآنان پاداش داده میشود؛ و در آن با تحیّت و
 وسلام روبرو میشوند!!! در حالیکه جاودانه در آن خواهند
 ماند؛ چه قرارگاه و محل اقامت خوبی است! بگو: اگر رحمت

صاحب اختیار کلّ من نبود! که شمار به دین قرآن خود دعوت کند!
 هرگز بشما اهمیّت نمیداد! پس شما آیات قرآن خداوند و پیام آوران
 و رسولان الهی را تکذیب کردید!!! این عمل کفرو شرک و باطل
 دامن شمار خواهد گرفت!!! و از شما هیچ وقت جدا نخواهد شد!!!

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَ بَنَاتِكَ وَ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ
 عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ وَ كَانَ
 اللَّهُ غَفُوراً رَحِيماً (۵۹) لئن لم ينته المنافقون والذين في
 قلوبهم مرض و المرجفون في المدينة لنغرينك بهم ثم لا
 يجا ورونك فيها إلّا قليلاً (۶۰) ملعونين أينما ثقفوا أخذوا
 و قتلوا تقتيلاً (۶۱) سنة الله في الذين خلوا من قبل و لكن
 تجد لسنة الله تبديلاً (۶۲) يسألك الناس عن الساعة قل
 إنما علمها عند الله و ما يدريك لعل الساعة تكون قريباً (۶۳)
 إن الله لعن الكافرين و أعدلهم سعيراً (۶۴) خالدین فیها ابدأ
 لا يجدون و لها و لاتصيراً (۶۵) **يَوْمَ ثَقَلَتْ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ**
يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَا أَطَعْنَا اللَّهَ وَ أَطَعْنَا الرَّسُولَ (۶۶) وَ قَالُوا رَبَّنَا إِنَّا
أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَ كُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا (۶۷) رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ
مِنَ الْعَذَابِ وَ الْعَنَهُمْ لَعْنَا كَبِيرَا (۶۸)

(از قرآن کریم و از سوره الاحزاب آیات

از ۵۹ تا ۶۸)

ترجمه: خداوند فرمود: ای محمد: به همسران و دختران و
 زنان مؤمنان را بگو: پیراهن های؛ و یار و پوش های گشاد؛
 دراز خود را بر بدن خویش بپوشند؛ برای اینکه با این کار

(آبرو مند و مسلمان) شناخته می‌شوند؛ و مورد آزار قرار نگیرند
 بهتر است! و اگر تاکنون خطا و کوتاهی از آنها سرزده توبه
 کرده؛ خداوند همواره با مهربانی بخشنده است!!!
(حجاب؛ و روسری؛ در سوره نور آیه ۳۱ میباشد)

اگر منافقان و بیمار دلان و آنهاییکه اخبار دروغ و شایعات بی
 اساس در مدینه پخش میکنند! دست از کار خود برنهند! تو
 را بر ضد آنان می شورانیم! سپس جز مدت کوتاهی نمیتوانند
 در کنار تو در این شهر بمانند! و از همه جاطر دمی شوند! در هر جا
 یافته شوند گرفته خواهند شد! و بسختی بقتل خواهند رسید!
 این قرآن سنت خداوند در اقوام پیشین است! و بوی سنت
 الهی هیچ گونه تغییر نخواهی یافت! مردم از تو درباره زمان
 قیامت؛ سؤال میکنند؛ بگو: علم آن تنها نزد خداوند است! و چه
 میدانی؛ شاید قیامت نزدیک باشد! خداوند کافران را لعن کرده
 و از رحمت خود دور داشته و بر آنها آتش سوزاننده آماده کرده
 است! در حالیکه همواره در آن تا ابد میمانند!!! ولی و کمکی
 نخواهند یافت! در آن روز که صورتهای آنان در آتش جهنم
 دگرگون خواهد شد! از کار خویش پشیمان میشوند! و میگویند:
ایکاش خداوند؛ و پیغمبر را اطاعت کرده بودیم! و میگویند:
ای صاحب اختیار کلّ ما! بدرستی که ما از سادات و بزرگان
خود اطاعت کردیم و ما را از راه تو گمراه کردند! ای صاحب

**اختیار کلّ ما! آنهارا از عذاب! دو چندان بده! و آنهارا العن کن
العن بزرگی بفرما!!!**

كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ
(۲۹) وَوَهَبْنَا لِذَاوُودَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ (۳۰) اِدْعُرْ
ضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْجِيَادُ (۳۱) فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ
حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ (۳۲) رُدُّوهَا
عَلَيَّ فُطْفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ (۳۳) وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ
وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَداً ثُمَّ أَنَابَ (۳۴) قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي
وَهَبْ لِي مُلْكًا لِيَبْغِيَ لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ (۳۵)
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ (۳۶)
وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بِنَاءٍ وَعَوَاصٍ (۳۷) وَأَخْرَيْنَا مُؤْمِنِينَ فِي
الْأَصْفَادِ (۳۸) هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۹)
وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ (۴۰) وَادْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ
إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَذَابٍ (۴۱)
ارْكُضْ بِرِجْلِكَ هَذَا غَتْسٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ (۴۲) وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِلْأُولِي الْأَلْبَابِ (۴۳) وَخَذْ
بِيَدِكَ ضِعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَتَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعْمَ الْعَبْدُ
إِنَّهُ أَوَّابٌ (۴۴) وَادْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَاسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
أُولِي الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ (۴۵) إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى
الدَّارِ (۴۶) وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْأَخْيَارِ (۴۷) وَادْكُرْ

إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ (۴۸) هَذَا ذِكْرٌ
 وَإِنَّ لِلْمُتَّقِينَ لَحُسْنَ مَّآبٍ (۴۹) جَنَّاتٍ عَدْنٍ مُمْتَحَنَةً لَهُمْ
 الْأَبْوَابُ (۵۰) مُتَكَبِّرِينَ فِيهَا يُدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ وَشَرًّا
 (۵۱) وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ الْأَثْرَابُ (۵۲) هَذَا مَا تَدْعُونَ
 لِيَوْمِ الْحِسَابِ (۵۳) إِنَّ هَذَا لَرْزُقْنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ (۵۴) هَذَا
 وَإِنَّ لِلطَّاغِينَ لَشَرْمَآبٍ (۵۵) جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَبئْسَ الْمِهَادُ
 (۵۶) هَذَا فَلْيُدِّ وَقُوهُ حَمِيمٌ وَعَسَاقٌ (۵۷) وَأَخْرَجْنَا مِنْ شَكْلِهِ
 أَزْوَاجًا (۵۸) هَذَا فَوْجٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعْلَمٌ لَامرِحَابًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا
 النَّارَ (۵۹) قَالُوا بَلْ أَنْتُمْ لَأَمْرِحَابًا بِكُمْ أَنْتُمْ قَدْ مَتَمُّوهُ لَنَا
 فَبئْسَ الْفِرَارُ (۶۰) **قَالُوا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هَذَا فَرَدَّهُ عَذَابًا**
ضِعْفًا فِي النَّارِ (۶۱) وَقَالُوا مَا لَنَا لَأ نَرَى رَجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ
 مِّنَ الْأَشْرَارِ (۶۲) أَتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ
 (۶۳) إِنَّ ذَلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ أَهْلِ النَّارِ (۶۴) قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ
 وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ (۶۵) رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ الْعَفَّارُ (۶۶) قُلْ هُوَ نَبَأٌ عَظِيمٌ
 (۶۷) أَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ (۶۸) مَا كَانَ لِي مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَأِ
 الْأَعْلَى إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۶۹) إِنَّ يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِلَّا أَنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
 مُّبِينٌ (۷۰) (از قرآن کریم وازسوره ص آیات از ۲۹ الی ۷۰)

ترجمه: خداوند فرمود: ای محمد! این قرآن کتابی است؛ پر
 برکت که برتوانزل کردیم! تا در آیات آن تدبیر و تفکر بکنند؛

و خردمندان نصیحت؛ متذکر بشوند! ما سلیمان را بداد و بخشیدیم؛ چه بنده خوبی بود؛ بدرستی که او همواره بسوی خداوند بازگشت میکرد؛ و بخاطر بیاور سلیمان را هنگامیکه را که عصرگاه هان اسپان چابک تندرو را بر او عرضه داشتند گفت: بدرستی که این اسپان را بخاطر صاحب اختیار کلّ خودم! دوست دارم! و او همچنان به آنها نگاه میکرد! تا از دین گانش پنهان شدند! آناه! بقدری جالب بودند که گفت: بار دیگر آنها را بنزد من بازگردانید! و دست بساقها و گردنهای آنها کشید! و آنها را نوازش داد! ما سلیمان را آزمودیم و بوتخت او جسدی افکندیم! سپس او بدرگاه خداوند توبه کرد! **گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! مرا ببخش و حکومتی بمن عطا کن که بعد از من سزاوار هیچ کسی نباشد! بدرستی که تو بسیار بخشنده ای!** پس ما با درامسخر او ساختیم تا بفرمانش بنرمی حرکت کند! و بهر جای او میخواد برود! و شیاطین را مسخر او کردیم! هر بنوع و غواصی از آنها را که کار کنند! و گروه دیگری از شیاطین را در غل و زنجیر تحت سلطه او قرار دادیم! و به او گفتیم: این عطا ماست! بهر کسی که میخواهی و صلاح می بینی ببخش! و هر کسی را که میخواهی امساک کن! و حسابی بر تو نیست و تو امین هستی! و برای سلیمان در نزد خداوند مقامی ارجمند و سرانجامی نیکو هست!!! **و بخاطر بیاور بنده ما ایوب را!**

هنگامیکه صاحب اختیار کلّ خودش را! خواند و گفت: ای
 صاحب اختیار کلّ من! بدرستی که شیطان م را بونج! عذاب
 افکنده است خداوند فرمود: به او گفتیم: پای خود را بر زمین
 بکوب؛ چشمه آبی خنک برای شستشو و نوشیدنی بیرون
 میآید؛ بنوش و شستشو کن! و خانواده اش را به او بخشیدیم؛
 و همانند آنها را بر آنان افزودیم؛ تا رحمت از سوی ما باشد؛ و
 تذکری برای اندیشمندان است! و به او گفتیم: بسته از ساقه
 های ریحان؛ یا مانند آن را بگیر و با آن همسرت را بزنی و سوگند
 خود را مشکن؛ ما او را شکیبیا فتمیم؛ چه بنده خوبیکه بسیار
 بازگشت کننده بسوی خداوند بود!!! بخاطر بیاور بندگان ما
 ابراهیم و اسحاق و یعقوب را؛ صاحبان دستهای نیرومند و
 چشمهای بینا داشتند!!! ما آنها را با خلوص ویژه خالص
 کردیم؛ آنها به یادآوری سرای آخرت بود؛ آنها در نزد ما از
 برگزیدگان و نیکان بودند! بخاطر بیاور اسماعیل و الیسع و
 ذوالکفل؛ راکه همه از نیکان بودند این یک یادآوری است!
 و برای پرهیزگاران فوجام نیکویی دارد! باغهای جاودان
 بهشتی که در هایش بروی آنان گشوده میشود! در حالیکه
 در آن بوختها تکیه میکنند؛ و میوه ه-ای بسیار نوشیدنیها
 در اختیار آنهاست! و نزد آنان همسرانی است که تنه-ا چشم
 بشوهرانشان دوختند؛ و همسن سالند!!! این هم-ان است که

برای روز حساب بشما و عده داده میشود و عده تخلف ناپذیر! این روزی ماست که هرگز آن راپایانی ندارد این پاداش پرهیزکاران است! و بدرستیکه بوطغیان گوان بدترین محل بازگشت است! جهنمی که در آن وارد میشوند! و چه بستربدی است!!! این نوشابه حمیم و غساق است (مایع سعوزان و وتیره رنگ) که باید از آن بنوشند! و جز اینها کفرهای دیگری همانند آن دارند! به آنان گفته میشود: این گروهی است که همراه شما وارد جهنم میشوند! اینها همان رهبران گمراهی هستند! خوش آمدیر آنها مباد! همگی در آتش خواهند سوخت! آنها بر رؤسای خود میگویند: بلکه خوش آمد بر شما مباد که این عذاب را شما برای ما فراهم ساختید!!! چه بد قرارگاهی است اینجا! سپس میگویند: ای صاحب اختیار کل ما! هر کسی که این عذاب را برای ما فراهم کرده!!! عذابی مضاعف در آتش بر او بیفزاید! آنها میگویند: چرا مردانی را که ما اشرار می شمردیم! در اینجا در آتش جهنم نمی بینیم؟! آیا ما آنان را بمسخره گرفتیم؟! یا به اندازه حقیرند که چشمها آنها را نمی بیند؟! این یک واقعیت است که گفتگوهای خصمانه جهنمیان است! ای محمد بگو: بدرستیکه من تنهایی بیم دهنده ام! و هیچ معبودی جز خداوندیگانه قهار نیست! صاحب اختیار کل! آسمانها و زمین و آنچه در میان آن دو است! خداوند عزیز و

غفلواست! بگو: آن روز قیامت خبر بزرگی است! که شما از آن رویگردان هستید!!! من از ملاًعلا؛ فرشتگان عالم بالا هنگامیکه مخاصمه میکردند خبری ندارم!!! تنها چیزی که بطن وحی میشود؛ این قرآن وحی منزل است! بدرستی که من ترساننده و اندازکننده آشکار هستم!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم (۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۲) غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَإِلَهِ إِلَّا هُوَ إِلَهُ الْوَالِدِينَ الْمَصِيرُ (۳) مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِي الْبِلَادِ (۴) كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ (۵) وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ (۶) الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلُهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَبِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (۷) رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتِ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۸) وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ

العظيم (٩) إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنَادُونَ لَمَقْتُ اللَّهِ أَكْبَرُ مِنْ مَقْتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِنْ تَدْعُونَ إِلَى الْإِيمَانِ فَتَكْفُرُونَ (١٠) قَالُوا رَبَّنَا أَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَأَحْيَيْتَنَا اثْنَتَيْنِ فَاعْتَرَفْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ سَبِيلٍ (١١) ذَلِكَ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ وَإِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ (١٢) هُوَ الَّذِي يُرِيكُم آيَاتِهِ وَيُنزِلُ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ رِزْقًا وَمَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا مَنْ يُنِيبُ (١٣) فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ (١٤) رَفِيعَ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنذِرَ يَوْمَ التَّلَاقِ (١٥) يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ شَيْءٌ لَمَنْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ (١٦) الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (١٧) وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطْمِينَ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ (١٨) يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ (١٩) وَاللَّهُ يَقْضِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْضُونَ بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (٢٠) أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا وَيَتَفَكَّرُوا لئَانِ عَاقِبَةُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا هُمْ أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَآثَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ (٢١) ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ (٢٢) (ازقرآن کریم وازسوره مؤمن آیات از ١ الی ٢٢)

بنام خداوندی که بامهربانی بخشنده است
 حم؛ این قرآن کتابی است که از سوی خداوند غالب ودانا
 نازل شده است! خداوندی که آمرزنده گناه؛ و پذیرنده توبه
 و دارای مجازات سخت است! شدید می باشد! و صاحب نعمت
 فراوان است! هیچ معبودی جز خداوند نیست! و بازگشت همه
 شما تنها بسوی اوست! انتها کسانی در آیات قرآن مامجادله
 میکند! و از روی عناد کافوشده اند! پس مبادارفت؛ آمد آنان
 تو را شهر درها و قدرت نمائی آنان تو را بفریب! پیش از آنها
 قوم نوح و اقوامی که بعد از ایشان بودند! پیغمبران شان را تکذیب
 کردند!!! و هر امتی در پی آن بود که توطئه کن و پیغمبرش
 را بگیرد و آزار بدهد! اما من آنها را گرفتم؛ سخت مجازات کردم!
 ببین که مجازات من چگونه بود؟؟؟؟!!! و این گونه فرمان
 صاحب اختیار کلّ تو درباره کسانی که کافر شدند مسلم شده
 که آنها اهل آتشند!!! فرشتگانی که حاملان عرش هستند؛
 و آنها ای که گرداگرد آن طواف میکنند؛ و حمد و ستایش و کرنش
 صاحب اختیار کلّ خودشان را میگویند: و به او ایمان و یقین
 دارند و برای مؤمنان استغفار میکنند و میگویند: ای صاحب
 اختیار کلّ ما! رحمت و علم تو همه چیز را گرفته است؛ پس
 کسانی که توبه کرده و راه تو را پیروی میکنند؛ ببخش و پیامرز
 ؛ و آنان را از عذاب جهنم نگاه دار! ای صاحب اختیار کلّ ما!

آنها را در باغهای جاویدان بهشت که به آنها وعده فرموده ای وارد کن؛ همچنین از پدران و همسران و فرزندانشان هر کدام که صالح بودند؛ که تو؛ توانا و حکیم هستی! و آنان را از بدیها نگاه دار؛ و هر کسی را که در آن روز از بدیها نگاه داری؛ مشمول رحمت خود ساخته! و حقیقت این است؛ که همان رستگاری عظیم است! کسانی که کافر شدند! روز قیامت صدامیزنند؛ می گویند: عداوت و خشم خداوند نسبت بشما از عداوت و خشم خودتان نسبت به خودتان بیشتر است! چرا که بسوی ایمان دعوت میشدید! ولی انکار میکردید! آنها میگویند: ای صاحب اختیار کل ما! ما را دوبار میراندی و دوبار زنده کردی! اگرهن بگناهان خود معترف هستیم! آیا راهی بوی خروج شدن از جهنم وجود دارد؟ در جواب میگویند: این بخاطر آن است وقتیکه خداوند را بیگانگی خوانده میشد انکار میکردید! و اگر برای او شریکی همتایی مینداشتند ایمان میآوردید؛ اکنون داوری مخصوص خداوند بلند مرتبه و بزرگ است و شمارا مطابق عدل خود کیفر میدهد! خداوند کسی است؛ آیات خود را بشما نشان میدهد؛ و از آسمان بوی شما روزی با ارزش میفرستد؛ تنها کسانی متذکّر این حقایق میشوند؛ که بسوی خداوند باز میگردند! تنها و فقط خداوند را بخوانید! و دین خود را برای خداوند خالص کنید! هر چند کافران ناخوشنود باشند!

خداوند درجات بندگان صالح را بالا میبرد؛ او صاحب عرش است؛ وحی روح را به فرمانش بوه رکسی از بندگان را که بخواهد القاء میکند تا مردم را از روز قیامت بترساند و بیم بدهد! روزی که همه آنان بر خداوند آشکار میشوند! و چیزی از آنها بر خداوند پنهان نخواهد ماند و گفته میشود امروز حکومت برای کیست؟ برای خداوند یکتا؛ قهار است! امروز هیچ ظلمی نیست؛ بدرستی که خداوند سریع الحساب است! ای محمد و آنها از نزدیکی قیامت بترسان! هنگامی که از شدت وحشت دلها بگلوگاه میرسد! و تمامی وجود آنها مملو از اندوه میگردد؛ برای ستمکاران دوستی وجود ندارد! و نه شفاعت کنهه که شفاعتش قبول و پذیرفته شود! خداوند چشمهایی را که خیانت میکنند میداند! و آنچه را که در سینه هاپنهان میدارند آگاه است! خداوند بحق دآوری میکند! و معبودهایی را که غیر از خداوند میخواهند و حاجت میخواستند! هیچ گونه دآوری نمیتواند بکنند! خداوند اوست شنوا و بیناست! آیا آنها در روی زمین سر نکردند! تا ببینند عاقبت کسانی را که پیش از آنان بودند چگونه بود؟! آنها در قدرت؛ و ایجاد آثار مهم تر در زمین از اینها برتر بودند!!! ولی خداوند ایشان را بخاطر گناهانشان گرفت! و در برابر عذاب خداوند مدافعی نداشتند! این بخاطر آن بود که پیغمبرانشان پیوسته با دلایل روشن بسراغ شان

میامدند!!! ولی آنها انکار و تکذیب میکردند! خداوند هم آنان را گرفت عذاب داد! که خداوند قوی و مجازاتش شدید است!
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَمَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ (۲۶) فَلْتَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ (۲۷) ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ النَّارُ لَهُمْ فِيهَا دَارُ الْخُلْدِ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (۲۸)
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا الَّذِينَ أَضَلَّانَا مِنَ الْجِنَّ وَالنَّاسِ نَجْعَلُهُمَا تَحْتَ أَقْدَامِنَا لِيَكُونُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ (۲۹) إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ (۳۰) نَحْنُ أَوْلِيَاؤُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ (۳۱) نُزُلًا مِّنْ عَفْوٍ رَّحِيمٍ (۳۲) وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ (۳۳) (از قرآن کریم و از سوره فصلت آیات از ۲۶ تا ۳۳)
 خداوند فرمود: کافران گفتند: گوش باین قرآن نازل ندهید! و بهنگام تلاوت آن صدا و جنجال کنید!!! شاید پیروز شوید! بیقین بکلفوان عذاب شدیدی میچشانیم! و آنهارا ببدتوین اعمالیکه انجام میدادند کيفرو عذاب میدهيم! عذاب آتش کيفر دشمنان خداوند است! سرای جاویدشان در آن خواهد بود! این کيفری است! بخاطر اینکه آیات ما را انکار و تکذیب میکردند

کافران در جهنم گفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! آنهاییکه از جنّ و انس ما را گمراه کردند! بمانشان بده تا زیر پای خودمان بنهیم و لگدمالشان کنیم! تا از پست توین مردم باشند!!!
 بدرستی که کسانی که گفتند: صاحب اختیار کلّ ما خداوند واحد و یکتا است!!! سپس استقامت کردند و فوشتگان بر آنان نازل میشوند؛ گویند: نترسید و غمگین نشوید؛ و بشارت باد بر شما به آن بهشتی که بشما وعده داده شده است! ما یاران شما در زندگی دنیا؛ آخرت هستیم! و برای شما هر چه دلتان بخواهد در بهشت فراهم است! و هر چه طلب کنید بشما داده میشود! اینها و سلیه پذیرائی و مهمانی از سوی خداوند آمرزنده مهربان است! چه کسی خوش گفتارتر است؛ از آن کسی که بسوی خداوند دعوت می کند و عمل صالح انجام میدهد و میگوید: من از مسلمانانم!!!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

حم (۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۲) مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُعْرِضُونَ (۳) قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ

دُونَ اللَّهِ أُرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي
 السَّمَاوَاتِ ائْتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٌ مِّنْ عِلْمٍ إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤) وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَن
 لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ (٥)
 وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (٧) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِن افْتَرَيْتُهُ
 فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئاً هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَى
 بِهِ شَهِيداً بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ (٨) قُلْ مَا كُنْتُ
 بِدُعَاءِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِن أَتَّبِعْ إِلَّا مَا
 يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ (٩) قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِن
 عِنْدِ اللَّهِ وَكُفْرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّن بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ
 فَأَمَّا مَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَأِ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ (١٠)
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ
 وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ (١١) وَمِن قَبْلِهِ
 كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا
 لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبَشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ (١٢) إِن الَّذِينَ قَالُوا
 رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ (١٣)
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 (١٤) (از قرآن کریم وازسورة الحقاف آیات از ١ الی ١٤)

بنام خداوندی که بامهربانی بخشنده است

ترجمه: حم؛ این کتاب قرآن از سوی خداوند عزیز و حکیم نازل شده است! خداوند فرمود: ما آسمانها و زمین و آنچه در میان این دو است! جذب حق و برای سرآمد معینی نیافریدیم؛ اما کافران از آنچه ترساننده و انذار دهنده روگردان میشوند! ای محمد به آنان بگو: این معبودهایی را غیر از خداوند پرستش میکنید! بمن نشان بدهید چه چیزی را از زمین آفریدند؟! یا شرکت در آفرینش آسمانها دارند؟! کتابی آسمانی پیش از این قرآن!!! یا اثر علمی از گذشتگان را برای من بیاورید!!! که دلیل صدق گفتار شما باشد؟! اگر راست میگوید؟! چه کسی گمراه تراست! از آن کسیکه معبود غیر از خداوند را میخواند صدامیزند! که تاقیامت هم به او جواب نمیتواند بدهد! او را که میخوانند! از خواندن ایشان کاملاً بی خبر است! و صدای آنها را اصلاً نمی شنود! و وقتی که مردم به قیامت محسوس میشوند! معبود هایکه غیر از خداوند آنها میخوانند! دشمنان خواننده خودشان خواهند بود!!! حقی عبادت خوانندگان خود را انکار می کنند! و وقتی که آیات روشن ما بر آنان خوانده میشود! کافران در برابر آیات حقی که برای آنها آمده است!!! میگویند: این سحر جادوی آشکار است!!! بلکه میگویند: این را بر خداوند افتراء بسته است! بگو: اگر من قرآن را به خداوند بدروغ

نسبت داده باشم! لازم است خداوند مرا رسوا کند! و شما نمی توانید در برابر خداوند از من دفاع کنید! او کارهایی را که شما در آن وارد میشوید بهتر میداند! همین بس است که خداوند میان من و شما گواه باشد! و خداوند بامهربانی بخشنده است! بگو: من پیام آورن و ظهوری نیستم؛ و نمی دانم بامن و شما چه خواهد شد؛ من تنها از آنچه بر من وحی میشود پیروی میکنم؛ جزییم دهنده آشکاری نیستم! و بگو: بمن خبر دهی اگر این قرآن از سوی خداوند باشد؛ شما بآن کافر شوید؟! در حالیکه شاهدی از بنی اسرائیل بر آن شهادت داد؛ و او ایمان آورد؛ شما تکبرید! چکسی گمراه تر از شما خواهد بود؟! خداوند گروه ستمگر را هدایت نخواهد کرد! کافران درباره مؤمنان چنین گفتند: اگر اسلام چیزی خوبی بود؛ هرگز آنها در پذیرش آن بر ما پیشی نمی گرفتند؛ چونکه خودشان بوسیله آن هدایت نشده اند! پس میگویند: این یک دروغ قدیمی بوده است!!! خداوند فرمود پیش از آن کتاب موسی که امام و رحمت بود! این کتاب قرآن تصدیق کننده؛ و نشانه های کتاب تورات موسی است؛ در حالیکه بزبان عربی فصیح گویاست؛ و تا ظالمان را بترساند و بیم دهد! و برای نیکوکاران بشارتی باشد! کسانی که گفتند: صاحب اختیار کلّ ما اللّٰه است؛ سپس استقامت کردند؛ نترسی برای آنهاست و نه اندوه گون می

شوند؛ آنها اهل بهشت هستند و در آن جاودانه میمانند؛ این پاداش اعمالی است که انجام میدادند!!!

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ (۲۹) قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ (۳۰) يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيَجْرِمَكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (۳۱) وَمَنْ لَّا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۳۲) أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْزِبْ بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۳۳) وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ (۳۴) فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرُونَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَعَلْ يَهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ (۳۵)

(از قرآن کریم و از سوره الاحقاف آیات از ۲۹ الی ۳۵)

ترجمه: خداوند فرمود: ای محمد: بیاد آور و وقتی که گروهی از جن را که بسوی تو فرستادیم؛ که قرآن را بشنوند؛ زمانی که حضور یافتند بیکدیگر گفتند: که خاموش باشید و بشنوید؛ و

هنگامیکه پایان گوشت: بسوی قوم خود بازگشتند؛ آنها را ترساندند و بیم دادند! گفتند: ای قوم ما! کتابی را شنیدیم که بعد از موسی نازل شده است هدایت میکند! ای قوم ما! دعوت کننده الله را اجابت کنید به او ایمان آورید تا گناه انتان را ببخشد و شمار از عذاب دردناک پناه دهد! هر کسی که بدعوت کننده الله پاسخ نگوید: هرگز نمیتواند از چنگال عذاب خداوند فرار بکند! و غیر از خداوند یاری و یاور برای او نیست! چنین کسانی در گمراهی آشکار هستند! آیا آنها نمیدانند که خداوند آسمانها و زمین را آفریده و از آفرینش آنها ناتوان نشده است؟! که می تواند در قیامت مردگان را زنده کند! آری خداوند بر هر چیزی تواناست!!! ای محمد! روز قیامت را بیاد آور که آتش را بر کافران عرضه میدارند! ایشان میدهند و به آنها گفته میشود: آیا این آتش حق نیست؟! میگویند: چرا به صاحب اختیار کل ما! سوگند که حق است! در این هنگام خداوند میگوید: پس عذاب را بخاطر کفو تان بچشید! ای محمد! پس صبور کن آنگونه پیغمبران اولوالعزم صبر کردند!!! برای عذاب آنان شتاب مکن! هنگامیکه وعده هایی عذاب را که به آنها داده میشود ببینند!!! احساس میکنند که فقط ساعتی از یک روز در قبر توقف داشتند!!! این ابلاغی است! برای همگان آیا جز قوم فاسق و کفار و مشرک هلاک میشود؟؟؟؟!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
 مُ (۱) هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِ
 هُمْ لِأَوْلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَّتُمْ أَنْ يَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
 حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ
 فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْرِبُونَ بُيُوتَهُمْ بِأَيْدِيهِمْ وَأَيْدِي الْمُؤْمِنِ
 يْنَ فَاعْتَبِرُوا يَا أُولِيَ الْأَبْصَارِ (۲) وَلَوْ لَا أَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ
 الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ (۳)
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَ مَنْ يَشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ (۴) مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْتَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا قَائِمَةً عَلَى
 أُصُولِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ وَلِيُخْزِيَ الْفَاسِقِينَ (۵) وَمَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى
 رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْ جَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 (۶) مَا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
 وَ لِذِي الْقُرْبَىٰ وَ لِیَتَامَىٰ وَ الْمَسَاكِينِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا
 يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَ مَا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ
 وَ مَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ
 (۷) لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
 يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَ يَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ (٨) وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ
 قُلُوبِهِمْ يَحِبُّونَ مَنْ هَا جَرَّ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حِ
 جَةً مِمَّا أَوْثَرُوا وَيُؤْتُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
 وَمَنْ يُوقِ شَحْحَ نَفْسِهِ فَلَوْلِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٩) **وَالَّذِينَ جَاءُوا**
وَأَمِنَ بَعْدَهُمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا
بِلِلِّإِيمَانِ وَلِتَجْعَلَ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَؤُوفٌ
رَحِيمٌ (١٠) أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَئِنْ أَخْرَجْتُمْ لَنُخْرِجَنَّ مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعُ
 فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُهُمْ لَكَذِبُو
 نَ (١١) لَئِنْ أَخْرَجُوا لِإِخْرَجُونَ مَعَهُمْ وَلَئِنْ قُوتِلُوا لَيَنْصُرُوا
 نَهُمْ وَلَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَيُؤْتِنَنَّ الْأُدْبَارَ ثُمَّ لَيَنْصُرُونَ (١٢) لَأَنْتُمْ
 أَشَدُّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
 (١٣) لَأَيُقَاتِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قَرْيٍ مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ
 جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ (١٤) كَمَثَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاقُوا
 وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (١٥) كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ
 لِلنَّاسِ انكفروا فلما كفر قال إني بريء منكم إني أخاف الله
 رَبَّ الْعَالَمِينَ (١٦) فَكَانَ عَا قِبَتَهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ
 فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ (١٧) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَ
 لِنَنْظُرَ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْلُونَ

(۱۸) وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَئِكَ هُمُ الْقَاسِفُونَ (۱۹) لَيْسَتُوا أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ (۲۰) لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْتَهُ خَاشِعًا مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ (۲۱) هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ (۲۲) هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۲۳) هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۴) (سورة الحشر)

بزم خداوندی که بامهربانی بخشنده است

آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است؛ برای خداوند تسبیح میگویند: و او عزیز و حکیم است! او خداوندی است کافران اهل کتاب را در نخستین برخورد با مسلمانان از خانه هایشان بیرون راند! گمان نمیکردند آنان خارج شوند! و خودشان نیز گمان میکردند! که دژهای محکشان آنها را از عذاب الهی مانع میشوند! اما خداوند از آنجا که گمان نمیکردند! بسراغ ایشان آورد! و در دل ایشان ترس و وحشت افکند! بگونه که خانه های خود را بادست خویش و بادست مؤمنان و مهران میکردند! پس عبرت بگیرید! ای صاحبان عقل و چشم! و مگر

نه این بود که خداوند ترک وطن را بر آنان مقرر داشته بود! آنها را در همین دنیا مجازات میکرد! و برای آنان در آخرت نیز عذاب آتش است! این بخاطر آن است که آنها با خداوند و رسولش دشمنی میکردند!!! و هر کسی که با خداوند دشمنی کند! باید بداند که خداوند مجازات شدیدی دارد! هر درخت با ارزش نخل خود را قطع میکردند! یا آن را بحال خود واگذاشتند! همه به فرمان خداوند بود! و بخاطر این بود که فاسقان را راخوار رسوا بکند! و آنچه را از یهود بر رسولش بازگردانیده؛ و بخشیده است! چیزی است که بدست آوردن آن زحمتی نکشیدید! نه اسبی تاختید و نه شتری؛ ولی خداوند رسولان خود را بوه هر کسی که بخواهد مسلط میکند! و خداوند بر هر چیزی تواناست! آنچه را خداوند از اهل این آبادیها بر رسولش بازگوداند! از آن خداوند رسول و خویشاوندان او؛ و پستیمان و مستمندان و در راه ماندگان است؛ تا این اموال عظیم در میان ثروتمندان شما دست بدست نگردد! آنچه را رسول خداوند بوی شما داده بگیریید و اجرا کنید! و از آنچه نهی کرده خود داری کنید! و از مخالفت خداوند پرهیزید! بیقین کیفی خداوند شدید است! این اموال برای فقیران مهاجران است؛ که خانه و کاشانه و اموال خودشان بیرون رانده شدند! درحالی که اصل خداوند و رضای او را مطالبند؛ خداوند خلاق!

رسولش را یاری میکنند؛ و آنها را استگویان هستند؛ و برای کسانی است که در این سرزمین مدینه و در سرای ایمان پیش از مهاجران مسکن گزیدند؛ و کسانی که بسوی ایشان هجرت میکنند دوست میدارند؛ و در دل خود به آنچه بمهاجران داده شده احساس نیازی نمیکند؛ آنها را بر خود مقدم میدارند؛ هرچند که خودشان بسیار نیازمند باشد؛ کسانی که از بخل و حرص نفس خویش را باز داشته شده اند!!! همچنین بعد از مهاجران و انصار آمدند؛ میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند بیامرز؛ و در دلهایمان حسد و کینه بمؤمنان قرار مده!!! ای صاحب اختیار کلّ ما! تو مهربان و رحیم هستی؛ آیا منافقان را ندیدی که پیوسته برادران کفارشان از اهل کتاب میگفتند: هرگاه شما را از وطن بیرون کنند!!! ما هم باشما بیرون خواهیم رفت! و هرگز سخن هیچ کسی را درباره شما اطاعت نخواهیم کرد! و اگر باشما پیکار شود! یاریتان خواهیم نمود!! خداوند شهادت میدهد که آنها دروغگویان هستند! اگر آنها را بیرون کنند! با آنان بیرون نمیروند! و اگر با آنها پیکار شود! یاریشان نخواهد کرد! و اگر یاریشان کنند پشت بمیدان کوده فواری می کنند! سپس کسی آنان را یاری نمیکند!!! و وحشت از شما در دلهای آنها بیش از از ترس خداوند است! این بخاطر آن است

که آنها گروهی نادان هستند! آنها هرگز با شما بصورت گروهی جنگ نمیکنند! جزدرد زهای محکم یا از پشت دیوارها! پیکارشان در بین خودشان شدید بود! اما در برابر شما ضعیف است! شما آنها را متحد میندازید! در حالی که دلهايشان پراکنده است! که آنها قومی بی عقلی هستند که تعقل نمیکنند! کار این گروه یهود همانند کسانی است! کمی قبل از آنان بودند! که طعم تلخ کار خود را چشیدند!!! و برای آنها عذاب دردناک است آنها! همانند شیطان هستند!!! که به انسان گفت: کافو شو تا مشکلات تو را حل میکنم! اما هنگامی که کافر شد! گفت: بدرستی که من از تو بیزارم!!! خداوندی که صاحب اختیار کل عالم است میترسم! سرانجام کارشان این شد که هر دو در آتش جهنم خواهند بود! جاودانه در آن میمانند! و این است کیفر ستمکاران!!! ای کسانی که ایمان آورده اید! از مخالفت خداوند بپرهیزید! و هر کسی باید بنگرد تا برای فردایش چه چیزی از پیش فرستاده! و از خداوند بپرهیزید! که خداوند از آنچه انجام میدهی آگاه است!!! و همچون کسانی نباشید که خداوند را فراموش کردند! و خداوند نیز آنها را بخود فراموشی گرفتار کرد! آنها فاسقانند! هر گز دوزخیان و بهشتیان یکسان نیستند! اصحاب بهشت رستگار و پیروزند! اگر این قرآن را بر کوهی نازل میکردیم! میدیدی که در برابر آن خاشع میشود!

و از خوف خداوند می شکافد! اینها مثالهایی است که برای مردم میزنیم! که شاید در آن تفکر و اندیشه کنند! او خداوندی است! جز او معبودی نیست؛ دانای آشکار و پنهان است! او و رحمان و رحیم است! او خداوند است که جز او معبودی نیست! حاکم و مالک اصلی اوست از هر عیب پاک؛ منزّه است! به کسی ستم نمیکند؛ امنیت بخش؛ مراقب همه چیز است! عزیز؛ جبّو؛ متکبر است! خداوند پاک؛ منزّه است از آنچه شریکی برای او قرار میدهند! او خداوندی است خالق؛ آفریننده بی‌سابقه؛ و صورتگری بی نظیر است؛ برای او نامهای نیک است؛ آنچه در آسمانها و زمین است؛ تسبیح او را میگویند: و او عزیز؛ حکیم است!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تُلْفُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ السُّوْلَ وَآيَاتِكُمْ أَنْ تُوْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَادًا فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ (۱) إِنْ يَتَّقَوْكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتَهُم بِالسُّوءِ وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ (۲) لَنْ تَنْفَعَكُمْ

أَرْحَامِكُمْ وَلَنَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (٣) قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمِ لَهُمْ إِنَّا بَرَاءٌ وَأَمِنْكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَدَا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَحَدَهُ إِلَّا قَوْلَ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ لَأَسْتَغْفِرَنَّ لَكَ وَمَا أَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (٤) رَبَّنَا لَاتَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفُرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٥) لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أَسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ (٦) عَسَى اللَّهُ أَنْ يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (٧) لَأَيُّهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبُوهُمْ وَتُفْسِدُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ (٨) إِنَّمَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَىٰ إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (٩) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مِنْ مَهَاجِرَاتٍ فَا مَتَّحِنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَنْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارَاتِ هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَآتُوهُنَّ مَا نَفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تُمْسِكُوا بِعِصَمِ الْكَوَافِرِ وَأَسْأَلُوا

مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ أَلْوَامًا أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ (۱۰) وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعاقِبْتُمْ فَانُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ مِّثْلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (۱۱) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَّا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقْنَ وَلَا يَزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِيَنَّ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْنَهُنَّ وَأَسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۱۲) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَّا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْؤَامِنَ الْآخِرَةَ كَمَا يَنَسُ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ (۱۳) (از قرآن کریم؛ سورة الممتحنه)

بنام خداوندی که بامهربانی بخشده است

ترجمه: ای کسانی که ایمان آورده اید! دشمن من و دشمن خودتان را دوست خود نگه دارید!!! شما نسبت به آنها اظهار محبت میکنید! درحالی که آنها به آنچه از طرف خداوند آمده کافر شدند!!! و رسول الله و شما را بخاطر ایمان به خداوندی که صاحب اختیار کلّ همه شماست! از شهر و دیارتان بیرون می راند! اگر شما برای جهاد در راه من و جلب خشنودیم هجرت کرده اید! پیوند دوستی با آنان برقرار نسازید! شما مخفیانه با آنها رابطه دوستی برقرار میکنید!!! درحالی که من بآنچه پنهان یا آشکار میسازید از همه دانانترم! و هر کسی از شما چنین

کاری کند! از راه راست گمراه شده است!!! اگوانها بر شما مسلط شوند! دشمنان‌تان خواهند بود! دست و زبان خود را بیدی کردن نسبت بشمامیگشایند! و دوست دارند که شما بکفر باز گردید! هرگز بسنگان و فوزندان‌تان روز قیامت سودی بحالتان نخواهند داشت در میان شما جدایی می افکند!!! خداوند به آنچه عمل میکنید بیناست!!! برای الگو؛ و سرمشق خوبی در زندگی ابراهیم و کسانیکه با او بودند وجود دارد! در آن هنگامی که بقوم مشرک خود گفتند: ما از شما و آنچه غیر از خداوند را میپرستید بیزاریم! ما نسبت بشما کافر هستیم! و در میان ما و شما عداوت و دشمنی همیشگی آشکار شده است! تا آن زمانیکه به خداوند یگانه و یکتایمان بیاورید! جز آن سخن ابراهیم پدش از رگفت: و وعده داد؛ که برای تواز خداوند آمرزش طلب میکنم! و در عین حال در برابر خداوند برای تو مالک چیزی نیستم و اختیاری ندارم! ای صاحب اختیار کلّ ما! ما بر تو توکل کردیم؛ و بسوی تو باز گشتیم؛ و همه فرجام کارها بسوی توست! ای صاحب اختیار کلّ ما! ما را مایه امتحان؛ آزمایش کافران قرار مده! و ما را ببخش؛ ای صاحب اختیار کلّ ما! که تو عزیز حکیمی! خداوند فرمود: آری حقیقت این است که برای شما در زندگی آنها سوّه حسنه و سرمشق نیکویی بود! برای کسانیکه امر ببه خداوند و روز قیامت دارند!

وهر کسیکه سرپیچی از خداوند کند! بخویشتن ضرر کرده است
 از میرا که خداوند از همه بینیا و شایسته ستایش است! امید
 است خداوند میان شما و کسانی از مشرکین که باشما دشمنی
 کردند! از راه اسلام پیوند محبت برقرار کند! خداوند توانا است؛
 و خداوند با مهربانی بخشنده است! خداوند شمار از نیکی کردن
 و رعایت عدالت بکسانی که در امر دین باشما پیکار نکردند و
 از خانه و دیارتان بیرون نراندند نهی میکند؛ چرا که خداوند
 عدالت پیشگان را دوست دارد! خداوند شمارا تنها از دوستی
 و رابطه با کسانی نهی میکند! که در امر دین باشما پیکار کردند
 و شمارا از خانه هایتان بیرون راندند یا بیرون راندن شما
 کمک کردند! و هر کسی با آنان را بطنه دوستی داشته باشد
 ظالم و ستمگراست! ای کسانی که ایمان آورده اید هنگامی
 که زنان با ایمان بعنوان هجرت نزد شما می آیند! آنها را
 آزمایش کنید! که خداوند به ایمانشان آگاه تراست! هرگاه
 آنان را مؤمن یافتید؛ آنها را بسوی کفار بازنگردانید! نه آنها
 بر کفار حلالند و نه کفار برای آنها حلال! و آنچه همسران آنها
 برای ازدواج با این زنان پرداخته اند به آنان بپردازید!!!
 و گناهی بر شما نیست که با آنها ازدواج کنید برگاه مهرانشان
 را به آنان بدهید!!! و هرگز زنان کافر را در همسری خود نگه
 ندارید! و اگر کسی از زنان شما کافر شد و ببلاد کفر فرار کرد! حق

دارید هر راکه پرداخته اید مطالبه کنید! همان گونه که آنها حق دارند مهر زنا نشان راکه از آنان جدا شده اند!!! از شما مطالبه کنند!! این حکم خداوند است! که در میان شما حکم میکند!!! خداوند دانا و حکیم است! و اگر بعضی از همسران شما از دستتان بروند! بسوی کفار باز گردند؛ و شما در جنگی بر آنان پیروز شدید؛ و غنایم ی گرفتید؛ بکسانی که همسرانشان رفته اند! همانند مهری؛ راکه پرداخته اند بدهید؛ و از مخالفت خداوندی که همه به او ایمان دارید بپرهیزید! ای پیام آور! هنگامیکه زنان مؤمن نزد تو می آیند تا بیعت کنند؛ چیزی را شریک خداوند قرار ندهند! و دزدی و زنا نکنند! فرزندان خود را نکشند! تهمت و افتزایی پیش و پای خود نیاورند! و هیچ کارشایسته مخالفت فرمان تو نکنند! با آنها بیعت کن و برای آنان؛ از درگاه خداوند آمرزش و بخشش بطلب؛ که بدوستی که خداوند با مهربانی بخشنده است! ای کسانی که به خداوند ایمان آورده اید! با قومی که خداوند آنان را مورد غضب قرار داده دوستی نکنید! آنان از آخرت مأیوسند! همان گونه که کفار مدفون در قبر مأیوس میباشند!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبَتَّغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ (۱) قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ
مَوْلَاكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ (۲) وَإِذَا سَرَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَزْوَاجِهِ
حَدِيثًا فَلَمَّا نَبَأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ
وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمَّا نَبَأَ بِهَا بِهَا قَالَتْ مَنْ أَنْبَأَكَ هَذَا قَالَ
نَبَأَنِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ (۳) إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا
وَإِنْ تَظَاهَرَ عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ (۴) عَسَى رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَنَّ
أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَنَّ مُسْلِمَاتٍ مُّؤْمِنَاتٍ قَانِتَاتٍ تَا
تَابَاتٍ عَابِدَاتٍ سَائِحَاتٍ ثَيِّبَاتٍ وَأَبْكَارًا (۵) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا
مَلَائِكَةٌ غُلَاظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ
(۶) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُحْزَرُونَ
مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۷) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ثُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً
نَّصُوحًا عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَمَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا
أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸) يَا أَيُّهَا

النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ
 وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۹) ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةً زُوحًا وَ
 امْرَأةً لُوطًا كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا
 فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاخِلِينَ
 (۱۰) وَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأةً فِرْعَوْنًا إِذْ قَالَتْ
 رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِجَنِّي مِنْ فِرْعَوْنٍ وَعَمَلِهِ
 وَبِجَنِّي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۱۱) وَمَرْيَمَ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي
 أَحْصَيْنَا فَرْجَهَا فَنَنْخِفُ بِهَا مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا
 وَكُتِبَ عَلَيْهَا إِتْقَانُ الْإِسْلَامِ وَذُنُوبَهَا كَتُمَاتٍ وَكُتِبَ عَلَيْهَا
 وَكَتُبِهِ وَكَانَتْ مِنَ الْقَائِمِينَ (۱۲) (از قرآن کریم سوره التحريم)

بنام خداوندی که بامهربانی بخشنده است

ای پیام آور! چرا چیزی را که خداوند بر تو حلال کرده؛ بخاطر
 جنب رضایت همسران؛ بر خود حرام میکنی؟! او خداوند بامهر
 بانی بخشنده است! خداوند راه سوگندهایتان را در این گونه
 موارد روشن ساخته است! و خداوند مولاى شماست و او دانا
 و حکیم است! بخاطر بیاورید هنگامی را که پیام آوریکی از
 رازهای خود را ببعضی از همسرانش گفت: ولی هنگامیکه
 وی آن را افشاء کرد!!! و خداوند پیام آورش را از آن آگاه
 ساخت!!! از قسمتی از آن را برای او بازگو کرد! و از قسمتی
 دیگر خود داری نمود! هنگامیکه پیام آور همسرش را از آن
 خبر داد! گفت: چه کسی تورا از این راز آگاه ساخت فرمود:

خداوند عالم مرا آگاه و باخبر ساخت! خداوند فرمود: اگر شما همسران پیام آور از کار خود توبه کنید بنفع شماست! زیرا که دلهایتان از حق منحرف گشته!!! و اگر بر ضد نبی دست بدست هم بدهید! کاری از پیش نخواهید برد! زیرا که خداوند یاور اوست! و همچنین جبرئیل و مؤمنان صالح!!! و فرشتگان بعد از آنان پشتیبان او هستند! امید است که اگر او شمار اطلاق بدهد! صاحب اختیار کُش! بجای شما همسرانی بهتران بر او قرار بدهد! همسرانی مسلمان؛ و مؤمن؛ و متواضع، و توبه کار؛ عابد؛ هجرت کننده؛ باکره؛ و غیر باکره؛ ای کسانی که ایمان آورده اید! خود و خانواده خویش را از آتشیکه هیزم آن انسانها و سنگهاست نگه دارید! آتشیکه فرشتگانی بر آن گمارده شده که خشن و سخیگیرند! و هر گنوا فرمان خداوند را مخالفت نمیکنند! و آنچه را فرمان داده شده اند بطور کامل اجرا مینمایند! ای کسانی که کافوشده اید! امروز قیامت عذر خواهی نکنید! چرا که تنها به اعمالتان جزا داده میشود! ای کسانی که ایمان آورده اید! بسوی خداوند توبه کنید! توبه خالص! امید است باین کار صاحب اختیار کل شما! گناهانتان را ببخشد و شمارا در باغهایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش و قصرهایش جاری است وارد کند! در آن روزیکه خداوند؛ پیام آور و کسانی را که با او ایمان آوردند؛ خوار نمی

کند! این درحالی است که نورشان پیشاپیش آنان و از سوی راستشان در حرکت است! و میگویند ای صاحب اختیار کلّ ما! نور ما را کامل کن؛ و ما را ببخش تو بوهر چیزی توانا هستی! ای پیام آور! با کفار و منافقین پیکار کن و بر آنان سخت بگیر! که جایگاهشان جهنّم است؛ و بد فرجامی است! خداوند برای کسانی که کافر شده اند! همسرنوح و لوط را مثل زده است! که آن دو تحت سرپرستی دوبنده از بندگان صالح مابودند؛ ولی به آن دو خیانت کردند! و ارتباط با این دو پیام آور سودی بحالشان! در برابر عذاب الهی نداشت! و به آنها گفته شد: وارد آتش شوید همراه کسانی که وارد میشوند! و خداوند برای مؤمنان؛ همسرفرعون را مثل زده است!!! در آن هنگام که گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! خانه ای برای از من نزد خودت در بهشت بساز؛ و مرا از فرعون و کار او نجات بده و مرا از گزوه ستمگران رهایی ببخش!!! همچنین مریم دختر عمران؛ را که فوج و دامان خود را پاک نگه داشته؛ و ما از روح خود در آن حرکت دادیم؛ او کلمات صاحب اختیار کلّش! و کتابهایش را تصدیق کرد و از مطیعان فرمان خداوند بود!!!

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ
(۳۲) إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ
عَلَى الْعَالَمِينَ (۳۳) ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ

عَلِيمٍ (۳۴) إِذْ قَالَتْ امْرَأَةٌ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَدَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۳۵) فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَدُرَيْتَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ (۳۶) فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ (۳۷)

هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۸) فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَىٰ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَ سَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ (۳۹) قَالَ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبْرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ (۴۰) قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْرًا وَادْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ (۴۱) وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ (۴۲) يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ (۴۳) ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَفَلَا مَهْمُ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ (۴۴) إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا

مَرِيْمَ اِنَّ اللّٰهَ يَبْشُرُكَ بِكَلِمَةٍ مِّنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيْحُ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ (٤٥) وَيَكَلِّمُ
 النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِيْنَ (٤٦) قَالَتْ رَبِّ اَنِي
 يَكُوْنُ لِيْ وَلَدٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشْرًا قَالِ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا
 يَشَاءُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ (٤٧) وَيَعْلَمُ
 الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيْلَ (٤٨) وَرَسُوْلًا اِلَىٰ بَنِي
 اِسْرٰئِيْلَ اَنِيْ قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ اَنِيْ اَخْلَقْتُ لَكُمْ مِّنَ
 الطِّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَاَنْفُخُ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَاَبْرُؤُ
 الْاَكْمَةِ وَالْاَبْرَصِ وَ اَحْيٰى الْمَوْتٰى بِاِذْنِ اللّٰهِ وَ اُنْبِئْتُكُمْ بِمَا تَا
 كُلُوْنَ وَمَا تَدْخُرُوْنَ فِيْ بُيُوْتِكُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لآيَةً لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ
 مُّؤْمِنِيْنَ (٤٩) وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيِّ مِنَ التَّوْرٰةِ وَلِاَحْلَلَّ لَكُمْ
 بَعْضَ الَّذِيْ حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللّٰهَ
 وَاَطِيعُوْنَ (٥٠) اِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَ رَبُّكُمْ فَاَعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيْمٌ (٥١) فَلَمَّا اَحْسَ عِيسٰى مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ اَنْصَارِي
 اِلَى اللّٰهِ قَالَ الْحَوَارِيُّوْنَ نَحْنُ اَنْصَارُ اللّٰهِ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَاَشْهَدُ
 بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ (٥٢) رَبِّيْنَّ اٰمَنَّا بِمَا اَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُوْلَ فَاكْتُبْنَا
 مَعَ الشّٰهِدِيْنَ (٥٣) وَمَكْرُوْا وَمَكَّرَ اللّٰهُ وَاللّٰهُ خَيْرُ الْمَاكِرِيْنَ
 (٥٤) اِنْقَالَ اللّٰهُ يَا عِيسٰى اِنِّيْ مُتَوَفِّيْكَ وَرَافِعُكَ اِلَيَّ وَ مُطْبِرُ
 كَ مِنَ الدِّيْنِ كَقَرُوْا وَجَاعِلُ الَّذِيْنَ اتَّبَعُوْكَ فَوْقَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ ثُمَّ اِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَاَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فَيَمَّا كُنْتُمْ فِيْهِ

تَخْتَلِفُونَ (۵۵) فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَعَذَّبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ (۵۶) وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَجِبُ الظَّالِمِينَ (۵۷) ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ (۵۸) إِنَّ مِثْلَ عِيسَى عَنِ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۵۹) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَاتَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۶۰) فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ (۶۱) إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمِمَّنْ إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۶۲) فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ (۶۳) قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فُقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ (۶۴) (از قرآن کریم سورة آل عمران آیات از ۳۲ تا ۶۴)

خداوند فرمود: ای محمد بگو: از خداوند رسول او اطاعت کنید! و اگر سرپیچی کنید!!! خداوند کافران را دوست نمیدارد! خداوند؛ آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را برجهانیان؛ برتری داد!!! آنها فرزندان و دودمانی بودند؛ از نظر پاکى و تقوا و فضیلت؛ بعضی از بعضی دیگر پیشی گرفته شده بودند؛ و خداوند شنوا و داناست! و از کوششهای آنها در مسیر رسالت

خود! آگاه می باشد! بیاد آورید! هنگامی را که همسر عمران؛
گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! بدرستی که من آنچه را در رحم
دارم! برای تو نذر کردم! که محرّرو آزاده برای خدمت خانه
تو باشد! از من بپذیر بدرستی که توشنواودانایی! ولی وقتیکه
اورا بدنیآ آورد! و اورا دختری یافت؛ گفت: ای صاحب اختیار
کلّ من! من اورا دختر آوردم! ولی از آنچه اورا بدنیآ آورده بود
خداوند آگاه تر بود! و پسر همان دختر نیست! زیرا که دختر نمی
تواند وظیفه خدمتگذاری معبرا همانند پسر انجام بدهد!
بدرستی که من اورا مریم نام گذاردم!!! و بدستی که من و او
و فرزندان او را از سوسه های شیطان رانده شده!!! در پناه
تو قرار میدهم!!! صاحب اختیار کلّ مریم!! اورا بطرز نیکویی
قبول کرد! و بطرز شایسته؛ نهال وجود او را رویانید؛ و پرورش
داد! و وکالت او را بزرگوار سپرد! هر زمانیکه زکریا وارد محراب
او میشد! غذای مخصوص در آنجا میدید!!! از او پرسید؟ اهریم
این غذا را از کجا آورده؟! گفت: این از سوی خداوند است!!!
خداوند بهر کسی که بخواهد بی حساب روزی میدهد! در آنجا
بود که زکریایی؛ با مشاهده آن همه شایستگی در مریم!!!
صاحب اختیار کلّ خودش را! خواند و گفت: ای صاحب اختیار کلّ
من! از طرف خود فرزند پاکیزه نیز بمن عطاء فرما! بدرستی که
توشنونده دعائی! و هنگامیکه او در محراب ایستاده مشغول

نیایش بود! فرشتگان اورا صدا زدند! گفتند: خداوند تو را پسری بنام یحیی بشارت میدهد! کسیکه کلمه خداوند را تصدیق میکند! ورهبر خواهد بود! و از هوسهای سرکش برکنار؛ و پیام آور از صالحان است! او گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! چگونه ممکن است که پسری بواي من باشد؟! در حالیکه پسری بسراغ من آمده است؟ و همسر من نیز نازا است؟! فرمود: بدین گونه خداوند هرکاری را بخواهد انجام میدهد! زکریا عرض کرد: ای صاحب اختیار کلّ من! نشانه برای من قرار بده؛ گفت: نشانه تو آن است که سه روز؛ جزبه اشاره و رمز؛ با مردم سخن نخواهی گفت: زبان تو بدون هیچ علت ظاهری برای گفتگوبا مردم از کار می افتد!! صاحب اختیار کلّ خود را بشکرانه این نعمت بزرگ؛ بسیار یاد کن؛ و بهنگام صبح و شام اورا تسبیح بگو: ای محمد بیاد آورید! زمانی را که فرشتگان گفتند: ای مریم! خداوند تو را برگزیده و پاک ساخته؛ و بر تمام زنان جهان برتری داده است! ابریم! بشکرانه این نعمت بواي صاحب اختیار کلّ خود! خضوع کن و سجده بجا آور! و بارکوع کنندگان؛ رکوع کن! ای محمد! این از خبرهای غیبی است! که بتو وحی میکنیم! و تو در آن هنگامیکه قلمهای خود را برای قرعه کشی به آب میافکندند تا کدام یک کفالت و سرپرستی مریم را عهده دار شود! و نیز به هنگامیکه دانشمندان

باهم کشمکش داشتند!! حضور نداشتی! و همه اینها از راه
 وحی آسمانی بتو گفته شد! و بیدار و آورهنگامی را که فرشتگان
 گفتند: ای مریم! خداوند تورا بکلمه وجود عظمتی از طرف خودش
 بشارت میدهد! که نامش مسیح؛ عیسی پسر مریم است!!!
 در حالیکه در این جهان؛ و در جهان آخرت دیگر!!! صاحب
 شخصیت خواهد بود! و از مقربان الهی است!! و با مردم در
 گاهواره و در حالت کهنوت؛ میانسال؛ سخن خواهد گفت: و از
 شایستگان است! مریم گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! چگونه
 ممکن است فرزندی بر من بوده باشد؟! درحالیکه انسانی
 بامن تماس نگرفته! و نزدیکی نکرده است؟! گفت: خداوند
 هر چه را بخواهد این گونه میآفریند! هنگامیکه چیزی را مقرر
 دارد!! و فرمان هستی آن صادر میکند! فقط میگوید: موجود
 باش آن نیز فوراً موجود میشود! و به او کتاب دانش و تورات
 و انجیل می آموزد! و او را بعنوان رسول و فوستاده بسوی
 بنی اسرائیل قرارداد که بآنها؛ میگوید: من نشانه از طرف
 صاحب اختیار کلّ شما! برایتان آورده ام!!! من از گل، چیزی
 بشکل پرنده میسازم! سپس به فرمان خداوند در آن حرکت
 میدهم پرنده میشود!! و به اذن خداوند، کور مادرزاده را، و
 مبتلایان برص؛ پیسی را؛ بهبودی میبخشم! و مردگان را به
 اذن خداوند زنده میکنم! و از آنچه میخورید؛ و در خانه های

خود ذخیره میکنید! بشما خبر میدهم؛ بدرستی که در این نهادشانه برای شماست؛ اگر ایمان داشته باشید! آنچه را که پیش از من تورات بوده؛ تصدیق میکنم! و آمده ام تا پاره از چیزهایی را؛ که بر اثر ظلم و گناه؛ بر شما حرام شده؛ حلال کنم!!! و آیات از طرف صاحب اختیار کلّ شم! برای شما آورده ام، پس از خداوند بترسید؛ و مرا اطاعت کنید! بدرستی که خداوند صاحب اختیار کلّ من؛ و صاحب اختیار کلّ شماست! او را بپرسید!!! راه راست و مستقیم این است!!! هنگامیکه عیسی از آنان احساس کفر و مخالفت کرد! گفت: کیست که یاور من بسوی خداوند برای تبلیغ آیین او گردد؟! حواریون گفتند: ما یاوران خداوند هستیم؛ باو ایمان آوردیم! و تو نیز شاهد باش که ما اسلام آوردیم؛ بر خداوند تسلیم شده ایم! و یهودیان و دشمنان عیسی مسیح! برای نابودی او و آیینش! نقشه کشیدند! خداوند برای حفظ او و آیینش؛ چاره جویی کرد! خداوند بهترین چاره جویان است! ای محمد! بیاد آور؛ هنگامیکه خداوند به عیسی فرمود: بدرستی که من تو را میبیرم؛ بسوی خود بالا میبرم! و تو را از کسانی که کافر شدند! پاک میسازم! و کسانی را که از تو پیروی کردند؛ تا روز قیامت! برتر از کسانی که کافر شدند قرار میدهم!!! سپس بازگشت همه شما بسوی من است؛ و در میان شما در آنچه اختلاف داشتید؛ داوری میکنم! اما آنهایی که کافر شدند! و

پس از شناختن حقّ آن را انکار کردند! در دنیا و آخرت آنان را مجازات دردناکی خواهم کرد! و برای آنها یاورانی نیست اما آنها یک‌ه ایمن آوردند! و اعمال صالح انجام دادند؛ خداوند پاداش آنان را بطور کامل خواهد داد؛ و خداوند ستمکاران را دوست نمیدارد! اینهارا که بر تو میخوانیم؛ از آیات حقّانیت تو است! و یادآوری حکیمانه است! بدرستی که مثل عیسی در نزد خداوند؛ همچون آدم است! که او را از خاک آفرید!!! و سپس به او فرمود! موجود باش! او هم فوراً موجود شد! بنابراین؛ ولادت عیسی مسیح بدون پدر! هرگز دلیل بر الوهیت او نیست! اینها حقیقتی است از جانب صاحب اختیار کلّ تو است! بنابراین از تردید کنندگان مباش!!! هرگاه بعد از علم و دانشی که درباره عیسی مسیح؛ بتو رسیده با کسانی که باتو به محاجّه و ستیز برخیزند! به آنها بگو: بیایید ما فرزندان خود را دعوت کنیم! شما هم فرزندان خود را! ما نفوس خود را دعوت کنیم! شما هم نفوس خود را! آنگاه مباحله کنیم!!! و لعنت خداوند بر او و بر او گویان قرار بدهیم! این همان سرگذشت واقعی؛ مسیح است! و ادعاهایی همچون الوهیت او؛ و یا فوزند خداوند بودنش! بی اساس و کذب است! هیچ معبودی؛ جز خداوند یکتا و بی همتا نیست! بدرستی که بدون شک خداوند است؛ که غالب؛

توانا و حکیم است! پس اگر باین همه شواهد روشن؛ و آشکار
 باز هم از پذیرش حقّ روی گردانند! باید بدانند، که طالب حقّ
 نیستند! بدرستی که خداوند از مفسده جویان دانا و آگاه است! امّ محمد
 بگو: ای اهل کتاب! بیایید بسوی کلمه که میان ما و شما یکسان است
 که جز خداوندیگانه کسی و چیزی را نپرستیم و چیز اهدمتای او قرار
 ندهیم! و بعضی از ما! بعضی دیگر را! ارباب غیر از خداوندیگانه
 قرار نگیریم! و به خدائی نپذیریم! هرگاه از این دعوت سرباز زنند!
 بگو: گواه باشید که ما مسلمان و تسلیم خداوند یکتا هستیم!!!

وَ اتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجَلًا جَسَدًا آلَهُ خُورًا
 لَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ
 (۱۴۸) وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِن
 لَّمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۱۴۹) وَلَمَّا
 رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي
 مِنْ بَعْدِي أَعَجَلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقَى الْأَلْوَاحَ وَأَخَذْتُمْ بِرَأْسِ أَخِيهِ
 يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمَّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي
 فَلَا تُشْمِتْ بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ
 (۱۵۰) قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِأَخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ
 أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (۱۵۱) إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيِّئًا لَهُمْ
 غَضَبٌ مِّنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ
 (۱۵۲) وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا

إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ (١٥٣) وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى
 الْعُصْبُ أَخَذَ الْأَلْوَاحَ وَ فِي نُسْخَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ هُمْ
 لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ (١٥٤) وَ اخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا
 أَلَمِيْقَاتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ
 قَبْلُ وَ إِيَّايَ أَتَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السُّفَهَاءُ مِنَّا إِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ
 تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَ لِيْنَا فَاعْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا وَ أَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ (١٥٥) وَ اَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
 حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُدُّنَا إِلَيْكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ
 أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَ
 يُوْتُونَ الزَّكَاةَ وَ الَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ (١٥٦) الَّذِينَ
 يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ
 فِي التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَ يُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَ يَحْرِمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَ يَضَعُ
 عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَ الْأَعْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ
 وَعَزَّرُوهُ وَ نَصَرُوهُ وَ اتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هُمْ
 الْمُفْلِحُونَ (١٥٧) قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ
 جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي
 وَ يُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
 وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (١٥٨) (از قرآن کریم وازسوره

ترجمه: ای محمد بیدآور: قوم موسی را که بعد از رفتن اوبه میعادگاه خداوند! از زیورهای خودگوساله جسد بیجانی ساختند! که صدای گوساله داشت! آیا آنها نمیدیدند که با آنان سخن نمیگوید؟! و پراه راست هدایتشان نمیکند؟! آن را خدای خود انتخاب کردند؛ و از ستمگران بودند!!! و هنگامیکه حقیقت بدستشان افتاد؛ و دیدند که گمراه شدند؛ گفتند: اگر صاحب اختیار کلّ ما! بما رحم نکند؛ و ما را نیامرزد!!! بطور قطع از زیانکاران خواهیم بود!!! و هنگامیکه موسی خشمگین و واندوهناک، بسوی قوم خود بازگشت! گفت: پس از من؛ بد جانشینانی بوایم بودید!!! آیین مرا ضایع کودید! ایمانتان رانابود؛ آیا در مورد فرمان صاحب اختیار کلّ خودتان! و تمديد مدت او؟! عجله نمودید؟! و زود قضاوت کردید سپس الواح را افکند! و سر برادر خود را گرفت و با عصبانیت بسوی خود! کشید! برادرش گفت: ای فرزند مادرم! این گروه مرادرفشار گذاردند و ناتوان کردند! و نزدیک بود مرا بکشند! پس کار نکن که دشمنان مرا شماتت کنند!!! و مرا با گروه ستمکاران قرار مده! موسی گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! من و برادرم را پیام برز؛ و ما را در رحمت خود داخل بفرما؛ تو مهربان ترین مهربانی! کسانی که گوساله را معبود خود قرار دادند! بزودی خشم! از صاحب اختیار کلّ خودشان! و ذلت در زندگی دنیابه

آنها می‌رسد!!! و این چنین کسانی که! بخداوند افتراء می‌بندند!!!
 کیفر می‌دهیم! و آنها که گناه کردند! و بعد از آن توبه نمودند و
 ایمان آوردند! امید عفو خداوند را دارند! زیرا که صاحب اختیار
 کلّ تو! در پی این کار؛ آمرزنده؛ مهربان است!!! هنگامیکه
 خشم موسی فرو نشیند! الواح تورات را برگرفت! و در نوشته
 های آن؛ هدایت و رحمت برای کسانی بود که از صاحب اختیار
 کلّ خویش می‌ترسند! و از مخالفت فرمایش بیم دارند! موسی
 از قوم خود! هفتاد نفر از مردان را برای میعادگاه مابراگنید!
 و هنگامیکه زمین لرزه آنها را فراگرفت هلاک شدند! موسی
 گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! اگویی خواهستی! میتوانستی
 آنها و مرا پیش از این نیز هلاک کنی! آیا ما را به آنچه سفیهانمان
 انجام دادند! مجازات و هلاک میکنی؟! این جز آزمایش تو چیز
 دیگری نیست! هر کسی را بخواهی و شایسته ببینی هدایت
 میکنی! تو ولیّ مایی پس ما را بیامرز! و بر ما رحم کن؛ و تو
 بهترین آمرزندگان هستی! و بوی مادر این دنیا و در سرای
 آخرت نیکی مقرر بفرما! بدرستی که ما بسوی تو بازگشت
 کردیم! خداوند در بواب تقاضای موسی؛ گفت: مجازاتم را
 بهر کسی که بخواهم میرسانم! و رحم‌تم همه چیزی را فرا گرفته
 و آن برای آنها که تقوا پیشه کنند! و زکات را بدهند! و آنها که
 که بلیات ما ایمان می‌آورند؛ مقرر خواهیم داشت و همانها که

از رسول؛ پیام آور؛ امّی و درس خوانده خداوند پیروی میکنند! که صفاتش را؛ در تورات و انجیلی که نزد ایشان است می یابند! آنها را بمعروف دستور میدهد! از منکر بازمی دارد! پاکیزه هارا برای آنها حلال می شمرد!!! و ناپاکیها را تحریم میکند! و بارهای سنگین! و زنجیرهایی را که بر آنها بود! از دوش و گردنشان برمیدارد!!! پس کسانی که به او ایمان آوردند؛ و حمایت و یاریش کردند؛ و از نوری و که با او نازل شده پیروی نمودند؛ آنان رستگار اند!!! ای محمد بگو: ای مردم! من رسول و فوسقاده خداوند بسوی همه شما هستم! همان خداوندی که حکومت آسمانها و زمین از آن اوست! جز او خداوند و معبودی نیست! که زنده میکند و میمیراند!!! پس ایمان بیاورید به خداوند و فرستاده او!!! آن رسول و رهی که امّی است درس خوانده! که اگر به خداوند و کلماتش ایمان دارید! و از او پیروی کنید تا هدایت یابید!!!

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲۵) أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ أَلِيمٍ (۲۶) فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَاكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا بِآدِي الرَّأْيِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ (۲۷) قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ

عَلَى بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَآتَانِي رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ
 أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ (۲۸) وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
 مَالًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ
 مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ (۲۹) وَيَا قَوْمِ مَنْ
 يَنْصُرُنِي مِنَ اللَّهِ إِنْ طَرَدْتُهُمْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۳۰) وَلَا أَقُولُ
 لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَ
 لَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدِرِي أَعْيُنُكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ
 بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۳۱) قَالُوا يَا نُوحُ
 قَدْ جَدَدْنَا لَنَا فَأَكْثَرْتَ جِدَا لِنَافَاتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ
 (۳۲) قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ
 (۳۳) وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ
 اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۳۴) أَمْ يَقُولُونَ
 افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلِيَ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَجْرَمُونَ
 (۳۵) وَأَوْحِيَ إِلَى نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ
 آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَآكِنُهُمْ يَقُولُونَ (۳۶) وَأَصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّعْرِضُونَ (۳۷)
 وَيَصْنَعِ الْفُلْكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا مِنْهُ قَالَ
 إِنْ تَسْخَرُونَ مِنِّي فَإِنِّي أَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ (۳۸) فَسَوْفَ
 تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ
 (۳۹) حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورُ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا مِنْ كُلِّ

زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَنْ آمَنَ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ (۴۰) وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْرَاهَا وَمُرْسَاهَا إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَحِيمٌ (۴۱) وَهِيَ تَجْرِي بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يَا بُنَيَّ ارْكَب مَعَنَا وَلَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ (۴۲) قَالَ سَاوِي إِلَى جِبَلٍ يَْعَصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَن رَّحِمَ وَحَاطْنَاكَ بِالْمِائِدَةِ فَأَكْبِرْ لَوِ اتَّعَبْنَاكَ يَا أُنثَىٰ بَعْدَ مَا عَلَّمْنَاكَ مَا يَتَذَكَّرُ فِي نَافْسِهِ مِنَ الْقَوْلِ لَا يَتَذَكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ (۴۳) وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَا سَمَاءُ أَقْلِعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۴) وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ (۴۵) قَالَ يَا نُوحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ (۴۶) قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَاسِرِينَ (۴۷) قِيلَ يَا نُوحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَّمٌ سَمِعَتْهُمُ ثُمَّ يَمَسُّهُمُ مِنَّا آيَاتٌ أَنْذَرْنَاكَ لَهَا فَاصْبِرْ لَهَا صَبْرًا وَاعْتَصِمْ بِحَبْلِ اللَّهِ الْعَبِيدُ لِلَّهِ كَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ إِذْ دَعَاهُمْ فَسَمِعُوا لَهُمْ وَأَسْمِعُوا لَوْلَا رَأْسُ الضَّمَامِ لَا تَسْمَعُ لَهَا أَلْفًا وَلَا تَنْصَرِفُ إِلَّا بِأِذْنِ رَبِّ عَالَمِ الدُّنْيَا (۴۸) تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْعِيبِ رُوْحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ (۴۹) (از قرآن کریم و از سوره هود آیات از ۲۵ الی ۴۹)

ترجمه: خداوند فرمود: حقیقت این است! که مانوح را بسوی قوش فوستادیم! نخستین بار بلنّها؛ گفت: بدرستیکه من برای شما بيم دهنده و ترساننده آشکار هستم! جز الله! خداوند یگانه؛ یکتار انپرسیتید! زیرا که بر شما از عذاب روز دردناکی قیامت میترسم!!! اشراف کفار قوش در پاسخ او گفتند: ما تو را جز بشری همچون خودمان نمی بینیم؛ کسانی که از تو پیروی کردند! جز گروهی ارادل ساده لوح! مشاهده نمیکنیم! و برای شما فضیلتی نسبت بخود نمی بینیم! بلکه شما را دروغگو تصور میکنیم! نوح گفت: ای قوم من! بمن خبر دهید که اگر من دلیل روشن از صاحب اختیار کلّ خودم! داشته باشم؟! و از نزد خودش رحمتی بمن داده باشد؟! و بر شما مخفی نمانده آیا باز هم رسالت مرا انکار میکنید؟! آیا میتوانیم شمار پذیرش این دلیل روشن مجبور سازیم؟! با اینکه شما کراهت دارید؟! ای قوم من! بخاطر این دعوت! اجرو پاداشی از شما نمیطلبیم! اجر من تنها بر عهده خداوند است! و من آنها را که ایمان آورد! بخاطر شما از خود طرد نمیکنم! چرا که آنها صاحب اختیار کلّ خودشان! را ملاقات خواهند کرد! اگر آنها را من از خود برانم! درد ادگاه روز قیامت! خصم من خواهند بود! ولی شما را قوم جاهلی و نادان میبینم! ای قوم من!!! اگر من آنان را طرد کنم؟! چه کسی مراد برابر مجازات خداوندیاری میکند!؟

آیا اندیشه نمیکنید؟! من هرگز بشما نمیگویم: که خزاین الهی
 نزد من است؛ علم غیب هم میدانم! و نمیگویم: که من فرشته
 هستم! و نمیگویم: کسانی که در نظر شما خوار می آیند! خداوند
 خیری به آنها نخواهد داد! خداوند ازل آن آگاه تراست!
 با این حال اگر آنها را بوانم! در این صورت از ستمکاران خواهم
 بود! گفتند: ای نوح با ما جرّ و بحث کردی! و زیادهم جرّ و بحث
 کردی! بس است! اکنون اگر راست میگویی: آنچه را که از
 عذاب الهی بیاورده می دهی بیاور!!! نوح گفت: اگر خداوند
 اراده کند خواهد آورد! شما قدرت فرار و نجات از عذاب را!!!
 نخواهید داشت!!! اما چه سودی که!!! هرگاه خداوند شما
 را بخاطر گناهانتان گمراه میسازد! و اگر من هم بخواهم شما
 را اندر زدهم! اندر من سودی بحالتان نخواهد داشت! او صاحب
 اختیار کلّ شماست! و بسوی او بازگشت داده میشود!!! آیا
 مشرکین میگویند: محمد این سخنان را بدروغ به خداوند
 نسبت داده است! ای محمد بگو: اگر من این سخنان را از
 پیش خود ساخته باشم! بخداوند نسبت بدهم! گناهِش بر عهده
 من است! و از گناهان شما بیزار هستم! خداوند فرمود: بنوح
 وحی کردیم: جز آنهایی که تاکنون ایمان آوردند! دیگر هیچ
 کسی از قوم تو ایمان نخواهد آورد! پس کارهایی را می کردند
 غمگین مباش!!! و اکنون در حضور ما طبق وحی ماکشتی

بساز! و در باره آنها یک ظلم کردند شفاعت مکن! که همه آنها غرق شدنی هستند! نوح مشغول ساختن کشتی بود! و زمان گروهی از اشراف قومش برکنار او میگذشتند! اورا مسخره میکردند! ولی نوح گفت: اگر چه مارا مسخره میکنند! ماهم نیز شما را همین طور مسخره خواهیم کرد! بزودی خواهید دانست چه کسی را عذاب خوارکننده بسراغش خواهد آمد! مجازات جاویدان براو وارد خواهد شد! این وضع همچنان ادامه یافت؛ تا آن زمانیکه فرمان خداوند فرارسید!!! و تنور جوشیدن گرفت! بنوح گفتیم: از ره رجفتی از حیوانات از نرو ماده یک زوج در آن کشتی حمل کن! همچنین خاندانت را بر آن سوار کن! مگر آنهایکه قبلاً وعده هلاک داده شده!!! همسری یکی از پسرانست میباشند!!! ولی اما جز عده کم-ی مؤمنان همراه نوح ایمان نیاوردند! خداوند گفت: بر آن سوار شوید و هنگام حرکت و توقف کشتی نداء بسم الله بگوئید: بدرستی که صاحب اختیار کلّ من! با مهربانی بخشنده است! آن کشتی آنها را از میان امواج همچون کوهها حرکت میداد! در این هنگام نوح پسرش را که در گوشه بود صدا زد گفت: ای پسرم همراه ما سوار شو! و با کافران مباش!!! در جواب گفت: بزودی بکوهی پناه میبرم که مرا از آب حفظ میکند! نوح گفت: امروز هیچ نگهداری در برابر فرمان خداوند نیست

امگر آن کسی را اورحم کنه! دراین هنگام موج درمیان آن دوحایل شد! وپسرنوح درزمره غرق شدگان قرارگرفت! وگفته شد: ای زمین آبت را فروبرای آسمان ازباران خود داری کن! و آب فرونشست و کارطوفان پایان یافت! و کشتی بردامنه کوه جودی! پهلوگرفت! و دراین هنگام گفته شد: دور باد قوم ستمگرا از سعادت و نجات و رحمت خداوند!!! و نوح صاحب اختیارکلّ خودش را! ندا کرد! گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! بدرستیکه پسر من از خاندان من است! بدرستیکه وعده تو در مورد خاندانم حقّ است و تواز همه حکم کنندگان برتری! خداوند فرمود: ای نوح! او از اهل تونیست!!! او را عمل غیر صالحی بود! فردناشایسته بود! پس از آنچه را از آن آگاه نیستی! از من نخواه! من بتوانم در زمینم که از جاهلان نباشی! نوح عرض کرد: ای صاحب اختیار کلّ من! من بتو پناه می آورم که از تو چیزی بخواهم که از آن آگاهی ندارم! و اگر مرا نبخشی! و بر من رحم نکنی! از زیانکاران خواهم بود! بنوح گفته شد: ای نوح!!! با سلامتی و برکاتی از ناحیه خداوند بر تو و بر تمام آمتهایی که با تو فرود آیی! و آمتهایی نیز هستند!!! ما آنها را از نعمتها بهره مند خواهیم ساخت! سپس عذاب دردناکی از سوی مابه آنها میرسد! چرا که این نعمتها را کفران میکنند! ای محمد: اینها از خبرهای غیبی است! که بتو وحی میکنیم!

انه تو؛ و نه قوم تو! اینهارا پیش از این نمیدانستید! بنابراین صبر و استقامت کن! که عاقبت از آن پرهیزگاران است!!!

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (۳۵) رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۳۶) رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْنِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (۳۷) رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (۳۸) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۹) رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ (۴۰) رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ (۴۱)

(از قرآن کریم و از سوره ابراهیم از آیات ۳۵ تا ۴۱)

ترجمه خداوند فرمود: ای محمد بیاد آورید: زمانی که ابراهیم گفت: ای صاحب اختیار کل من! این شهرمگه را شهر امنی قرار بده! من و فرزندانم را از بتها دور نگاه دار! ای صاحب اختیار کل من! بدرستی که آن بتها بسیاری از مردم را گمراه کردند! هر کسی که از من پیروی میکند از من است؛ و هر کسی که از من نا فرمانی کند!!! بدرستی که تو با مهربانی بخشنده

ای صاحب اختیار کلّ من! بدرستی که من بعضی از فرزندانم را در سرزمین بی آب و علفی! در کنار خانه حرم توست ساکن ساختم! ای صاحب اختیار کلّ من! تا نماز را برپا دارند تو دل‌های گروهی از مردم را متوجّه آنها بساز!!! و از ثمرات به آنها روزی بده! شاید که آنان شکر تو را بجای آورند! ای صاحب اختیار کلّ ما! بدرستی که تو میدانی آنچه را ما پنهان و آشکار می‌کنیم! و چیزی در زمین و آسمان برخداوند پنهان نیست! ابراهیم گفت: حمد و ستایش و کرنش و تعریف؛ برای خداوندی است که در پیبری؛ اسماعیل؛ اسحاق را بمن بخشید بدرستی که صاحب اختیار کلّ من! شنونده و اجابت کننده دعاء است!!!

ای صاحب اختیار کلّ من! مرا برپاکننده نماز قرار بده! و از فرزندانم نیز چنین فرما؛ ای صاحب اختیار کلّ ما! دعاء مرا قبول بفرما!

ای صاحب اختیار کلّ من! و پدر و مادرم و همه مؤمنان را!

در آن روز که حساب قیامت برپا می‌شود پیام‌رز!!!

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَدْمُومًا مَدْحُورًا (۱۸) وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا (۱۹) كَلَّا نُمِدُّ هُوَآءَهُمْ وَهُوَآءُهُمْ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا (۲۰) انظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلَآخِرَةُ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا (۲۱) لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

إِلَيْهَا آخِرَفْتَعُدَ مَذْمُومًا مَخْذُولًا (۲۲) وَقَضَى رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا
 إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
 كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفًّا وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا
(۲۳) وَأَخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمهُ
مَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا (۲۴) رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنْ
 تَكُونُوا صَالِحِينَ فَإِنَّهُ كَانَ لِلأَوَّابِينَ غَفُورًا (۲۵) وَآتِ ذَا
 الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَلَا تُبْدِرْ تَبْدِيرًا (۲۶)
 إِنَّ الْمُبْدِرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ
 كَفُورًا (۲۷) وَإِمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغَاءَ رَحْمَةٍ مِّن رَّبِّكَ تَرْجُو
 تَرْجُوها فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَّيْسُورًا (۲۸) وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً
 إِلَى عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْسُورًا (۲۹)
 إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا
 بَصِيرًا (۳۰) وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةَ إِمْلَاقٍ نَّحْنُ نَرْزُقُهُمْ
 وَإِيَّاكُمْ إِنْ قَتَلْتُمْ لَهُمْ كَانِ خَطْءًا كَبِيرًا (۳۱) وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِذْ
 كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا (۳۲) وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ
 اللَّهُ الْإِبْرَاهِيمَ وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلَا
 يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا (۳۳) وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ
 الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَ أَوْفُوا بِالْعَهْدِ
 إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا (۳۴) وَ أَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَرُوعًا
 بِالْقِسْطِ الْمُسْتَقِيمِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا (۳۵) وَلَا تَقْفُ

مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولاً (۳۶) وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولاً (۳۷) كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا (۳۸) ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا (۳۹) أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا (۴۰) وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا أَوْ مَا يَزِيدُهُمُ الْإِنْفُورًا (۴۱) قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَآبْتَغَوْا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا (۴۲) سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوقًا لَّعِيبًا (۴۳) تَسْبِحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (۴۴) وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِلَاخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا (۴۵) وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتَ بِرَبِّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَتَوَّأ عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا (۴۶) (از قرآن کریم و از سوره الاسراء آیات ۱۸ تا ۴۶)

ترجمه: خداوند نفوس را آن کسیکه تنها زندگی زودگذر دنیا را میطلبد! آن مقدار از آن راکه بخوایم! و بهر کسی اراده کنیم میدهم! سپس دوزخ را برای او قرار خواهیم داد! که در آتش سوزان میسوزد! در حالیکه نکوهیده و رانده شده از درگاه

خداوند است! و آن کسیکه سرای آخرت را بطلبد؛ و برای آن سعی و کوشش کند! در حالیکه ایمان داشته باشد؛ سعی و تلاش او؛ از سوی خداوند پاداش داده خواهد شد! هر یکی از این دو گروه را از عطاى صاحب اختیار کَلّ تو! بهره کمک میدهیم و عطاى صاحب اختیار کَلّ تو! هرگز از کسی منع نشده است! ببین چگونه بعضی را در دنیا بخاطر تلاششان بوبعض دیگر بوی تو بخشیده ایم! درجات آخرت و برتریهایش از این هم بیشتر است! ای محمد: هرگز معبود دیگری را با خداوند قرار مده! که نکوهیده؛ بی یار و یاور خواهی نشست! و صاحب اختیار کَلّ تو! فرمان داده: جز او را نپرستید! و پدرو مادر خود نیکی کنید! هر گله یکی از آن دو! یا هر دوی آنها؛ نزد تو بسنّ پیری رسند! کمترین اهانتی بآنها روا مدار! بر آنها فریاد مزن! و گفتار لطیف و سنجیده و بزرگوارانه به آنها سخن بگو: و بالهای تواضع خویش را از محبت؛ لطف؛ در برابر آنها فرود آور! و بگو: ای صاحب اختیار کَلّ من! همان گونه که آنها مرا در کوچکی تربیت کردند! مشمول رحمت خود قرار بده! صاحب اختیار کَلّ شما! از درون دلهایتان آگاه تر است! اگر لغزشی در این زمینه داشتید! هرگاه صالح باشید جبران کنید! بحق مستمندو در راه و امانده و نزدیکان؛ ابد دهید! و هرگز اسراف و تبذیر نکنید! چرا که تبذیر کنندگان؛ برادران شیاطین هستند! و شیطان در

برابر صاحب اختیار کلّ خود! بسیار ناسپاس؛ کافر بود! و هرگز از مستمندان روی برنگردانی! و انتظار رحمت خداوند صاحب اختیار کلّ تو! را داشته باشی تا گشایشی در کارت پدید آید و به آنها کم کنی؛ با گفتار نرم و آمیخته با آنها سخن بگو: هرگز دستت را برگردنت مبنده؛ و ترک انفاق و بخشش منما! و بیش از حدّ نیز دست خود را مگشای!!! که مورد دست خالی قرار گیری!! پس بنشنی ملامت کرده شده مغموم!!! بدرستی که صاحب اختیار کلّ تو! روزی را برای هر کسی که بخواهد!!! گشاده یاتنگ میکند! خداوند نسبت بندگانش؛ آگاه و بینا است! و فرزندان را از ترس فقر نکشید!!! خداوند آنها را و شمارا روزی میدهد!!! بدرستی که کشتن آنها گناه بزرگی است؛ و نزدیک زنا نشوی! که کار بسیار زشت! و بد راهی است!!! و کسی که خداوند خونس را حرام کرده نکشید! جز بحق! و آن کسی که مظلوم کشته شده! برایش سلطه و حقّ قصاص قرار دادیم! اما در قتل هم اسراف نکند! بدرستی که او مورد حمایت است! و بمال یتیم؛ جز بهترین راه نزدیک نشوید! تا بسرحدّ بلوغ برسد! و به عهد خود وفا کنید؛ که از آن سؤال میشود! و هنگامیکه پیمانها میکند! حقّ پیمانها را ادا نماید! و با ترا زوی درست وزن کنید! این برای شما بهتر؛ عاقبتش نیکوتر است! از آنچه به آن آگاهی نداری پیروی مکن!!! چرا که گوش و

و چشم و عقل؛ همه آنها مسؤول هستند!!! و در روی زمین با تکبر راه مرو! زیرا که تو نمیتوانی زمین را بشکافی! و طول قامت تو هرگز بکوهها نمیرسد! همه آنها نزد صاحب اختیار کلّ تو! گناه؛ ناپسند است!!! این احکام؛ از حکمتهایی صاحب اختیار کلّ تو است! بتو وحی فرستاده است!!! **و هرگز معبودی با خداوند قرار نده!** در جهنّم افکنده میشوی!!! **در حالیکه سرزنش! و رانده شده از درگاه خداوند خواهی بود!** آیا صاحب اختیار کلّ شما! فرزندان پسر را مخصوص شما ساخته؟! و خودش دخترانی از فرشتگان برگزیده؟! اشماسخن بزرگی و بسیار زشتی میگوید: مادر این قرآن؛ بیانات مؤثر را آوردیم تا متذکّر شوید! ولی گروهی از کوردلان! جز بر نفوشتان نمی افزایند! ای محمد؛ بگو: اگر آنچنان که آنها میگویند: با خداوند! خدایانی بود! در این صورت خدایان سعی میکردند! بسوی خداوند صاحب عرش راهی پیدا کنند! او پاک و بالا تراست! از آنچه آنها میگویند: بسیار برتر و منزّه تراست! آسمان های هفتگانه و زمین؛ کسانی که در آنها هستند؛ همه آنها تسبیح او را میگویند: و هر موجودی؛ تسبیح و حمد او را می گویند: ولی شما تسبیح آنها را نمی فهمید؛ خداوند بر دبارو آمرزنده است!!! و هنگامیکه قرآن میخوانی؛ میان تو و آنها که به آخرت ایمان نمی آورند! حجاب نامرئی قرار میدهم!

وبردلهايشان پوششهاي! تاآن را نفهمند! ودرگوشهايشان سنگيني! هنگاميکه صاحب اختيارکلّ تورا! درقرآن بيگانگي

يادميکني؛ آنهاپشت ميکنند! وازتوروي برميگردانند!!!

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا (۷۰) يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمَامِهِمْ فَمَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا (۷۱) وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَى فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَى وَأَضَلُّ سَبِيلًا (۷۲) وَإِنْ كَادُوا لَيَقْتُلُونَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْتَرِيَ عَلَيْنَا غَيْرَهُ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا (۷۳) وَلَوْلَا أَنْ ثَبَّتْنَاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكُنَ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا (۷۴) إِذَا تَأَذَّنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا (۷۵) وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُونَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ خِلَافَكَ إِلَّا قَلِيلًا (۷۶) سَنَةٌ مِنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا (۷۷) أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا (۷۸) وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا (۷۹) **وَقُلْ**

رَبِّ أَدْخِلْنِي مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ

لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا (۸۰) وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ

الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا (۸۱) وَنُنزِلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا

هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا
 (۸۲) وَإِذَا أَنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأَىٰ بِجَانِبِهِ وَإِذَا
 مَسَّهُ الشَّرُّكَانَ يُوَسْوِسُ (۸۳) قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ فَرَبُّكُمْ
 أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَىٰ سَبِيلًا (۸۴) وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ
 الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا (۸۵) وَلَئِن
 سَأَلْتَهُنَّ بَلْأَنزَلْنَاهُنَّ بِاللَّيْلِ أَوْحِينَآ إِلَيْكَ ثُمَّ لَآتَجِدَنَّ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا وَكَيْلًا
 (۸۶) (از قرآن کریم و از سوره الاسراء آیات از ۷۰ الی ۸۶)

ترجمه: خداوند فرمود: حقیقت اینکه ما آدمیزادگان را گرامی
 داشتیم!!! و آنهارا در خشکی و دریا؛ بر مرکبهای راهوار حمل
 کردیم؛ و از انواع روزیهای پاکیزه؛ به آنها روزی دادیم!!! و
 آنها را بسیاری از موجوداتی که خلق کردیم؛ برتری بخشیدیم
 بپادآورید! روز قیامت را که هر گروهی را با امام خودشان
 میخوانیم! کسانی که نامه عملشان بدست راستشان داده شود!
 آن را باشادی و سهو میخوانند؛ و بر قدر رفته هسته خرمایی
 به آنان ستم نمیشود! اما کسیکه در این جهان از دیدن آیات
 حق نابینا بوده است!!! در آخرت نیز نابینا و گمراه بتوازی
 خداوند است! در دنیا نزدیک بود آنها تورا با وسوسه های خود
 از آنچه بر تو وحی کردیم بفریبند! تا غیر از وحی آن را بمانسبت
 بدهی و در آن صورت! تورا بدوستی خود برگزینند! و اگر ماتو
 را ثابت قدم نمی ساختیم! مصون از انحراف نبودی! نزدیک

بوداندکی بآنان تمایل کنی!!! اگرچنین میکردی!!! دو برابر
 مشرکان! در زندگی دنیا! و دو برابر مجازات آنها را بعد از مرگ
 بتو میچشانند! سپس در برابر ما! کمک و یآوری پیدا نمیکردی
 ! و نزدیک بود باینرنگ و توطئه تو را از این سرزمین بلغزانند
 ! تا از آن بیرون کنند! هرگاه چنین میکردند! گرفتار مجازات
 سخت شده! پس در پشت تو جز مدت کمی باقی نمی ماندند!
 این سنت مادر مورد پیام آورانی است که پیش از تو فرستادیم
 ؛ و هرگز برای سنت خداوند تغییر و دگرگونی نخواهی یافت!
 نماز را از زوال خورشید؛ هنگام ظهر تا نهایت تاریکی شب
 برپا دار؛ و همچنین قرآن فجر نماز صبح را؛ بدرستی که قرآن فجر
 مشهود است! و پاسی از شب را بر خیز بر قرآن و نماز این یک
 مستحبی برای توست؛ امید است صاحب اختیار کلّ تو! تو را
 بمقامی در خور ستایش برانگیزد ای محمد بگو: ای صاحب
 اختیار کلّ من! مراد هر کار با صداقت وارد کن؛ و با صداقت
 خارج ساز! و از سوی خود؛ حجتی یاری کننده؛ بر اعم قرار
 بده! و بگو: حقّ آمد! و باطل نابود شد! بدرستی که باطل نابود
 شدنی است! و از قرآن؛ آنچه شفاء و رحمت است؛ بر مؤمنان
 نازل کردیم؛ و بر ظالمین جز خسارت و زیان نمی افزاید! هنگامی که
 به انسان نعمت می بخشیم؛ از حقّ روی میگرداند! و متکبران
 دور میشود! و هنگامی که کمترین بدی به او میرسد! از همه

يَحْيَىٰ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ صَبِيًّا (۱۲) وَحَنَانًا مِّن
لَّدُنَّا وَ زَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا (۱۳) وَ بَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُن جَبَّارًا
عَصِيًّا (۱۴) وَسَلَامٌ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا (۱۵) وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا
شَرْقِيًّا (۱۶) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا
فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (۱۷) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ
إِن كُنْتُ تَقِيًّا (۱۸) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكَ غُلَامًا
زَكِيًّا (۱۹) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ
أَكُ بَغِيًّا (۲۰) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً
لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا (۲۱) فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
بِهِ مَكَانًا قَاصِيًّا (۲۲) فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ
قَالَتْ يَا لَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّسِيًّا (۲۳) فَنَادَاهَا
مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا (۲۴) وَهَزِي
إِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْكَ رُطْبًا جَنِيًّا (۲۵) فَكُلِي وَآ
وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَمَا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي
نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا (۲۶) فَاتَتْ بِهِ
قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يَا مَرْيَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا (۲۷) يَا
أَخْتُ هَارُونَ مَا كَانَ أَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَمَا كَانَتْ أُمُّكِ بَغِيًّا
(۲۸) فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا
(۲۹) قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا (۳۰)

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَ أَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا
 دُمْتُ حَيًّا (۳۱) وَبِرًّا بَوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا (۳۲)
 وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا (۳۳)
 ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ (۳۴)
 مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذْ قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (۳۵) وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
 مُسْتَقِيمٌ (۳۶) فَا خْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِ يَوْمٍ عَظِيمٍ (۳۷) أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ
 يَأْتُونَنَا لَكِنَ الظَّالِمُونَ الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۳۸) وَأَنْذِرْهُمْ
 يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ
 (۳۹) إِنَّا نَحْنُ ثَرَى الْأَرْضِ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِنَّا يُرْجَعُونَ (۴۰)
 (از قرآن کریم و از سوره مریم آیات از ۱ تا ۴۰)

بنام خداوندی که بامهربانی بخشنده است

ترجمه: کهیص: ای محمد: این ذکر و یادآوری است! از رحمت
 صاحب اختیار کل تو! نسبت ببنده خود زکوی! در آن زمانی
 که صاحب اختیار کل خودش را! در خلونگاه عبادت پنهانی
 خواند!!! گفت: صاحب اختیار کل من! بدرستی که استخوانم
 سست شده است! و شعله پیری تمام سرم را فرا گرفته! و من
 هرگز در دعای تو! از اجابت محروم نبودم! و بدرستی که من
 از بستگانم بعد از خودم بیمناکم! که حق پاسداری از آیین تو

رانگله ندارند! و از طرفی که هم سرم ناز او عقیم است! تواز نزد خود جانشینی بمن ببخش! که وارث من دودمان یعقوب باشد! و بدرسنتیکه او را مورد رضایت خود قرار بده! خداوند فرمود: ای زکریا! ما تو را بفرزندی بشارت میدهیم که نامش یحیی است! و پیش از این! همنامی برای او قرار دادیم! زکریا گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! چگونه برای من فوزندی خواهید بود؟! در حالیکه هم سرم ناز او عقیم است! و من نیز از شدت پیروی افتاده شدم! خداوند فرمود: صاحب اختیار کلّ تو! اینگونه گفته است!!! که این بر من آسان است! حقیقت این است که قبلاً تو را آفریدم؛ در حالیکه چیزی نبود! زکریا گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! نشانه برای من قرار بده! فرمود: نشانه تو این است که سه شبانه روز قدرت تکلم با مردم را نخواهی داشت! در حالیکه زبانت سالم است! او از محراب عبادتش بسوی مردم بیرون آمد! و با اشاره به آنها؛ گفت: بشکرانه این موهبت؛ صبح و شام خداوند را تسبیح بگویید! خداوند فرمود: ای یحیی! کتاب خداوند را با قوت بگیر! ما فرمان نبوت و عقل کافی در کودکی به او دادیم! و رحمت و محبتی از ناحیه خود به او بخشیدیم؛ و پاکسی دل و جان را؛ و او پرهیز کار بود! و او نسبت پیدر و مادرش نیکو کار بود! و جبار و متکبر و عصیانگر نبود! سلام بر او آن روزی که تولد یافت؛ و آن

روزی که میمیرد؛ و آنروزی که زنده برانگیخته میشود خداوند فرمود: ای محمد: و در این کتاب آسمانی قرآن؛ مریم را یاد کن! آن هنگامیکه از خانواده اش جدا شد! و در ناحیه شرقی بیت المقدس قرار گرفت! و میان خود و آنان حجابی افکند! تا خلوتگاهش از هرنظر برای عبادت آماده باشد!!! در این هنگام؛ ماروح خود را بسوی او فرستادیم! و او در شکل انسان بی عیب و نقص؛ بر مریم ظاهر شد! او سخت ترسید و گفت: بدرستی که من از شر توبه خداوند رحمان پناه میبرم! اگر پرهیزکاری! جبرئیل گفت: من فوستاده صاحب اختیار کلّ تو هستم!!! آمدم تا پسر پاکیزه را بتو ببخشم! مریم گفت: چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد؟! در حالیکه تاکنون انسانی با من تماس نداشته؛ و دست هم نزده! و من هم زن بدکار نبودم! روح خدا؛ گفت: مطلب همین است که صاحب اختیار کلّ تو! چنین فرموده است: که این کار بوی من آسان است! ما او را می آفرینیم! تا قدرت خویش را آشکار بسازیم! و او را برای مردم آیات قرار بدهیم!!! و رحمتی باشد از سوی ما؛ و این امری است پایان یافته و جای گفتگو ندارد! سرانجام مریم به او باردار شد! درد زایمان او را بنقطه دور دستی بود؛ و خلوت گوید؛ و او را بکنار تنه درخت خرمایی خشکی کشاند! آن قدر ناراحت شد که گفت: ایکاش پیش از

این مرده بودم! وبکلی فراموش شده بودم! ناگهان از طرف تحت پایین پایش اورا صدا زد که: غمگین مباش! صاحب اختیار کلّ بقا! زیر پای تو چشمه آبی گوارا قرار داده است!!!
 واین تنه نخل خرمارا بطرف خودتکان بده رطب خرماى تازه برای تو فرومی ریزد! از این غذا بخور؛ و از آن آب گوارا بنوش؛ و چشمت را به مولود جدید مبارک روشن بدار؛ هرگاه کسی از انسانه-را دیدی با اشاره بگو: من بواى خداوند رحمان روزه نذر کردم! بنابراین امروز با هیچ انسانی سخنی نگویم: بدان که این نوزاد خودش از تو دفاع خواهد کرد!!!
 مریم در حالیکه عیسی را در آغوش گرفته بود! نزد قومش آورد! یهودیان گفتند: ای مریم کار بسیار عجیب و بدی انجام دادی! ای خواهر هارون نه پدرت مرد بدی بودی! نه مادرت زن بدکاره بودی! مریم به بچه اشاره کرد! گفتند: چگونه با کودکی که در گاهواره است سخنی بگویم؟! ناگهان عیسی زبان بسخن گشود و گفت: بدرستی که من بنده و رسول خداوند علام هستم! او کتاب آسمانی انجیل را بمن داده و مرا پیام آور قرار داده است! و مرا هر جاکه باشم؛ وجود پر برکت قرار داده!
 زمانیکه زنده ام؛ مرا بنماز؛ زکات دادن توصیه کرده است! مرا نسبت بمادرم نیکوکار قرار داده؛ و جبلّ و شقی قرار نداده است! و سلام خداوند بر من در آن روز که متولد شدم؛ و در آن

روزکه میمیرم؛ و آن روزکه زنده برانگیخته؛ خواهم شد! و این است عیسی مسیح پسر مریم؛ گفتار حقی که در آن شک میکنند! هرگز برای خداوند شایسته نبوده که فرزندی اختیار کند! خداوند خلاق از این عیب پاک و منزّه است! هرگاه چیزی را فومان بدهد؛ بگوید: موجود باش! پس همان دم موجود میشود! عیسی گفت: و بدرستی که خداوند صاحب اختیار کلّ من! و صاحب اختیار کلّ شما است!!! ای بنی اسرائیل اورا پرستش کنید!!! این است راه راست توحیدی شما!!! ولی بعد از عیسی مسیح! گروههایی از میان پیروانش اختلاف کردند!!! و ای بحال کافران از مشاهده روز بزرگ قیامت را!!! در آن روز که نزد ما می آیند!!! چه گوشهای شنوا و چه چشمهای بینایی پیدا میکند! ولی در این روز قیامت ظالمین و کفار و مشرکین در گمراهی آشکار هستند!!! ای محمد: آنان را از روز حسرت!!! و از روز رستخیز قیامت که بواى همه!!! مایه تأسف است بترسان!!! در آن روز قیامت هنگامیکه همه چیز پایان می یابد! آنهایکه ایمان نمی آورند در غفلت کفر و شرک و گمراهی هستند!!! خداوند خواهند فرمود: ای گمراهان ما زمین و تمامی کسانی که بوان هستند! به ارث میبریم! و همگی شما بسوی ما بازگردانده شدید!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه (۱) مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى (۲) إِلَّا تَذَكَّرَ لِمَنْ يَخْشَى
 (۳) تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى (۴) الرَّحْمَنُ
 عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى (۵) لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
 وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى (۶) وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ
 السِّرَّ وَأَخْفَى (۷) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى (۸)
 وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى (۹) إِذْ رَأَى نَارًا يُهْلِكُ لِبِئْسَ الْأَهْلِ
 امْكُتُوتَا (۱۰) فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَا مُوسَى (۱۱) إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ
 نَعْلَيْكَ
 إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى (۱۲) وَأَنَا خَشَرْتُكَ فَأَسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى
 (۱۳) إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي
 (۱۴) إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى
 (۱۵) فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى
 (۱۶) وَمَاتِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى (۱۷) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ
 عَلَيْهَا وَأَهْسُ بِهَا عَلَى عَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَى (۱۸)
 قَالَ أَلْقَاهَا يَا مُوسَى (۱۹) فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى (۲۰)
 قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى (۲۱) وَاضْمُمْ
 يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةٌ أُخْرَى
 (۲۲) لِلرَّيِّكِ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى (۲۳) أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ

طعى (۲۴) قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي (۲۵) وَ يَسِّرْ لِي أَمْرِي
 (۲۶) وَ أَحْلِلْ عُقْدَةً مِّنْ لِّسَانِي (۲۷) يَفْقَهُوا قَوْلِي (۲۸) وَ
 اجْعَلْ لِّي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي (۲۹) هَارُونَ أَخِي (۳۰) اشْدُدْ بِهِ
 أَزْرِي (۳۱) وَ اشْرِكْهُ فِي أَمْرِي (۳۲) كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا (۳۳)
 وَ نَذُكِّرَكَ كَثِيرًا (۳۴) إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا (۳۵) قَالَ قَدْ أُوتِيتَ
 سُؤْلَكَ يَا مُوسَى (۳۶) وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى (۳۷) إِذْ
 أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَائُوحَى (۳۸) أَنْ اقْذِيفِي فِي التَّابُوتِ فَاقْذِيفِيهِ
 فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوِّي وَعَدُوُّهُ وَ أَلْقَيْتُ
 عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَ لَتُصْنَعْ عَلَيَّ عَيْنِي (۳۹) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ
 فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَيَّ مَنِ يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ
 عَيْنُهَا وَ تَلْحَزْنَ وَ قَتَلْتَ نَفْسًا فَجَئِنَّاكَ مِنَ الْعَمِّ وَ فَتَنَّاكَ فَتُونَا
 فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَيَّ قَدْرِيًا مُوسَى (۴۰)
 وَ اصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي (۴۱) اذْهَبْ أَنْتَ وَ أَخُوكَ بِأَيَّتِي وَ لَّا تَنِيَا
 فِي ذِكْرِي (۴۲) اذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى (۴۳) فَقُولَا لَهُ
 قَوْلًا لِّهِنَّ لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى (۴۴) قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ
 يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْعَى (۴۵) قَالَ لَّا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ
 وَ أَرَى (۴۶) فَاتَّبِعَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي
 إِسْرَائِيلَ وَ لَّا تُعَذِّبُهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّنْ رَبِّكَ وَ السَّلَامُ عَلَيَّ
 مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى (۴۷) إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَيَّ مَنِ
 كَذَّبَ وَ تَوَلَّى (۴۸) قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى (۴۹) قَالَ رَبَّنَا

الَّذِي أُعْطِيَ كُلَّ شَيْءٍ عِخْلَقَهُ ثُمَّ هَدَى (۵۰) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ
 نِ الْأُولَى (۵۱) قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَّا يَضِلُّ رَبِّي
 وَلَا يَنْسَى (۵۲) الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا
 سُبُلًا وَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّنْ نَّبَاتٍ
 شَتَّى (۵۳) كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ
 (۵۴) مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى
 (۵۵) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى (۵۶) قَالَ أَجِئْتَنَا
 لِنُخْرِجَنَّا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى (۵۷) فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرِ
 مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَّا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
 سُوًى (۵۸) قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضَحَّ
 (۵۹) فَبُتِيَ فِرْعَوْنُ فُجِّعَ كَيْدُهُ ثُمَّ أَتَى (۶۰) قَالَ لَهُمْ مَوْ
 سَى وَيَلَّكُمْ لَاتَقْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ
 مَنْ افْتَرَى (۶۱) فَتَنَّا زَعْوَاهُمْ وَأَسْرَأَ النَّجْوَى (۶۲)
 قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ
 بِسِحْرِهِمَا وَيَذَهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَّى (۶۳) فَأَجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ
 انْتَهَوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى (۶۴) قَالُوا يَا مُوسَى
 إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوْلَ مَنْ أَلْقَى (۶۵) قَالَ بَلْ أَلْقُوا
 فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى
 (۶۶) فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةٌ مُّوسَى (۶۷) فَلَمَّا لَا تَخَفْ
 إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (۶۸) وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا

إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدًا سَاحِرُونَ لَمَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى (٦٩) فَأَلْقَى
 السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَ مُوسَى (٧٠) قَالَ
 آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرٌ كُمْ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحْرَ
 فَلَأَقْطَعَنَّ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَأُصَلِّبَنَّكُمْ فِي جُذُوعِ
 النَّخْلِ وَلَتَعْلَمَنَّ أَيُّهَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى (٧١) قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ
 عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ
 إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا (٧٢) إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِيُغْفِرَ لَنَا
 خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهٍ مِنَ السَّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى (٧٣)
 إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا
 يَحْيَى (٧٤) وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ
 الدَّرَجَاتُ الْعُلَى (٧٥) جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى (٧٦) وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَى
 مُوسَى أَنِ اسْرُبْ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا
 لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى (٧٧) فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ
 فَعَشِيَهُمْ مِّنَ الْيَمِّ مَا عَشِيَهِمْ (٧٨) وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا
 هَدَى (٧٩) يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَاعَدْنَا
 كُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنَ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى (٨٠)
 كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ
 غَضَبِي وَمَن يَحِلُّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى (٨١) وَإِنِّي لَعَفَّارٌ
 لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى (٨٢) وَمَا أَعْجَلَكَ

عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَى (۸۳) قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَيَّ أَثْرِي وَعَجَلْتُ
إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى (۸۴) قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ
وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ (۸۵) فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ
أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ
الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْ
عِدِي (۸۶) قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا حَمَلْنَا أُوزَارًا
مِّنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ (۸۷) فَأَخْرَجَ
لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ
(۸۸) أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا
نَفْعًا (۸۹) وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلِ يَاقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ
وَإِنَّ رَبَّكُمْ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي (۹۰) قَالُوا لَنْ
نَّبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى (۹۱) قَالَ يَا
هَارُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا (۹۲) أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ
أَمْرِي (۹۳) قَالَ يَا ابْنَ أُمَّ لَ مَا تَأْخُذُ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي
(۹۴) قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ (۹۵) قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ
يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ
سَوَّيْتُ لِي نَفْسِي (۹۶) قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ
تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفُنَّهَا وَانظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ
الَّذِي ظَلَمْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لِنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

(۹۷) إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا
 (۹۸) كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ
 لَدُنَّا ذِكْرًا (۹۹) مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرَ
 (۱۰۰) خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا (۱۰۱)
 يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا (۱۰۲)
 يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا (۱۰۳) نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
 يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا (۱۰۴) وَ
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا (۱۰۵) فَيَذَرُهَا
 قَاعًا صَفْصَفًا (۱۰۶) لَّا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا (۱۰۷) يَوْمَ
 مِئِدٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَّا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ
 فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا (۱۰۸) يَوْمَئِذٍ لَّا تَنفَعُ الشَّفَلَعَةُ إِلَّا مَنْ
 آذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا (۱۰۹) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا (۱۱۰) وَعَنَتِ الْوُجُوهُ
 لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا (۱۱۱) وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ
 الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا (۱۱۲)
**وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ
 يَتَّقُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ ذِكْرًا (۱۱۳) فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ
 وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ
 زِدْنِي عِلْمًا (۱۱۴) وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلِ فِرْعَوْنَ وَكَمْ
 نَجَدْنَا لَهُ عِزْمًا (۱۱۵) وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا**

إِنَّا إِبْلِيسَ أَبِي (۱۱۶) فُقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَ لِرِزْوَجِكَ
 فَلَا يُخْرِجُكَمَّا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى (۱۱۷) إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ
 فِيهَا وَ لَاتَعْرَى (۱۱۸) وَأَنَّكَ لَأَنْ تَظْمَأَ فِيهَا وَ لَاتَضْحَى (۱۱۹)
 فَوْسُوسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ
 الْخُلْدِ وَ مَلِكٍ لَّا يَبْلَى (۱۲۰) فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَاتُهُمَا
 وَ طَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ عَصَى آدَمُ رَبَّهُ
 فَغَوَى (۱۲۱) ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَ هَدَى (۱۲۲) قَالَ
 اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا يَأْتِيكُمْ مِنِّي هُدًى
 فَمَنْ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَ لَيْسَ قَوْمِي (۱۲۳) وَ مَنْ أَعْرَضَ عَنِّي
 ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَ نَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى
 (۱۲۴) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَ قَدَكُنْتَ بَصِيرًا (۱۲۵)
 قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا وَ كَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى (۱۲۶) وَ
 كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَ لَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَ لَعَذَابُ الْآ
 خِرَةِ أَشَدُّ وَ أَبْقَى (۱۲۷) أَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ
 الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِينِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّأُولِي
 النُّهَى (۱۲۸) وَ لَوْ لَأَ كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَ أَجَلٌ
 مُّسَمًّى (۱۲۹) فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
 طُلُوعِ الشَّمْسِ وَ قَبْلَ غُرُوبِهَا وَ مِن آثَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَ أَطْرَافَ
 النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى (۱۳۰) وَ لَأَ تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا
 بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفِثَنَّهُمْ فِيهِ وَ رَزَقُ رَبِّكَ

خَيْرٌ وَ أَبْقَى (۱۳۱) وَأَمْرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لِمَا نَسَأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلنَّفْقَى (۱۳۲) وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بَايَةٌ مِّن رَّبِّهِ أَوْلَمُ لَهُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى (۱۳۳) وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أُرْسِلَتْ إِلَيْنَا رَسُولًا فَرْتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى (۱۳۴) قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنِ الْأَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى (۱۳۵) (قرآن کریم تمامی سوره طه)

بنام خداوندی که بامهربانی بخشنده است

طه؛ خداوند فرمود: ای محمد؛ ما قرآن را برتو نازل نکردیم که بزحمت آفتی باشی! قرآن را فقط برای یادآوری کسانی که از خداوند میترسند نازل کردیم! این قرآن از طرف کسی نازل شده که زمین و آسمانهای بلند را آفریده است! همان خداوند رحمانی که بر عرش مسلط است! از آن اوست آنچه در آسمانها؛ و آنچه در زمین؛ و آنچه در میان آن دو؛ و آنچه در زیر زمین پنهان است! اگر سخن آشکار بگویی؛ یا مخفی کنی؛ او اسرار؛ حتی پنهان تر از آن را نیز میداند! او خداوندی است که معبودی جز او نیست! و نامهای نیکوتر از آن اوست! و آیا ای محمد؛ خبر موسی بتورسیده است؟! هنگامیکه از دور آتشی را مشاهده کرد! و به خانواده اش گفت: اندکی صبر کنید که من آتشی را دیدم؛ شاید شعله از آن برای شما بیاورم؛ یا بوسیله

آن آتش راه را پیداکنم! هنگامیکه نزد آتش آمد؛ ندا داده شد که: ای موسی بدرستی که من صاحب اختیار کلّ تو هستم! کفشهایت را بیرون آور!!! بدرستی که تو در سرزمین مقدّس طوی هستی!!! و من تو را برای مقام رسالت برگزیدم! اکنون به آنچه بر تو وحی میشود؛ گوش فرابده! بدرستی که من اللّٰه تو هستم!!! معبودی جز من نیست! پس مرا بندگی کن پرست! و نماز را برای یاد من بپا دار! بدرستی که بطور قطع روز قیامت خواهد آمد! که میخواهم آن را پنهان کنم! تا هر کسی در برابر سعی و کوشش خود؛ جزا و پاداش داده بشود!!! پس مبادا کسیکه به آن ایمان ندارد و هوسهای خویش پیروی میکند! تو را از آن روز قیامت باز دارد! که هلاک خواهی شد!!! و ای موسی آن چیست در دست راست تو؟! گفت: این عصای من است؛ بآن تکیه میکنم؛ و بویگ درختان را بآن برای گوسفندانم فرو میریزم؛ و مرا بآن کارها و نیازهای دیگری است! خداوند فرمود: ای موسی! آن را بیفکن! پس موسی عصای خود را افکند! که ناگهان اژدهایی شد! که بهر سو می شتافت! خداوند فرمود: آن را بگیر؛ نترس؛ ما آن را بصورت اوّلش باز میگردانیم! دستت را بگیر بابت ببر! تا نور سفید و بی عیب بیرون آید! این نشانه دیگر از سوی خداوند است! تا از

آیات بزرگ خویش را بتونشان بدهیم! اینک بسوی فرعون برو؛ که او طغیان کرده است! موسی گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! سینه ام را گشاده کن! و کارم را برایم آسان گردان و گره از زبانم بگشای! تا سخن مرا بفهمند! و وزیری از خاندانم برای من قرار بده؛ برادرم هارون را! با او پشتم را محکم کن! و او را در کارم شریک بساز! تا تو را بسیار تسبیح بگویم؛ و تو را بسیار یاد کنیم؛ چرا که تو همیشه از حال ما آگاه بوده!!! خداوند فرمود: ای موسی! آنچه را خواستی بتو داده شد! ما بار دیگر تو را مشمول نعمت خود ساختیم! آن زمانیکه به مادرت وحی کودیم؛ که: او را در صندوقی بیفکن؛ و آن صندوق را به دریا بینداز؛ تا دریا او را بساحل افکند!!! و دشمن من و دشمن او؛ آن را بگیرد!!! و من محبتی از خود برای تو افکنم؛ تا در برابر دیدگان من؛ ساخته شوی و پرورش یابی! در آن هنگامیکه خواهرت؛ در نزدیکی کاخ فرعون راه میرفت و می گفت: آیا کسی را بشما نشان بدهم که این نوزاد را کفالت میکند؟! و دایه خوبی برای او خواهد بود! پس تو را به مادرت باز گردانیدم! تا چشمش بتوروشن شود! و غمگین نگردد! تو یکی از فرعونیان را گشتی!!! اما ما تو را از اندوه نجات دادیم! و بارها تو را آزمودیم! پس از آن سالیانی میان مردم مدین توقف نمودی! سپس در زمان مقدّر برای فرمان

رسالت به اینجا آمدی؛ ای موسی! من تو را برای خودم ساختم و پرورش دادم! و اکنون تو و برادرت با آیات من بروید؛ و در یاد من کوتاهی نکنید! بسوی فرعون بروید! که طغیان کرده است! اما برمی با او سخن بگویید: شاید متذکر شود! یا از خداوند بترسد! موسی و هارون گفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! بدرستی ما از این می ترسیم که بر ما پیشی گیرد! و قبل از بیان حق! ما را آزار بدهد! یا طغیان کند و نپذیرد! خداوند فرمود: نترسید! بدرستیکه من باشما هستم! همه چیز را می بینم و می شنوم! بسراغ او بروید و بگویید: بدرستیکه ما فرستادگان صاحب اختیار کلّ تو هستیم! بنی اسرائیل را با ما بفرست!!! آنان را شکنجه و آزار مکن! ما آیات روشنی از سوی صاحب اختیار کلّ تو!!! بوی تو آورده ایم!!! و سلام بوان کسی باد که از هدایت خدا پیروی میکند!!! بدرستیکه بما وحی شده که عذاب برای کسی است که آیات الهی را تکذیب کند و سر پیچی نماید! فرعون گفت: صاحب اختیار کلّ شما کیست؟؟!! ای موسی؟! موسی گفت: صاحب اختیار کلّ ما! همان کسی است که بهر موجودی؛ آنچه را لازمه آفرینش او بوده داده! سپس هدایت کرده است! فوعون گفت: پس تکلیف نسلهای گذشته که به اینها ایمان نداشتند! چه خواهد شد؟! موسی گفت: آگاهی مربوط بآنها! نزد صاحب اختیار کلّ من! در کتابی

ثبت است! صاحب اختیار کلّ من! هرگز گمراه نمیشود! و فرا
 موش نمیکند!!! و آنچه شایسته آنهاست به ایشان میدهد!
 همان خداوندیکه زمین را برای شما محل آسایش قرارداد!
 را ههایی در آن ایجاد کرد؛ و از آسمان؛ آبی فرستاد که بآن
 انواع گوناگون گیاهان را از خاک تیره بیرون آورد!! هم
 خودتان بخورید؛ و هم چهارپایانتان را در آن بچرانید! بدرستی که
 در این آیات روشنی برای خردمندان است! خداوند فرمود:
 ما شمارا از آن زمین آفریدیم؛ و در آن زمین باز میگردانیم؛
 و بار دیگر در قیامت شمارا از آن بیرون می آوریم!!! ماهمه
 آیات خود را به فرعون نشان دادیم؛ اما او تکذیب کرد و سر
 باز زد! گفت: ای موسی! آیا آمده با سحر خود! ما را از زمینمان
 بیرون کنی؟! قطعاً ما هم سحر همانند آن برای تو خواهیم آورد
 ! هم اکنون؛ و وقتش را تعیین کن؛ و موعدی میان ما و خودت
 را قرار بده که نه ما و نه تو؛ از آن تخلف نکنیم! آن هم در مکانیکه
 نسبت به همه یکسان باشد! موسی گفت: میعاد ما و شماروز
 عید باشد! بشرط اینکه همه مردم هنگامیکه آفتاب بالای
 آید جمع شوند! فرعون آن مجلس را ترک کرد؛ و تمام مکرو
 فریب خود را جمع کرد! و سپس آمد! موسی به آنان گفت: وای
 بشما! دروغ بر خداوند ننبدید؛ که شمارا با عذاب نابدومیسازد!
 و هرکسیکه بر خداوند دروغ ببندد؛ نومید و شکست خورده

میشود! فرعونیان در میان خود در مورد ادامه راهشان بنزاع برخاستند! و مخفیانه و درگوشی باهم سخن گفتند: این دو نفر مسلماً ساحرند؛ میخوایند با سحرشان شمار از سرزمینتان بیرون کنند! راه و رسم نمونه شمار از بین ببرند! اکنون که چنین است! تمام زهر و نقشه خود را جمع کنید! و در یک صف به میدان مبارزه بیایید! امروز رستگاری از آن کسی است که برتری خود را اثبات کند! ساحران گفتند: ای موسی! آیا تو اول عصای خود را می افکنی؟! یا ما کسانی باشیم که اول بیفکنیم؟! موسی گفت: شما اول بیفکنید! در این هنگام طنابها و عصاهای افکنده آنان بر اثر سحرشان چنان بنظر میرسید که حرکت میکند! موسی توس خفیفی در دل احساس کرد! !! خداوند فرمود گفتیم: که نترس!!! بدرستی که تو پیروز و برتری! و آنچه در دست راست داری بیفکن! تمام آنچه را ساخته اند می بلعد! آنچه ساخته اند تنهامکروسحر است! و ساحران هر جا بروند رستگاران نخواهد شد! موسی عصای خود را افکند! آنچه را که ساحران ساخته بودند بلعد! ساحران همگی بسجده افتادند و گفتند: ما به صاحب اختیار هارون و موسی ایمان آوردیم! فرعون گفت: آوایش از آن که بشما اجازه بدهم با و ایمان آوردید؟! بدرستی که او بزرگ شماست! که بشما سحر آموخته است! بیقین دستها و پاهایتان را بطور

مخالف قطع میکنم!!! و شما را از نته ه-ای نخل بدارم-ی
 آویزم؛ و خواهید دانست که مجازات کدام یک از ما دردناک
 تر و پایدارتر است! ساحران گفتند: سوگند! به آن کسیکه ما
 را آفریده است! هرگز تورا بر دلایل روشنی که برای ما آمده
 مقدم نخواهیم داشت! هر حکمی را میخواهی بکن! تو تنهادر
 در این زندگی دنیا میتوانی حکم کنی: ما به صاحب اختیار
 کلّ خودمان ایم-ان آوردیم!!! تا گناهانمان و آنچه را از
 سحر بر ما تحمیل کردی! ببخشاید! و خداوند بهتر و پایدارتر است
 ! هر کسی در محضر صاحب اختیار کلّ خودش! خطاء کار حاضر
 شود! **آتش جهنم برای اوست! در آنجا! نه میمیرد! و نه زنده**
میماند! و هر کسی با ایمان نزد خداوند می آید؛ و اعمال صالح
 انجام داده باشد چنین کسانی درجات عالی دارند باغهای
 جاویدان بهشت! که نهرها از زیر درختانش و قصرهایش
 جاری است! در حالیکه همیشه در آن خواهند ماند؛ این است
 پاداش کسیکه خود را پاک نماید! خداوند فرمود: ما موسی
 وحی فرستادیم! و شبانه بندگانم را از مصر با خود ببر و بوی
 آنها راهی خشک در دریا بگشا! و نه از تعقیب فرعونیان
 خواهی ترسید! و نه از غرق شدن در دریا! به این ترتیب فرعون
 بالش گریانش آنها را دنبال کردند! و دریا فرعونیان را در میان
 امواج خروشان خود بطور کامل پوشانید! فرعون قوم خود

راگمراه ساخت! و هرگز هدایت نکرد! خداوند فرمود: ای بنی اسرائیل! ما شمار از چنگال دشمنانتان نجات دادیم! در طرف راست کوه طور؛ با شما وعده گذاردیم؛ و منّ وسلوی بر شما نازل کردیم!!! بخورید از روزیهای پاکیزه که بشما دادیم!!! و در آن طغیان نکنید! که غضب خداوند بر شما وارد میشود! و هر کسی که غضب بر او وارد شود سقوط میکند! و بد رستیکه من هر کسی توبه کند؛ و ایمان آورد؛ و عمل صالح انجام دهد سپس هدایت شود؛ می بخشم و می آمرزم خداوند فرمود! ای موسی؟! چه چیز سبب شده که از قومت پیشی گیری؟ و برای آمدن بکوه طور عجله کنی؟ عرض کرد: ای صاحب اختیار کلّ من! آنان در پی من هستند! و من بسوی تو شتاب کردم! تا از من خشنود شوی! خداوند فرمود: قوم تو را بعد از تو! آزمودیم! سامری آنها را گمراه ساخت! موسی خشمگین و اندوهناک بسوی قوم خود بازگشت؛ گفت: ای قوم من! مگر صاحب اختیار کلّ شما! و وعده نیکویی بشما نداد؟! آیا مدت جدایی من از شما بطول انجامید؟! یا میخواستید غضب صاحب اختیار کلّ شما! بر شما نازل شود؟! که با وعده من مخالفت کردید؟! گفتند: ما بمیل و اراده خود از وعده تو تخلف نکردیم! بلکه مقداری از زیورهای قوم فوعون را با خود داشتیم! افکنیم! سامری اینجنین القا کرد! پس برای اینها جسد گوساله که همچون

صدای گوساله واقعی داشت پدید آورد! گفتند: این خدای شما! و خدای موسی است! و او فراموش کرده است! خداوند فرمود: آیامی بیند که این گوساله هیچ پاسخی به آینه امیدهد؟! و مالک هیچ گونه سود و زیانی برای اینها نیست؟! و پیش از آن هارون به اینها گفته بود: ای قوم من! شما به این وسیله مورد آزمایش قرار گرفته اید! بدرستی که صاحب اختیار کل شما خداوند رحمان است! پس از من پیروی کنید! فو ما تم را اطاعت نماید! و ای بر آنها گفتند: ما همچنان گردان میگردیم! و بپرستش گوساله ادامه مدهیم تا موسی بسوی ما باز گردد! موسی گفت: ای هارون! چرا هنگامیکه دیدی اینها گمراه شدند؟! از من پیروی نکردی؟! آیا فرمان مرا عصیان نمودی؟! هارون گفت: ای فرزند مادرم! ای برادر! ریش و سر مرا بگیر! بدرستی که من ترسیدم بگویی تو در میان بنی اسرائیل تفرقه انداختی! سفارش مرا رعایت نکردی! موسی رو بسامری گفت: ای سامری!!! تو چرا این کار را کردی؟! گفت: من چیزی ندیدم که آنها ندیدند!!! من قسمتی از آثار رسول و فرستاده خداوند را گرفتم! سپس آن را افکندم و این چنین! هوای نفس من! این کار را در نظرم جلوه داد!!! موسی گفت: برو! که بهره تو در زندگی دنیا این است!!! که هر کسی با تو نزدیک شود! بگویی: با من تماس نگیر و میعادی از عذاب خداوند را

داری! که هرگز تخلف نخواهد شد! اکنون بنگر به این معبودت که پیوسته آن را پرستش میکردی! و ببین من نخست آن رامیسوزانم! سپس ذرات آن را بدریامیباشم! بدان که معبود شمانها خداوندی است! که جز او معبودی نیست!!! و علم او همه چیز را فراگرفته است! ای محمد! اینگونه بخشی از اخبار پیشین را برای تو بازگو میکنیم! و ما از نزد خود؛ قرآن آسمانی را بتو دادیم! هرکسی از آن رویگردان شود! در روز قیامت بار سنگینی از گناه و مسؤولیت بردوش خواهد داشت! در حالیکه جاودانه در آن خواهد ماند! و بدباری است برای آنها در روز قیامت! همان روزی که در صور دمیده شود! و مجرمان را با بدنهای کبود!!! در آن روز جمع میکنیم! آنها آهسته باهم گفتگو میکنند: بعضی میگویند: شما فقط ده روز در قبر توقف کردید! و نمیدانند که چقدر طولانی بوده است!!! خداوند به آنچه آنها میگویند: آگاه تر است! هنگامیکه نیکو روش ترین آنها میگوید: شما تنها یک روز در قبر درنگ کردید! ای محمد! و از تو درباره کوهها سؤال میکنند؟! بگو: صاحب اختیار کلّ من! آنها متلاشی کرده بر باد میدهد! سپس زمین را صاف و هموار و بی آب و گیاه رها می سازد! بگونه که در آن؛ هیچ پستی و بلندی نمیبینی!!! در آن روز هم-ه از دعوت کننده الهی پیروی میکنی! و بر قدرت مخالفت او نخواهد داشت! و همگی از قبرها

برمی خیزند! و همه صداهادر برابر عظمت خداوند رحمان خاضع میشوند! و جز صدای آهسته و همه‌مه چیزی نمی شنوی! در آن روز شفاعت هیچ کسی سودی نمی بخشد!!!
 جز کسیکه خداوند رحمان به او اجازه داده باشد! و از گفتار او راضی شده باشد! خداوند آنچه را پیش رو دارند! و آنچه را در دنیا پشت سر گذاشته اند میداند! ولی آنها بعلم خداوند احاطه ندارند! و در آن روز همه چیزها در برابر خداوند حیّ قیوم خاضع میشوند! و زیانکار مایوس است! آن کسیکه بار ستمی بودوش دارد!!! و اما آن کسیکه کارهای شایسته انجام بدهد! در حالیکه مؤمن باشد؛ نه از ظلم می‌میترسد!!!
 و نه از نقصان حقش میترسد! و اینچنین است؛ آن را قرآنی (کتابهای پیشین آسمانی) در زبان عربی فصیح و گویانازل کردیم! و انواع و عیدها و انذارها را در آن بازگو کردیم: شاید تقوای پیشه کنند!!! یا برای آنان حدیث؛ تذکری؛ نصیحتی پدید آورد! پس بلند مرتبه است خداوندیکه سلطان حق است!
 پس نه بریت بتلاوت قرآن عجله مکن؛ پیش از آنکه وحی آن بر تو تمام شود؛ و بگو: ای صاحب اختیار کل من! علم مرا فزون بفرما! پیش از این؛ از آدم پیمان گرفته بودیم! اما او مرا فراموش کرد و عزم استواری بوی او نیافتیم! و بیاد آور؛ هنگامیکه بفرشتگان گفتیم: برای آدم سجده کنید! همگی سجده کردند! جز ابلیس که سر

باز زد سجده نکرد! پس گفتیم: ای آدم این ابلیس دشمن تو و دشمن همسرتوست! مبادا شمارا از بهشت بیرون کند! که بزحمت ورنج خواهی افتاد! اما تو در بهشت راحت هستی؛ و مزیتش بر تو این است که در آن گرسنه و برهنه نخواهی شد؛ و در آن تشنه نمیشوی؛ و حرارت آفتاب آزارت نمیدهد! ولی شیطان او را وسوسه کرد و گفت: ای آدم! آیا میخواهی تورا بدرخت زندگی جاوید؟! و ملکی بی زوال راهنمایی کنم؟! اسر انجام هر دو از آن خوردند! و لباس بهشتیشان فرو ریخت! عورتشان آشکار گشت! و برای پوشاندن خود!!! از برگهای درختان بهشتی جامه درست کردند! آری آدم صاحب اختیار کلّ خودش را! انفرمانی کرد! از پاداش او محروم شد سپس صاحب اختیار کلّ او! او را برگزید! و توبه او را پذیرفت! و هدایتش نمود! خداوند فرمود: هر دو از آن جمیع آفرود آید! در حالیکه دشمن یکدیگر خواهید بود! ولی هر گاه هدایت من بسراغ شما آید! هر کسی از هدایت من پیروی کند نگمراه میشود! در رنج خواهد بود! و هر کسی از یاد من رویگردان شود! زندگی سخت و تنگی خواهد داشت! و در روز قیامت او را نابینا محسور میکنیم! میگوید: ای صاحب اختیار کلّ من! چرا نابینا محسورم کودی؟! حقیقت این است که من بینا بودم؟! خداوند میفرماید: آن گونه که آیات مابوای تو آمد! تو آنها را

فراموش کردی! امروز نیز تو فراموش خواهی شد!!! و این گونه جزا میدهیم کسی را که اسراف کند! و به آیات صاحب اختیار کُش ایمان نیاورد! و عذاب آخرت! شدیدتر و پایدارتر است!!! آیا برای هدایت آنان کافی نیست؟! که بسیاری از نسهای پیشین را که طغیان!!! فساد کردند هلاک نمودیم؟! و اینها در مسکنه‌ای و میران شده؟! آنان راه میروند؟! بدرستی که در این امر نشانه‌های روشنی برای خردمندان است!!! و اگر چه سنت؛ تقدیر صاحب اختیار کُلّ تو! ملاحظهٔ زمان مقرر نبود! عذاب الهی بزودی دامان آنان را می‌گرفت!!! پس در برابر آنچه می‌گویند: صبر کن! پیش از طلوع آفتاب و قبل از غروب آن؛ تسبیح؛ حمد و ستایش و کرنش صاحب اختیار کُلّ خودت را بجا آور! و همچنین برخی از ساعات شریف اطراف روز صاحب اختیار کُلّ خود را! تسبیح بگو: باش که از انطاف الهی خشنود شوی! و هرگز چشمان خود را به نعمتهای مادی که بگروههایی گمراهان داده ایم!!! می‌فکن! اینها! شرکوفه‌های زندگی این دنیا است! تا آنان را در آن بیازمایم! و روزی صاحب اختیار کُلّ تو! بهتر و پایدارتر است!!! خانوادهٔ خود را بنماز فرمان بده! و برانجام آن شکیاباش! از توروزی نمی‌خواهیم! بلکه بتوروزی میدهیم؛ و عاقبت نیکی برای تقوا

کنندگان است! کافران گفتند: چرا محمد معجزه و آیات از سوی صاحب اختیار کلّ خود! برای ما نمی‌آورد؟! بگو: آیا خبرهای روشنی که در کتابهای آسمانی نخستین بوده؟! برای آنها نیامد؟! اگر ما آنان را پیش از آنکه قرآن وحی منزل نازل شود! با عذاب هلاک می‌کردیم! در قیامت می‌گفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! چرا بر ما پیام آور و رسول نفرستادی؟! تا از آیات قرآن تو پی‌روی کنیم؟! پیش از آنکه دلیل و رسوا بشویم؟! بگو: همه ما و شما در انتظار هستیم! مادران انتظار و عده پیروزی خودمان! و شما در انتظار شکست ما هستید! در حالی که چنین است انتظار بکشید!!! اما بزودی میدانید چکسی از اصحاب در عذاب آتش جهنّم است! و چکسی هدایت یافته است!!!

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ (۵۱) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ (۵۲) قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ (۵۳) قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۵۴) قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ (۵۵) قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَ أَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ (۵۶) وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرِينَ (۵۷) فَجَعَلَهُمْ جَذَاذًا إِلَآكَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ (۵۸) قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِالْهَيْتَانِ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۵۹) قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذُكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ (۶۰) قَالُوا

فَأْتُوا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ (٦١) قَالُوا أَنْتَ
فَعَلْتَ هَذَا بِالْهَيْتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ (٦٢) قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا
فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطَفُونَ (٦٣) فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا
إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ (٦٤) ثُمَّ نَكَسُوا عَلَىٰ رُؤُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ
مَا هَؤُلَاءِ يَنْطَفُونَ (٦٥) قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَنَا
بِشَيْئِكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ (٦٦) أَفَ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ
اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (٦٧) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلَهُتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ (٦٨) فَلَمَّا يَأْتَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (٦٩)
وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ (٧٠) وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا
إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَلَّغْنَا فِيهَا الْعَالَمِينَ (٧١) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ
وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ (٧٢) وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً
يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَ
إِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا الْبَادِعِينَ (٧٣) وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ
سَوْءٍ فَاسِقِينَ (٧٤) وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ
(٧٥) وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِن قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ
الْكُرْبِ الْعَظِيمِ (٧٦) وَنَصَرْنَا هُمُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (٧٧) وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفِثَتْ فِيهِ عَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ
شَاهِدِينَ (٧٨) فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَ

سَخَّرْنَا مَعَ دَاوُودَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ (۷۹)
 وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ
 شَاكِرُونَ (۸۰) وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى
 الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَاوْتَيْنَا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ (۸۱) وَمِنَ
 الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا
 لَهُمْ حَافِظِينَ (۸۲) وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْ
 تِ أَرْحَمِ الرَّاحِمِينَ (۸۳) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرِّهِ
 أَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَى لِلْعَابِدِينَ
 (۸۴) وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ الصَّابِرِينَ (۸۵)
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ (۸۶) وَذَا النُّونِ إِذْ
 ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ
 لَّإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ (۸۷) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
 وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْعَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ (۸۸) وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى
 رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ (۸۹) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ
 وَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ
 وَيَدْعُونَنَا رِعَابًا وَرَهَابًا وَكَانُوا مِنَ الْبَاخِشِينَ (۹۰) وَالَّتِي أَحْصَيْنَا
 فُرُجَهَا فَنفَخْنَاهُمَا مِنْ رُّوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ (۹۱)
 إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ (۹۲) وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ
 بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَهٍ آتُوا جَعُونَ (۹۳) فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَاتِبُونَ (۹۴) (از قرآن کریم سوره الانبیاء آیات ۱۵۱ الی ۹۴)

ترجمه: خداوند فرمود: حقیقت این است که؛ ما وسیلهٔ رشد ابراهیم را از قبل به او داده بودیم؛ و از شایستگی او آگاه بودیم! وقتی که پدش از قومش گفت: این مجسمه های بیروح چیست و شما همواره آنها را پرستش میکنید؟! گفتند: ما پدران خود را دعییم که آنها را عبادت کننده بودند!!! ابراهیم گفت: حقیقت این است که! هم شما و هم پدران شما! در گمراهی آشکار بودید! گفتند: آیا مطلب حقّی برای ما آورده؟! یا شوخی میکنی؟! گفت: کاملاً حق آورده ام! صاحب اختیار کلّ شمشاهمان صاحب اختیار کلّ آسمانها و زمین است! که آنها را ایجاد کرده! و من برای امر از شاهدین هستم! به خداوند سوگند! در غیاب شما نقشهٔ بوی نابودی بتهای شما میکشم!!! سرانجام با استفاده از یک فرصت مناسب! جزبُت بزرگشان! همه آنها را قطعه قطعه کرد! شاید سراغ بُت بزرگ بیاید! و او حقایق را باز گو کند! هنگامی که بازگشتند منظرهٔ بُت‌ها را دیدند! گفتند: هر کسی که با خدایان ما چنین کرده است! قطعاً از ظالمین است! و باید کیفر سخت ببیند!!! گروهی گفتند: شنیدیم که نو جوانی از مخالفت با بُت‌ها سخن میگفت: که او را ابراهیم می گویند: گفتند: ابراهیم را در برابر دیدگان مردم بیاورید!!! تا گواهی دهند هنگامی که ابراهیم را حاضر کردند! گفتند: تو این کار را با خدایان ما کرده ای ابراهیم؟! گفت: بلکه این کار را

بزرگشان کرده است! اگوسخن میگویند: از آنها پیرسید! بت پرستان بوجدان خود بازگشتند و بخود! گفتند: بدرستیکه شما خود از ظالمین؛ ستمگران هستید!!! سپس سرهای خودشان پایین انداختند!!! حکم وجدان را فراموش کردند!!! و گفتند: تو خود میدانی که اینها سخن نمیگویند: ابراهیم گفت: آیا جز خداوند خلاق چیزهای رامیپرستید که نکمترین سودی برای شما دارند؟! و نزیانی بشمامیرسانند؟! و نه امیدی بسودشان دارید؟! و نترسی از زیان شان؟! اُف بر شما آنچه جز خداوند علام را میپرستید! آیا اندیشه نمیکنید؟! و عقل ندارید؟! بت پرستان گفتند: ابراهیم را بسوزانید و خدایان خود را یاری کنید! اگر کاری از شما ساخته است! سرانجام او را به آتش افکندند! ولی ما گفتیم: ای آتش بواي ابراهیم سرد؛ و سالم باش! آنها میخواستند ابراهیم را با این نقشه نابود کنند! ولی خداوند قهار آنها را زیانکارترین مردم قرارداد! خداوند فرمود: ابراهیم و لوط را بسوززمین که آن را بواي همه جهانمان پربرکت ساختیم؛ نجات دادیم؛ و اسحاق؛ و یعقوب؛ را بروی بخشیدیم؛ و همه آنها را مردانی صالح قراردادیم! و آنان را امامان قراردادیم؛ که مردم را بفومان ماهدایت بکنند؛ و آن جاکارهای نیک؛ و برپاداشتی نماز؛ و دادن زکات را به آنها وحی کردیم؛ و تنها خداوند خلاق را عبادت میکردند! ای محمد؛ و

لوط را بیاد آور که به او حکم و علم دادیم، و از شهریکه اعمال زشت و کثیف و خبیث انجام میدادند! رهایی بخشیدیم! چرا که آنها مردم بدکار و فاسقی بودند! و لوط را در رحمت داخل کردیم او از صالحان بود! ای محمد: نوح را بیاد آور هنگامیکه پیش از آن صاحب اختیار کلّ خود را خواند؛ و ما دعای او را مستجاب کردیم؛ و او و خاندانش را از اندوه بزرگ نجات دادیم! و او را در بواب جمعیتی که آیات ما را تکذیب کرده بودند جاری دادیم؛ چرا که قوم بدکاری بودند؛ از این رو همه آنها را غرق کردیم!!! ای محمد: و داود و سلیمان را بیاد آور!!! هنگامیکه درباره کشتواری که گوسفندان بی شبان قوم! در آن چریده؛ و آن را تباه کرده بودند؛ داوری میکردند؛ و ما بر حکم آنان شاهد بودیم!!! ما حکم واقعی آن را بسلیمان فهماندیم؛ و بهر یکی از آنان شایستگی داوری؛ و علم فراوانی دادیم؛ و کوهها و پرندگان را با داود مسخر ساختیم؛ که همراه او تسبیح خداوند را میگفتند؛ و ما این کار را انجام دادیم!!! و ساختن زره را بخاطر شما به او تعلیم دادیم؛ تا شما را در جنگهایتان حفظ کند!!! آیش کرگزار این نعمتهای خداوند منان هستید؟! و تندباد را مسخر سلیمان ساختیم؛ که بفرمان او بسوی سرزمینی که آن را پربرکت کرده بودیم جریان می یافت! و ما از همه چیز آگاه بوده ایم! و گویوی از شیاطین را مسخر

او قراردادیم؛ که در دریا برایش غواصی میکردند! و کارهایی غیر از این نیز برای او انجام میدادند؛ و ما آنها را از سرکشی حفظ میکردیم! ای محمد! و ایوب را بیاد آور؛ هنگامیکه صاحب اختیار کلّ خودش را خواند! و عرضه داشت؛ بدحالی و مشکلات بمن روی آورده! و تو مهربان ترین مهربانی! مادعای او را مستجاب کردیم؛ و ناراحتی هایی را که داشت بر طرف ساختیم خاندانش را به او بازگرداندیم! و همانندشان را بر آنها افزودیم؛ تا رحمتی از سوی ما و تذکری برای عبادت کنندگان باشد! و اسماعیل و ادریس و ذوالکفل را بیاد آور و همه از صابران بودند! و ما آنان را در رحمت خود وارد ساختیم؛ چرا که آنها از صالحان بودند! و ذوالنون (یونس) را بیاد آور در آن هنگامیکه خشمگین از میان قوم خود رفت! و چون می پنداشت که ما بر او تنگ نخواهیم گرفت! اما موقعی که در بطن؛ کام نهنگ فرورفت! در آن ظلمتهای متراکم؛ خداوند را صدا زد؛ و گفت: جز تو معبودی نیست؛ تو پاک؛ منزهی! بدرستی که من ازستم کاران بودم! ما دعای او را به اجابت رساندیم! و از آن اندوه نجاتش بخشیدیم و این گونه مؤمنان را نجات میدهیم!!! ای محمد! بیاد آور زکویّارا در آن هنگامیکه صاحب اختیار کلّ خودش را خواند؛ عرض کرد: ای صاحب اختیار کلّ من! مرا تنه ام گذار؛ و فرزند ی برومندی بمن عطاء کن! و تو بهترین

وارثانی! ما هم دعای او را پذیرفتیم؛ ویحیی را به او بخشیدیم!
 و همسرش را که نازا بود برایش آماده بارداری کردیم! چرا
 که آنان خاندانی بودند که همواره در کارهای خیر بسرعت
 اقدام میکردند! و در حال بیم و امید ما را میخواندند! و پیوسته
 برای ما خاضع و خاشع بودند! ای محمد! و بیاد آورم بریم را
 که فواج؛ دامان خود را پاک نگه داشت؛ و ما از روح خود در
 او حرکت دادیم! و او فرزندش عیسی مسیح را آیات بزرگی
 برای جهانیان قرار دادیم! خداوند فرمود: این پیام آور بزرگ
 ؛ پیروانش همه امت واحدی؛ پیرو یک هدف بودند! و من
 هم صاحب اختیار شما هستم! پس مرا عبادت؛ پوستش کنید!
 گروهی از پیروان ناآگاه آنها! کار خود را در میان خود بترقه
 کشاندند!!! ولی سرانجام همگی بسوی ما باز میگردند!!!
 و هر کسی که چیزی از اعمال شایسته بج آورد!!! در حالیکه
 ایمان داشته باشد کوشش او ناسپاسی نخواهد شد! و ما تمام
 اعمال او را برای پاداش مینوسیم!!!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ (۲) وَ
 الَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ
 (۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِأُزْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ (۵) إِلَّا عَلَىٰ أَرْوَاحِهِمْ أَوْ

مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ (۶) فَمَنْ ابْتغى وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْعَادُونَ (۷) وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمَانَاتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ (۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ (۹) أُولَئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ (۱۰) الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفَوْدُوسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (۱۱) وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ (۱۲) ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارِ مَكِينٍ (۱۳) ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ (۱۴) ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ (۱۵) ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ (۱۶) وَلَقَدْ خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ (۱۷) وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لِقَادِرُونَ (۱۸) فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّاتٍ مِّنْ نَّخِيلٍ وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا فَوَاحِشٌ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (۱۹) وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءٍ تَنْبُتُ بِالذَّهْنِ وَصَبْغٍ لِللَّالِكِينَ (۲۰) وَإِنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّسْقِيكُم مِّمَّا فِي بُطُونِهَا وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ (۲۱) وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ (۲۲) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۲۳) فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنْزَلَ مَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهِ دَافِي آبَائِنَا الْأُولِينَ (۲۴) إِنَّ هُوَ إِلَّا

رَجُلٌ بِهِ جِنَّةٌ فُتِرَبَّصُوا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ (۲۵) **قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبُونَ (۲۶)** فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوْحَيْنَا فَاذْجَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُّورُ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ آثْنَيْنِ وَأَهْلِكَالًا مِّنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَا نَحَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ (۲۷) فَاذْاَسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَّعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّانَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۸) **وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنْزَلًا مُّبَارَكًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْمُنزِلِينَ (۲۹) إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ وَإِن كُنَّا لَمُبْتَلِينَ (۳۰)** (از قرآن کریم سورة المنون آیات از ۱ تا ۳۰)

بنام خداوندیکه بامهربانی بخشنده است

حقیقت این است که؛ مؤمنین رستگار شدند! آنهاکه در نماز شان خشوع مینمایند! و آنهاکه از لغو و بیهودگی رویگرداندند! و آنهایکه زکات دادن را انجام میدهند! و آنهایکه فیوج دامن خود از بی عفتی حفظ میکنند! تنها آمیزش جنسی با همسران و کنیزان خودشان مینمایند ((یعنی کنیزان خود را همسران خودشان میکنند؛ مانند حضرت ابراهیم و هاجر؛ و مانند محمد رسول الله و ماریه امّ المؤمنین؛ و مانند امام علی و مادر محمد حنفیه)) که در بهره بری از آنان ملامت نمیشوند؛ و کسانیکه غیر از این طریق را طلب کنند! تجاوز گره ستند! و آنهایکه امانت ها و عهد خود را رعایت میکنند! و آنهایکه برای نماز هایشان مواظبت مینمایند! آری آنها وارثان هستند!!!

وارثانیکه بهشت بوین را ارث میبوند؛ و ج- او دانه در آن بهشت فردوس خواهند م- انند! حقیقت این است که؛ م- انسان را از عصاره ای از گل آفریدیم! سپس او را نطفه در قرارگاه مطمئن؛ رَحِم قرار دادیم! سپس نطفه را بصورت علقه؛ خون بسته؛ و علقه مضغه؛ چیزی شبیه گوشت کوبیده شده؛ و مضغه را بصورت استخوانهایی در آوردیم؛ بواسطه استخوانها؛ گوشت پوشاندیم؛ سپس آن را آفرینش تازه قرار دادیم؛ پس بابرکت؛ بزرگ خداوندیکه بهترین آفرینندگان است!!! سپس شما بعد از آن میمیرید! سپس بد رستیکه شما در روز قیامت برانگیخته میشوید! حقیقت این است که؛ ما بوبالای سر شما هفت راه؛ طبقات هفتگانه آسمان را قرار دادیم؛ و ما هرگز از خلق خود غافل نبوده ایم؛ نیستیم! و از آسمان آبی به اندازه معین نازل کردیم؛ و آن را در زمین در جایگاه مخصوص ساکن نمودیم؛ و ما برای از بین بردن آن کاملاً قادریم! سپس بوسیله آن باغهایی از درختان نخل و انگور برای شما ایجاد کردیم؛ باغهایی و در آن میوه های بسیار است! و از آن میخورید! و نیز درخت زیتون را که از طور سینا میروید؛ و از آن روغن و نان خورش و بر خورندگان فراهم میگرد آفریدیم و برای شما در انعام و چه- ا- پایان عبرتی است! از آنچه در درون آنهاست! از شیر شمار اسیراب میکنیم! و برای شما در آنها مانع

بسیار وجود دارد! و از گوشت آنها میخورید! و بر آنها و بر کشتیها سوار میشوید خداوند فرمود: و حقیقت این است: نوح را بسوی قومش فرستادیم! نوح به آنها گفت: ای قوم من! فقط خداوند یکتارا بپرستید! که جز او معبودی برای شما نیست!!! آیا از پرستش بُت‌ها پرهیز نمیکنید؟! جمعیت اشراف مغروران قوم نوح که کافر بودند گفتند: این مرد جز بشر همچون شما نیست که میخواهد بوشما برتری جوید!!! اگر خداوند میخواست پیام آوری بفرستد؛ از فرشتگانی نازل میکرد ما چنین چیزی راهرگز در نیاکان خود نشنیدیم! اوفقط مردی است که بنوع جنون مبتلاست! پس مدتی درباره او صبر کنید! تا مرگش فرا رسد! یا از این بیماری رهایی یابد! **نوح گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! مراد برابر تکذیبهای آنان یاری کن!** ما بنوح وحی کردیم: کشتی را در حضور ما؛ و مطابق وحی ما بساز و هنگامی که فرمان ما برای غرق آنان فرارسید! و آب از تنور بجوشید که نشانه فرارسیدن طوفان بود! از هریکی از جفت در کشتی سوار کن؛ همچنین خانواده ات را؛ مگر آنانی که قبلاً وعده هلاکتشان داده شد! همسر؛ پسر؛ و دیگر درباره ستمگران با من سخن مگو؛ که آنان همگی هلاک خواهند شد! و هنگامی که تو همه کس آنیکه با تو هستند!!! بر کشتی سوار شدند!!! بگو: ستایش و حمد برای خداوندی است؛ که ما را از قوم

ستمگران نجات بخشید؛ وبگو: ای صاحب اختیار کلّ من! ما را در منزلگاهی پربرکت آور؛ و توبهترین فوود آورندگان!
آری بدرستی که در این ماجرا! برای صاحبان عقل و اندیشه آیات و نشانه هایی وجود دارد!!! و ما مسلمانها انسانهارا آزمایش میکنیم!!!

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (۷۸) وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ (۷۹) وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۸۰) بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ (۸۱) قَالُوا أَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَأَنْبَأُ الْمُبْعُوثُونَ (۸۲) لَقَدْ وَعدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ (۸۳) قُلْ لَمَنْ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۴) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۸۵) قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَاوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (۸۶) سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ (۸۷) قُلْ مَنْ مِنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۸۸) سَيَقُولُوا سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ (۸۹) بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ (۹۰) مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا ذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ (۹۱) عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ (۹۲) قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيئِي مَا يُوعَدُونَ (۹۳) رَبِّ فَمَا

تَجْعَلَنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (٩٤) وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا تَعَدُّهُمْ
 لِقَادِرُونَ (٩٥) ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
 يَصِفُونَ (٩٦) **وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ (٩٧)**
(٩٧) وَأَعُوذُكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ (٩٨) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ
 الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ (٩٩) لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ
 كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمٍ يُبْعَثُونَ
 (١٠٠) **فَإِذَا نْفَخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ**
يَتَسَاءَلُونَ (١٠١) فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُقْلِحُونَ
 (١٠٢) **وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ**
فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ (١٠٣) تَلْفَحُ وَ يُجْهِمُونَ النَّارَ وَ هُمْ فِيهَا
 كَالْحِجُونَ (١٠٤) **أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُنلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكذِّبُونَ**
(١٠٥) **قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ (١٠٦)**
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ (١٠٧) قَالَ اخْسَرُوا
 فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونَ (١٠٨) **إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ**
رَبَّنَا آمَنَّا فَا غْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ (١٠٩)
فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سُخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوَكُم ذِكْرِي وَ كُنْتُمْ مِّنْهُمْ تَضَحُّ
تَضَحُّكُونَ (١١٠) **إِنِّي جَزَّيْتُهِمْ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا أَنَّهُمْ هُمُ**
الْفَائِزُونَ (١١١) **قَالَ كَمْ لَبِئْتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدْسِينِينَ (١١٢)**
قَالُوا الْبَيْتَآيَوْمَ أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ فَاسْأَلِ الْعَادِينَ (١١٣) **قَالَ إِنْ**
لَبِئْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَنكُم كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (١١٤) **أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا**

خَلَقْنَاكُمْ عَبَادًا وَآتَيْنَاكُمْ إِلَيْنَا تَرْجِعُونَ (۱۱۵) فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ
 الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ (۱۱۶) وَمَنْ يَدْعُ مَعَ
 اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا
 يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ (۱۱۷) **وَ قُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ
 الرَّاحِمِينَ (۱۱۸)** (از قرآن کریم و از سوره المؤمنون آیات از ۷۸ تا ۱۱۸)

خداوند فرمود: ای محمد: و خداوند کسی است که برای شما
 گوش و چشم و قلب و عقل ایجاد کرد! اما شما کمتر شکر او را
 بجای می آورید!!! و او کسی است که شمارا در زمین آفرید؛ و
 بسوی او محشور میشوید! و خداوند کسی است که زنده میکند
 و میمیراند؛ و رفت آمد شب و روز آن اوست؛ آیا ندیشه نمی
 کنید؟! این بلکه آنان نیز مثل آنچه پیشینیان گفته بودند: که
 آیا هنگامیکه مُردیم و خاک؛ استخوانهایی پوسیده شدیم! آیا
 بار دیگر ببرانگخته خواهیم شد؟! این وعده بما و پدرانمان از
 قبل داده شده بود! این فقط افسانه های پیشینیان است!!!
 ای محمد بگو: زمین و کسانیکه در آن هستند از آن کیست؟!
 اگر شما میدانید؟! بزودی در پاسخ تو می گویم: همه از آن
 خداوند است! بگو: آیا متذکر نمی شوید؟! و نصیحت قبول نمی
 کنید؟! بگو: چکسی صاحب اختیار کل آسمانه ای هفتگانه
 است؟! و صاحب اختیار کل عرش عظیم است؟! بزودی خواهند
 گفت: همه اینها از آن خداوند است! بگو: تقوا پیشه نمی کنید!؟

و از خداوند نمیترسید؟! دست از کفر و شرک برنمی‌دارید؟! بگو:
 اگر می‌دانید؟ چکسی حکومت همه موجودات را درست دارد
 و بی پناهان؛ پناه می‌دهد؟! او بکسی پناه نداده باشد؛ پناهی
 نیست! خواه ندگفت: همه اینها از آن خداوند است! بگو: با این
 حال چگونه می‌گویید: سحر شده اید؟! و آیا این سخنان سحر
 و افسون است؟! در واقع این است! محقّ را برای آنها آوردیم!
 و بدرستی که آنها دروغ می‌گویند: خداوند هرگز فرزندی برای
 خود انتخاب نکرده! و معبود دیگری با خداوند نیست! که اگر
 چنین میشد؛ هریک از خدایان مخلوقات خود را تدبیر و اراده
 می‌کردند! و بعضی بر بعضی دیگر برتری می‌جستند! و جهان
 هستی بتباهی کشیده می‌شد! خداوند منزّه است! از آنچه آنان
 توصیف می‌کنند! اودانای نهان و آشکار است! پس خداوند
 برتر است از آنچه برای او همتا قرار می‌دهند! بگو: اصحاب
 اختیار کلّ من! اگو عذاب هائی را که به آنان وعده داده
 میشود! بم‌ن نشان بدهی؛ و در زندگیم آن را ببینم! اصحاب
 اختیار کلّ من! مراد این عذابها با گروه ظالمین قرار داده!
 و ما توان اییم که آنچه رابه آنها وعده میدهم بتونشان
 بدهیم! خداوند خلاق فرمود: ای محمد؛ بدی را بهترین راه
 و روش دفع کن! و پاسخ بدی را بنیکی بده!!! اما به آنچه تو
 صیف میکنند آگاه تریم! و بگو: ای صاحب اختیار کلّ من! از

وسوسه های شیطان بتوپناه می آورم! و از اینکه آنان در نزد من حاضر شوند! نیزای صاحب اختیار کلّ من! بتوپناه می آورم! آنها همچنان براه کفر خود ادامه میدهند! تا زمانی که مرگ یکی از آنان فوارسد! میگوید: ای صاحب اختیار کلّ من! مرا بازگردانید! شاید در آنچه ترک کردم و کوتاهی نمودم! عمل صالح انجام بدهم! ولی به او میگویند: چنین نیست! این سخن است که او بزبان میگوید: و اگر بازگردد! کارش همچون گذشته است! و پشت سر آنان برزخی (پرده نامرئی) است! تا روزیکه برانگیخته شوند! هنگامیکه بصورت دیده شود! هیچ یکی از پیوندهای خویشاوندی میان آنها در آن روز نخواهد بود! و از یکدیگر تقاضای کمک نمیکنند! چون کار از کسی ساخته نیست! کسانیکه وزنه اعمال شان سنگین است! همه آنها رستگاران هستند! و آنانیکه وزنه اعمالشان سبک باشد! کسان هستند که سرمایه وجودشان را از دست داده! در جهنّم جاودانه خواهند ماند! شعله های سوزان آتش!!! به صورت هایشان نواخته میشود! و در جهنّم چهره عبوس دارند! به آنها گفته میشود؟! آیا ایات من بر شما خوانده نمی شد؟! پس آن را تکذیب میکردید؟! میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! بدبختی ما بر ما چیره شد! و ما قوم گمراهی بودیم! ای صاحب اختیار کلّ ما! ما را از این جهنّم بیرون آور! آگوبار

دیگر تکرار کردیم! پس بدرستی که ما مستمگران هستیم مستحق عذاب هستیم! خداوند میگوید: در جهنم دور شوید! بامن سخن نگوید: آیا فراموش کرده اید؟! گروهی از بندگان میگفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ما ایمان آوردیم! ما را ببخش و پرمارحم کن! و تو بهترین رحم کنندگانی! امانه - ارباب دمسخره گرفتید! تا شمار از یاد من غافل کردند! و شما به آنان میخندیدید! ولی من امروز آنها را بخاطر صبر و استقامتشان پاداش دادم! آنها پیروز و رستگار هستند! خداوند میگوید: چند سال در قبر توقف کردید؟! در پاسخ میگویند: تنها به اندازه یک روز! یا قسمتی از یک روز! از آنها که میتوانند بشمارند بپرس!!! میگویند: آری شما مقدار کمی توقف نمودید! گو میدانستید! آیا گمان کردید شمارا بیهوده آفریم! و بسوی ما بازگردانده نمیشوید؟! پس برتر است خداوندی که فرمان روای حق است! از اینکه شمارابی هدف آفریده باشد! معبودی جز او نیست! و او صاحب اختیار کلّ عرش کریم است! و هر کسیکه معبود دیگری را با خداوند بخواند! حاجت بخواند؛ مسلماً هیچ دلیلی بر او نخواهد داشت؛ و حساب او نزد صاحب اختیار کلّ خودش خواهد بود! یقیناً کافران رستگار نخواهد شد! **ای محمد بگو**: **ای صاحب اختیار کلّ من! مرا ببخش و رحمت کن! و تو بهترین رحم کنندگان هستی!!!**

وَائْتَلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ (۶۹) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ
 (۷۰) قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُ لَهَا عَاكِفِينَ (۷۱) قَالَ هَلْ
 يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ (۷۲) أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يَضُرُّونَ (۷۳)
 قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (۷۴) قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ
 تَعْبُدُونَ (۷۵) أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ (۷۶) فَإِنَّهُمْ عَدُوٌّ لِي **إِلَّا**
رَبَّ الْعَالَمِينَ (۷۷) الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ (۷۸) وَالَّذِي هُوَ
يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ (۷۹) وَإِذْ أَمَرْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ (۸۰) وَالَّذِي
يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ (۸۱) وَالَّذِي أَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ
الدِّينِ (۸۲) رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِيقِي بِالصَّالِحِينَ (۸۳)
وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ (۸۴) وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ
جَنَّةِ النَّعِيمِ (۸۵) وَاعْفِرْ لِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِحِينَ (۸۶)
وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ (۸۷) يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ (۸۸)
(۸۸) إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (۸۹) وَأَزَلَّكَ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ
(۹۰) وَبَرَزْتَ الْجَحِيمَ لِلْعَاوِينَ (۹۱) وَقِيلَ لَهُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ
تَعْبُدُونَ (۹۲) مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ
(۹۳) فَكُفُّوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُونَ (۹۴) وَجُنُودُ إبْلِيسَ أَجْمَعُونَ
(۹۵) قَالُوا وَ هُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ (۹۶) تَاللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفِي
ضَلَالٍ مُبِينٍ (۹۷) إِذْ نَسَوَيْكُمْ رَبَّ الْعَالَمِينَ (۹۸) وَمَا أَضَلَّنَا
إِلَّا الْمُجْرِمُونَ (۹۹) فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ (۱۰۰) وَلَا صَدِيقٍ
حَمِيمٍ (۱۰۱) فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۱۰۲) إِنَّ

فِي ذَلِكَ لآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (۱۰۳) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (۱۰۴) (از قرآن کریم سورة الشعراء آیات از ۶۹ تا ۱۰۴)
 خداوند فرمود: ای محمد: خبر ابراهیم را بر اینها بخوان و قتی که
 بپدرش و قومش گفت: چه چیزی را میپرسیند؟! گفتند: بتهایی
 را میپرستیم! و همه روز ملازم عبادت آنها هستیم! ابراهیم
 گفت: آیا هنگامیکه آنها را میخوانید صدای شمارا میشنوند؟!
 طاسود و زیانی بشما می‌رسانند؟! گفتند: ما فقط نیاکان خود را
 یافتیم که چنین میکردند! ابراهیم گفت: آیا دیدید این چیزهایی
 را که پیوسته پرستش میکردید! شما و پدران پیشین شما!
 همه آنها دشمن من هستند! و من دشمن آنها!!! مگر صاحب
 اختیار کلّ عالمیان؛ همان کسی که مرا غذا میدهد و با آب سیراب
 میکند!! و هنگامیکه بیمار میشوم مرا شفا میدهد! او کسی
 است امید دارم گناه من را در روز قیامت ببخشد! ای صاحب
 اختیار کلّ من! بمن علم و دانش ببخش! و مرا با صالحان ملحق
 کن! و برای من در میان اُمتهای آینده؛ زبان صدق و خیری
 و ذکر خیری قرار بده! و مرا از وارثان بهشت بگردان! و پدرم
 را بیامرز که او از گمراهان بود! و در آن روز که مردم برانگیخته
 میشود! مرا شرمنده و رسوا کن! در آن روز که مال و فیزند
 سود؛ نمیبخشد! مگر کسی که با قلب سلیم پیشگاه خداوند می‌آید!
 در آن روز بهشت برای پرهیزگاران نزدیک میشود و جهنم

برگمراهان آشکار میشوند! و به آنان گفته میشود: کجا هستید؟ معبودانی که آنها پرستش میکردید؟! معبوده-ایی غیر از خداوند را؟! آیا آنهاشم-ارایاری میکنند؟! یا کسی بیاری آنها می‌آید؟! در آن هنگام همه آن معبودان با عابدان گمراه بدوزخ افکنده میشوند! و همچنین همگی لشکریان ابلیس هستند!! آنها در آنجا در حالیکه به مخاصمه بوخاسته میگویند: به خداوند سوگند که مادرگمراهی آشکاری بودیم! چون شما را با صاحب اختیار کلّ عالمیان برابر می‌شمریم! اما کسی جز مجرمان مارا گمراه نکرد! افسوس که امروز شفاعت کنندگانی و دوستان گرم و پرمحبتی برای ما وجود ندارد! ای کاش بار دیگر دنیا بازگردیم و از مؤمنان باشیم!!! در این ماجرا آیات عبرتی وجود دارد؛ ولی بیستوآنان مؤمن نبودند! بدرستی که صاحب اختیار کلّ تو! عزیز و رحیم است!!!

كَذَّبَتْ قَوْمٌ لُّوطَ الْمُرْسَلِينَ (۱۶۰) إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ (۱۶۱) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (۱۶۲) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا وَن (۱۶۳) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۶۴) أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ (۱۶۵) وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ مِنْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ (۱۶۶) قَالُوا لَنْ نَمُوتَ أَبَدًا يَا لُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُخْرَجِينَ (۱۶۷) قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ (۱۶۸) رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِمَّا

يَعْمَلُونَ (١٦٩) فَجَنَّبَهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ (١٧٠) إِلَّا عَجُوزاً فِي
 الْعَابِرِينَ (١٧١) ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخِرِينَ (١٧٢) وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ
 عَلَيْهِمْ مَطْرًا فَسَاءَ مَطْرُ الْمُنْذَرِينَ (١٧٣) إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا
 كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٧٤) وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
 (١٧٥) كَذَّبَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ (١٧٦) إِذْ قَالَ لَهُمْ
 شَرْعِيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ (١٧٧) إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ (١٧٨) فَاتَّقُوا
 اللَّهَ وَأَطِيعُوا (١٧٩) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ
 إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٨٠) أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ
 الْمُخْسِرِينَ (١٨١) وَزُيُوبًا بِالْقَسْطِ الْمُسْتَقِيمِ (١٨٢) وَلَتَأْتِ
 خَسُوفًا النَّاسِ أَشْيَاءٌ هُمْ وَلَتَتَعَوَّافِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ (١٨٣)
 وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَبْلَةَ الْأُولَى (١٨٤) قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ
 الْمُسْحَرِينَ (١٨٥) وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَإِنْ نَطَّلُكَ لَمِنَ
 الْكَاذِبِينَ (١٨٦) فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصَّادِقِينَ (١٨٧) قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ (١٨٨) فَكَذَّبُوهُ
 فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ (١٨٩)
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ (١٩٠) وَإِنَّ رَبَّكَ
 لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ (١٩١) وَإِنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ (١٩٢)
 نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ (١٩٣) عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِ
 نَ (١٩٤) بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُّبِينٍ (١٩٥) وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأُولَى
 (١٩٦) أَوْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ

(۱۹۷) وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ (۱۹۸) فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ (۱۹۹) كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ (۲۰۰) لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ (۲۰۱) فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۲۰۲) فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ (۲۰) (۳) أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ (۲۰۴) أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَا هُمْ سِنِينَ (۲۰۵) ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ (۲۰۶) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمْتَعُونَ (۲۰۷) وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا هَا مُنذَرُونَ (۲۰۸) ذِكْرَىٰ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ (۲۰۹) وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ (۲۱۰) وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَظِيلُونَ (۲۱۱) إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُولُونَ (۲۱۲) فَلَاتَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ (۲۱۳) وَ أَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ (۲۱۴) وَ اخْفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (۲۱۵) فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرِيءٍ مِمَّا تَعْمَلُونَ (۲۱۶) وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ (۲۱۷) الَّذِي يَرَاكَ حِينَ تَقُومُ (۲۱۸) وَتَقْلُبُ فِي السَّاجِدِينَ (۲۱۹) إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ (۲۲۰) هَلْ أُنَبِّئُكُمْ عَلَىٰ مَنْ نَنْزَلُ الشَّيَاطِينُ (۲۲۱) نَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ (۲۲۲) يُلْقُونَ السَّمْعَ وَ أَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ (۲۲۳) وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ (۲۲۴) أَلَمْ تَرَأَهُمْ فِي كُلِّ وَادِيهِمُومُونَ (۲۲۵) وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ (۲۲۶) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَذَكِّرُوا لِلَّهِ كَثِيرًا وَأَنْتَصِرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ (۲۲۷) (از قرآن کریم و از سوره الشعراء آیات از ۱۶ تا ۲۲۷)

خداوند فرمود: قوم لوط فرستادگان خداوند را تکذیب کردند! هنگامیکه برادرشان لوط به آنها گفت: آیا تقوا پیشه نمیکنید؟! من برای شما پیام آورامین هستم! پس تقوی خداوند پیشه کنید؛ و مرا اطاعت نمایید!!! من در برابر دعوت این رسالت اجر؛ مزد از شما نمی طلبم؛ جز؛ مزد من فقط بر عهده؛ صاحب اختیار کلّ عالمیان است! آیا در میان جهانیان شما ابداً ذکور همجنس بازی میکنند؟! آیا این زشت و ننگین همجنس بازی نیست؟! همسران را که؛ صاحب اختیار کلّ شما! بوی شما آفونده است! رها می کنید؟! بدرستیکه شما قوم تجاوزگر هستید! گفتند: ای لوط! اگر از این سخنان دست برداری! بدون شک بقیین از اخراج شدگان خواهی بود!!! لوط گفت: بدرستیکه من دشمن سرسخت اعمال زشت شما هستم! و گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! من و خاندانم را از آنچه اینها انجام میدهند رهایی ببخش! خداوند فرمود: ما او و تمامی خاندانش را نجات دادیم! جز پیرزنی او که در میان بلو مان بگن بود! سپس دیگران را هلاک کردیم! و سنگ بارانی بر آنها فرستادیم! چه باران بدی بود! باران اندازه شدگان بود! در این ماجرای قوم لوط و سرنوشت شوم آنها!!! آیاتی است

اما بیشترشان مؤمن نبودند! صاحب اختیار کلّ تو! عزیز و رحیم است! اصحاب ایکه! شهری نزدیک مدین! رسولان خداوند را تکذیب کردند! زمانی که شعیب بآنها گفت: آیا تقوا پیشه نمیکنید؟! بدرستیکه من برای شما پیام آورمین هستم! پس تقوای خداوند را پیشه کنید و مرا هم اطاعت نماید! من در برابر این دعوت؛ رسالتم از شما اجر و مزد نمیطلبم! اجر و مزد من تنها بر عهده صاحب اختیار کلّ عالمیان است! حق پیمان‌ه را ادا کن! و کم فروشی نکنید!!! و دیگران رابه خسارت نیفکنید! و با ترازوی صحیح وزن کنید! حق مردم را کم نگذارید! و در زمین تلاش برای فساد نکنید!!! و نافرمانی نکنید! و از نافرمانی کسیکه شمارا و اقوام پیشین را آفریده پرهیزید! آنها گفتند: توفیق از افسون شدگان هستی! تو بشر همچون مایی! آنها گمانیکه درباره تو داریم این است که از دروغگویان هستی! اگر راست میگویی سنگهای از آسمان بوسر ما بباران! شعیب گفت: صاحب اختیار کلّ من! اعمالی که اینها انجام میدهند نادان هستند!!! سرانجام او را تکذیب کردند! و عذاب روز ساینان از ابرصاعقه خیز آنها را گرفت! بدرستیکه آن عذاب روز بزرگ بود! در این ماجرا آیات و نشانه است، ولی بیشتر آنها مؤمن نبودند! صاحب اختیار کلّ تو! عزیز و رحیم است!!! بدرستیکه این قرآن از سوی

صاحب اختیار کل! جهانیان نازل شده است!!! روح الامین
 جیوئی! آن را بر قلب تو نازل کرده! تا از آن ترساننده و انذار
 کنندگان باشی! قرآن را بزبان عربی آشکار روشن نازل کرد
 ! و بد رستیکه آن بدو نشک در کتابه ای اولین بوده است!
 آیاهمین آیات برای آنها کافی نیست؟! که علمای بنی اسرائیل
 بخوبی از آن آگاهند؟! و اگر چه ما آن را بوبعضی از عجم ها
 نازل کرده بودیم! و او آن را برایشان میخواند! به آن ایمان
 نمی آوردند! آری این گونه بابیان رسای قرآن را در دلهای
 مجرمان وارد میکنیم! اما به آن ایمان نمی آورند! تا عذاب
 دردناک را با چشم خود ببینند که ناگهان بسراغشان میآید
 ! در حالیکه هیچ نمیدانند!!! و در آن هنگام میگوید: آئی بم-
 مهلتی داده خواهد شد؟! آیا برای عذاب ما عجله میکنید?!
 بما خوبوده اگوباز هم؟! سالیانی آنها را از این زندگی به بره
 مند بسازیم؟! سپس عذابی که به آنها وعده داده شده سرا
 غشان بیاید!!! این تمتع و بهره گیری از دنیا بر آنها سودی
 نخواهد داشت! خداوند فرمود: ماهیچ شهری و دیاری را هلاک
 نکردیم مگر اینکه بوساننده و انذار کنندگانی از پیام آوران
 الهی داشتند! تا نصیحت قبول کنند متذکر شوند!!! و ما هرگز
 ستمکار نبودیم! بدون اتمام حجت مجازات کنیم! این قرآن
 را بر شیاطین نازل نکردیم! و برای آنها هم سزاوار نیست!!!

قدرت هم ندارند! بدرستی که آنهاستراق سمع! شنیدن اخبار آسمانی بگویند! ای محمد! هر چه م-عبودی را با خداوند مخوان! که از معدبین خواهی بود! و خویشاوندان و نزدیکان را بترسان! انذار کن! وبال! پر خود را بوی مؤمنانی که از تو پیروی میکنند! اگر تورا نافرانی کنند بگو: من از آنچه شما انجام می‌دهید بیزارم! و بر خداوند عزیز و رحیم توکل کن! همان کسی که تو هنگامیکه برای عبادت بر می‌خیزی می‌بیند! و نیز حرکت تو را در میان سجده کنندگان می‌بیند! او خداوندی است شنو او دانا! آیا شما خبری که شیاطین بر چه کسی نازل میشوند؟! بر کلّ دروغگویان نازل میشوند! القامی کنند! برگوشه ایشان اکثر ایشان دروغگویان هستند! محمد شاعر نیست! شاعران کسانی هستند که گمراهان از آنان پیروی میکنند! آیامی بینی آنها در هر وادی سرگردانند؟! و سخن می‌گویند: که بآنها عمل نمی‌کنند! مگر کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام می‌دهند و خداوند را بسیار یاد می‌کنند! هنگامیکه مورد ستم واقع میشوند!!! بدفاع از خویشان و مؤمنین بر می‌خیزند! (و از شعر در این راه کمک می‌گیرند) آنها بکه ستم کردند بزودی میدانند و بازگشتشان بکجا و چگونه است!!!

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا
 عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ (١٥) وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُودَ
 قَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلِّمْنَا مَنطِقَ الطَّيْرِ وَأوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ
 هَذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ (١٦) وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ
 وَالنَّاسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ (١٧) حَتَّىٰ إِذَا أَتَوْا عَلَىٰ وَادِي
 النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ لَا يَحْطِمَنَّكُمْ
 سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (١٨) **فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ
 قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ
 وَعَلَىٰ وَالدِّيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
 فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ (١٩) وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى
 الْهَدْيَ أَمْ كَانَ مِنَ الْغَائِبِينَ (٢٠) لَأَعَذِّبَهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ
 لَأُدْبِحَنَّهُ أَوْلِيَاءَ بَنِي بَيْتِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ (٢١) فَمَكَتْ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
 أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ وَجِنَّتْكَ مِنْ سَبَابِ بَنِي إِسْرَائِيلَ (٢٢) إِنِّي وَ
 جَدَّتُ امْرَأَةً تَمْلِكُهُمْ وَأُوتِيَتْ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ
 (٢٣) وَجَدْتَهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَى
 نَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَاءُ لَهُمْ فُرْصَةٌ هُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لايَهْتَدُونَ
 نَ (٢٤) أَلَا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبَاءَ فِي السَّمَاوَاتِ وَ
 الْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ (٢٥) اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ (٢٦) (س) قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ
 مِنَ الْكَاذِبِينَ (٢٧) اذْهَبْ بِكِتَابِي هَذَا فَأَلْقِهْ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ**

عَنْهُمْ فَانظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ (۲۸) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ أَلْقَىٰ إِلَيَّ كِتَابَ كَرِيمٍ (۲۹) إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۳۰) أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَيَّ وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ (۳۱) قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّىٰ تَشْهَدُون (۳۲) قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ وَأَوْلُوا بِأَسِ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ (۳۳) قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعزَّةَ أَهْلِهَا أَذَلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ (۳۴) وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَاظِرَةٌ بِمَ يَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ (۳۵) فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَانَ قَالَ أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ فَمَا آتَانِي اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا آتَاكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْرَحُونَ (۳۶) ارْجِعْ إِلَيْهِمْ فَنَلَاتِيهِمْ بِجُنُودٍ لَّا قِبَلَ لَهُمْ بِهَا وَلِخُرْجَتِهِمْ مِنْهَا أَذَلَّةٌ وَهُمْ صَاغِرُونَ (۳۷) قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَىٰ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ (۳۸) قَالَ عَفْرَيْتُ مِّنَ الْجِنَّةِ أَلْ أَتَيْكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِن مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ أَمِينٌ (۳۹) قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ (۴۰) قَالَ نَكُرُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ مِنَ الَّذِينَ لَّا يَهْتَدُونَ (۴۱) فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهْ كَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ وَأَوْتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ (۴۲) وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ

تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهُ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ (۴۳) قِيلَ لَهَا
 ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَكَشَفَتْ عَنْ سَاقَيْهَا
 قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُّمَرَّدٌ مِّنْ قَوَارِيرَ قَالَتْ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي
 وَأَسْلَمْتُ مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۴۴) (از قرآن کریم واز
 سورة التمل آیات از ۱۵ الی ۴۴)

خداوند فرمود: وما به داود و سلیمان علم؛ دانشی عظیم دادیم!
 آنان گفتند: ستایش از آن خداوندی است؛ که ما را بر بسیاری
 از بندگان مؤمنش برتری بخشید! و سلیمان وارث داود شد
 گفت: ای مردم زبان پرندگان بما تعلیم داده شده؛ و از هر چیزی
 بما عطاء گردیده! این فضیلت آشکاری است!!! لشگریان
 سلیمان از جنّ و انس؛ پرندگان؛ نزد او جمع شدند؛ آن قدر زیاد
 بودند که باید توقف میکردند تا بهم ملحق شوند! آنها حرکت
 کردند!!! تا بسرزمین م-ورچگن رسیدند؛ مورچه گفت: به
 لانه های خود بروید تا سلیمان و لشگرش شمارا پیمال نکنند
 ! در حالیکه نمیدانند! سلیمان از سخن او تبسمی کرد و خندید و
 گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! شکر نعمتهایی را که بر من
 و پدر و مادرم ارزانی داشته ای بمن الهام کن! و توفیق بده
 تا عمل صالحی که موجب رضای توست انجام بدهم! و مرا
 بر رحمت؛ خود در زمره بندگان صالحت وارد کن! سلیمان در
 جستوی آن پرنده هُدُبر آمد و گفت: چرا هُدُبرانمی بینم؟!!

یا اینکه اواز غایبان است؟! قطعاً اورا کيفر شدیدی خواهم داد!
یا اورا ذبح میکنم؛ مگر آنکه دلیل روشنی برای غیبتش بر
من بیاورد! چندان درنگ نکرد که هُدُء آمد و گفت: من بر
چیزی آگاهی یافتم! و تو بر آن آگاهی نیافتی! من از سرزمین
سبأ یک خبر قطعی برای تو آوردم!!! من زنی را دیدم که
بر آنان حکومت میکند! و همه چیز در اختیار دارد؛ بخصوص
تخت عظیمی دارد!!! او قومی را دیدم که برای غیر
خداوند بخورشید سجده میکنند! و شیطان اعمالشان را در
نظرشان جلوه داده! و آنها را از راه خداوند باز داشته! از این
رو هدایت نمیشوند! چرا برای خداوند سجده نمیکند؟! که
آنچه را در آسمانها و زمین پنهان است؛ خارج و آشکار می
سازد؟! و آنچه را که پنهان میدارید و یا آشکار میکنند میداند!
خداوندی که جز او معبودی نیست! و صاحب اختیار کلّ عالم
یمان است! عرش عظیمی دارد! سلیمان گفت: ما تحقیق می
کنیم ببینیم که راست گفتی: یا از دروغگویان هستی؟! این نامه
مرا ببر و آنان بیفکن! سپس برگرد و در گوشه توقف کن! ببین
آنها چه عکس العمل نشان میدهند! ملکه سبأ گفت: یا اشراف
قوم! نامه پرارزش بسوی من افکنده شده! این نامه از
سلیمان است: بنام خداوندی که با مهربانی بخشنده است! گفت:
توصیه: من این است! نسبت بمن برتری جویی نکنید!!! و

بسوی من بی‌آیید درحالی‌که تسلیم حقّ هستید!!! سپس گفت:
یا اشراف قوم وای بزرگان! نظر خود را در این امر مهمّ بمن
بازگو کنید! که من هیچ کاری مهمّی را بدون حضور و مشورت
شما انجام ندادم! گفتند: مادرای زهروی کافی و قدرت جنگی
فراوان هستیم! ولی تصمیم نهایی باتواست! ببین چه دستور
میدهی! گفت: پادشاه آن هنگامی وارد منطقه آبادی میشوند
آن را بفساد و تباهی و خرابی میکشند! و عزیزان آنجا را ذلیل
میکنند! آری کار آنان همین گونه است! و من اکنون جنگ
را اصلاح نمی‌بینم! پس هدیه گرانبهایی برای آنها می‌فرستیم
تا ببینم فرستادگان من چه خبری می‌آورند! و از این طریق
آنها را بیازمایم! هنگامیکه فرستادگان ملکه سباء نزد سلیمان
آمدگفت: آیامیخواهید مرا با مال کمک کنید و فریب دهید؟! آنچه
دهید؟! آنچه خداوند بمن داده است! بهتر از آنچه بشما داده
است! بلکه شما هستید و بهدیه هایتان خوشحال میشوید!!!
بسوی آنها بازگرد و اعلام کن! بالشگریانی بسراغ آنها می
آییم که قدرت مقابله با آن را نداشته باشند! و آنان را از آن
سرزمین آباد باذلت و خواری بیرون میرانیم! سلیمان گفت:
ای بزرگان! کدام یکی از شما تخت او را برای من می‌آورد!!!
پیش از آنکه بحالت تسلیم نزد من بیایند! عفریت از جنّ گفت
:من آن را نزدتومی آورم پیش از آنکه از مجلست برخیزی

ومن نسبت به این امر توانا و امین هستم! اما کسیکه دانش از کتاب آسمانی در نزد او بوده؛ گفت: پیش از آنکه چشم بر هم زنی! آن رانزد تو خواه م آورد! هنگامی سلیمان آن تخت را نزد خود ثابت و پابرجا دید گفت: این از فضل صاحب اختیار کلّ من است! تا مرا آزمایش بکند! که آیشکرا و را بجا می آورم؟! و هر کسیکه شکر کند؛ بنفع خود شکر میکند؛ هر کسی کفران نماید بزبان خویش نموده است! که صاحب اختیار کلّ من! غنی؛ کو هم است! سلیمان گفت: تخت او را بوایش ناشناس سلازید! ببینیم آیا متوجه میشود؟! یا از کسانی است که هدایت نخواهد شد؟! هنگامیکه ملکه سباء آمد؛ به او گفته شد: آیا تخت تو این گونه است؟! گفت: گویا خود آن است! و ما پیش از این هم آگاه بودیم؛ و اسلام آورده بودیم! و سلیمان او را آنچه غیر از خداوند را میپرسید باز داشت! ملکه سباء از قوم کفران بوده است! بملکه سباء گفته شد: داخل صحن قصر شو! هنگامیکه نظر بصحن افکند؛ پنداشت که نهر آبی است! و ساق پاهای خود را بوهنه کرد! تا از آب بگذرد! اما سلیمان گفت: این آب نیست؛ بلکه صحن قصر است؛ و از بلور صاف ساخته شده است! ملکه سباء گفت: ای صاحب اختیار کلّ من! من بخودم ظلم کردم! و اینک با سلیمان برای خداوند یکه! صاحب اختیار کلّ عالمان است! اسلام آورده؛ تسلیم شدم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسم (۱) تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲) نَتْلُوا عَلَيْكَ مِنْ نَبَأِ
 مُوسَىٰ وَفِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۳) إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا
 فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيَعًا يَسْتَضَعِفُ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يُدْبِحُ
 أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ (۴) وَ
 نُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعَفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ
 أئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ (۵) وَنَمَكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِي
 فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ (۶)
 وَ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ فَاذَا حَمَلْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ
 فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي وَلَا تَحْزَنِي إِنَّا رَادُّوهُ إِلَيْكِ وَجَاعِلُوهُ مِنْ
 الْمُرْسَلِينَ (۷) فَأَلْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا
 إِنَّ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ (۸) وَقَالَتِ
 امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قَرَّتْ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَاتَقُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا
 أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (۹) وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أُمِّ مُوسَىٰ
 فَارْغَآنَ كَادَتْ لَتُبْدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهِ لِتَكُونَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ (۱۰) وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِّيهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنْبٍ وَ
 هُمُ لَا يَشْعُرُونَ (۱۱) وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ
 هَلْ أُدْخِلُكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ (۱۲)
 فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَ لَا تَحْزَنَ وَلِتَعْلَمَ أَنَّ وَعْدَ

اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ (۱۳) وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۴) وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَىٰ فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌّ مُّبِينٌ (۱۵) **قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرْتَهُ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (۱۶)** **قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا لِلْمُجْرِمِينَ (۱۷)** فَأَصْرَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَىٰ إِنَّكَ لَعَوِيٌّ مُّبِينٌ (۱۸) فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا قَالَ يَا مُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا بِلَأْمَسٍ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ (۱۹) وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَى الْمَدِينَةِ يَسْعَىٰ قَالَ يَا مُوسَىٰ إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ (۲۰) **فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۲۱)** وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ (۲۲) وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْتَفُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ يَتَوَدَّانِ قَالَ مَا حَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ

(٢٣) **فَسَقَى لَهُمَاءً تَوَلَّى إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَأْنَزَلْتَنِي إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ** (٢٤) **فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَاقْصَصَ عَلَيْهِ الْقِصَصَ قَالَ لِمَا تَخَفَ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ** (٢٥) **قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ إِنَّ خَيْرَ مَنِ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوِيُّ الْأَمِينُ** (٢٦) **قَالَ إِنِّي أَرِيدُ أَنْ أَنْكِحَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَى أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَانِيَ حِجَجٍ فَإِنْ أَتَمَمْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَسُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ** (٢٧) **قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ قَضَيْتُمَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ** (٢٨) **فَلَمَّا قَضَى مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَدْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ** (٢٩) **فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِي الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَا مُوسَى إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ** (٣٠) **وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَا مُوسَى أَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْأَمِينِينَ** (٣١) **اسْأَلْكَ يَدَكُ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَاضْمُمُ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَانِكَ بُرْهَانَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ** (٣٢) **قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ** (٣٣) **وَأَخِي**

هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي
 إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُون (۳۴) قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَخِيكَ وَ
 نَجْعَلُ لَكَ مَلَأْنَا قُلُوبَهُمْ مِثْلَ حَاقِقِ الذُّرَىٰ يَصِيْبُونَ إِلَيْكُمْ بَلِيَاتِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ
 الْعَالِيُونَ (۳۵) فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
 إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَىٰ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ (۳۶) وَقَالَ
 مُوسَىٰ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ
 عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ (۳۷) وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا
 الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَيَّ
 الطِّينَ فَاجْعَلْ لِي صَرْحًا عَلَيَّ أَطَّلِعُ إِلَىٰ إِلَهٍ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
 مِنَ الْكَاذِبِينَ (۳۸) وَاسْتَكَبَرَ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِغِي
 رِ الْحَقِّ وَظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ (۳۹) فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ
 فَنَبَّأْنَاهُمْ فِي الْيَوْمِ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ (۴۰) وَ
 جَعَلْنَاهُمْ أَهْلَةً يَدْعُونَ إِلَىٰ النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ (۴۱)
 وَأَنْبَعَثْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَقْبُورِ
 حِينَ (۴۲) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِمَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
 الْأُولَىٰ بِصَانِرٍ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (۴۳) وَ
 مَا كُنْتُ بِجَانِبِ الْعَرَبِيِّ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ وَمَا كُنْتُ مِنَ
 الشَّاهِدِينَ (۴۴) وَلَكِنَّا أَنْشَرْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
 كُنْتُ تَأْوِيًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
 (۴۵) وَمَا كُنْتُ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِن رَحْمَةً مِّن رَّبِّكَ

لِنُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَاهُمْ مِّنْ نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (٤٦)
وَلَوْ أَن تَصِيبَهُمْ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمْتْ أَيْدِيَهُمْ فِيَقُولُوا رَبِّ لَوْلَا
أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (٤٧)
فَلَمَّا جَاءَهُمْ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ
تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَافِرُونَ (٤٨) قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (٤٩) فَإِنْ لَّمْ
يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ
اتَّبَعَ هَوَاهُ بَعِيرُهُمْ مِّنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَيَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ
ن (٥٠) وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ (٥١) الَّذِينَ آ
تَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ (٥٢) وَإِذْ أُنزِلَتْ عَلَيْهِمْ
قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ (٥٣)
أُولَئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرُؤُونَ بِالْحَسَنَةِ
السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ (٥٤) وَإِذْ أَسْمَعُوا اللَّعْنَوةَ عَرَضُوا
عَنْهُ وَقَالُوا إِنَّا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا نَبْتَغِي
الْجَاهِلِينَ (٥٥) إِنَّكَ لَاتَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ (٥٦) وَقَالُوا إِن تَتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ
نُحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا مِّنْ أَيْجُبِي إِلَيْهِ ثَمَرًا
تُ كُلُّ شَيْءٍ رِزْقًا مِنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَآيَعْلَمُونَ (٥٧) وَكَمْ
أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَتِلْكَ مَسَاكِنُهُمْ لَمْ يَكُنْ

مِّنْ بَعْدِهِمْ إِنَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ (۵۸) وَمَا كَانَ رَبُّكَ
 مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَّهَاتِ رُسُلًا يَلْتَمِسُ عَلَيْهِمُ آيَاتِنَا
 وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِنَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ (۵۹) وَمَا أوتِيتُمْ
 مِّنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ
 أَفَلَا تَعْقِلُونَ (۶۰) أَفَمَن وَعَدْنَاهُ وَعَدَاً حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَن
 مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْمُحْضَرِينَ
 (۶۱) وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ
 (۶۲) قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا
 هُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ (۶۳) وَقِيلَ
 ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُم فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ
 أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ (۶۴) وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا جِئْتُمُ الْمُر
 سَلِينَ (۶۵) فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ
 (۶۶) فَأَمَّا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَن يَكُونَ مِنَ
 الْمُفْلِحِينَ (۶۷) وَ رَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ
 الْخَيْرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۶۸) وَ رَبُّكَ يَعْلَمُ
 مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ (۶۹) وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
 الْحَمْدُ فِي الْأُولَىٰ وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۷۰)
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
 مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُم بِضِيَاءٍ أَفَلَا تَسْمَعُونَ (۷۱) قُلْ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ

عَبْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بَلِيلٌ تَسْكُتُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ (۷۲) وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلِعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (۷۳) وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِي الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ (۷۴) وَتَرَعْنَامِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا أَفَلَنْتُمْ هَآءَ تَوَابِرْهَاتِكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ (۷۵) إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ بِالْعُصْبَةِ أُولِي الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ (۷۶) وَابْتَغَ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ (۷۷) قَالَ إِنَّمَا أُوتِيْتُهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَ أَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ (۷۸) فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَا لَيْتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ (۷۹) وَقَالَ الَّذِينَ أَتَوْا الْعِلْمَ وَيَلِكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَاقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ (۸۰) فَخَسَفْنَا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ (۸۱) وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْ لَأَنَّ اللَّهَ

عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَاثَهُ لَأِ يُفْلِحَ الْكَافِرُونَ (۸۲) تِلْكَ الدَّارُ
 الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا
 وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ (۸۳) مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ
 جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
 نَ (۸۴) إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَيَّ مَعَادٍ قُلْ
 رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۸۵)
 وَمَا كُنْتُ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا
 تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ (۸۶) وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بِعَدُوِّ
 إِذْ أَنْزَلْتُ إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ (۸۷)
 وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ
 لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۸) (قرآن تمامی سوره القصص)

بنام خداوند یکه با مهربانی بخشنده است

طسم؛ اینها آیات کتاب روشن؛ واضح است؛ خداوند فومود؛
ای محمد؛ ما از قصه موسی و فرعون را بحق برتومیخوانیم
برای گروهی که طالب حق هستند؛ ایمان میآورند؛ فرعون
در زمین برتری جویی کرد؛ و اهل آن را بگروههای مختلف
تقسیم نمود؛ گوهی را بضعف و ناتوانی میکشاند؛ پسرانشان ذبح
میکرد؛ سرمیبرید؛ و زنانشان را برای کنیزی و خدمت زنده
نگه میداشت؛ بدرستی که او از مفسدین بود؛ مامی خواستیم
بر مستضعفان در زمین منت بگذاریم؛ آنان را امامان و وارثان

روی زمین قرار بدهیم! و حکومتشان را در زمین پابرجا بسازیم!
 !و فرعون و هامان و لشگریانشان! آنچه از بنی اسرائیل بیم
 داشتند نشان بدهیم! به مادر موسی وحی کردیم موسی را
 شیر بده؛ و هنگامیکه بر او میترسیدی! وی را در دریا بیفکن
 ! و غمگین مباش؛ که ما او را بتو باز میگردانیم؛ و او را از رسولان
 قرار میدهیم! هنگامیکه مادر موسی بفرمان خداوند او را بدریا
 افکند! خاندان فرعون او را از آب گرفتند تا سرانجام دشمن
 آنان و مایه اندوهشان گوید!!! بدرستیکه فرعون و هامان
 و لشگریانشان خطاکار بودند!!! همسرفرعون دید آنها قصد
 کشتن کودک را دارند! گفت: نور چشم من توست او را نکشید
 شاید برای ما مفید باشد! یا او را بعنوان پسر خود برگزینیم! آنها
 نمی فهمیدند که دشمن اصلی خود را در آغوش خویش می
 پروراند! سرانجام قلب مادر موسی از همه چیز جز فرزندش
 تهی گشت! و اگر دل او را بوسیله ایمان و امید محکم نکرده
 بودیم! نزدیک بود مطلب را افشاء کند! مادر موسی بخواهر
 او گفت: وضع حال او را پیگیری کن! خواهر موسی او را نیز
 دور از ماجرا دنبال و مشاهده می کرد!!! درحالیکه فراعونیان
 بیخبر بودند ماهمه شیر زنان شیرده را از پیش بر او حرام
 کردیم! که تا تنهاییه آغوش مادرش باز گردد! و خواهر موسی

که بیتابی! مأموران را برای پیدا کردن دایه مشاهده کردگفت:
 آیا شمارا به خانواده راهنمایی کنم؟! که میتوانند این نوزاد
 را برای شما کفالت کنند و خیر خواه او باشند؟ خداوند فرمود:
 ما اورا بامادرش بازگردانیدم! تا چشمش روشن شود! و غمگین
 نباشد؛ و بدانکه وعده خداوند حق است!!! ولی بیشتر آنها
 نمی‌انند! و هنگامیکه موسی نیرومند و کامل شد!!! احکمت و
 دانش به او عطا کردیم! و اینگونه نیکوکاران را جز امیدهیم
 او هنگامیکه اهل شهر در غفلت بودند وارد شهر شد! ناگهان
 دو مرد را دید که بجنگ و نزاع مشغولند! یکی از بنی اسرائیل
 از پیروان او بود! و دیگری از دشمنانش آنکه از پیروان او
 بود در برابر دشمنش از وی تقاضای کمک نمود!!! موسی
 مشیت پر سینه اوزد و کار او را ساخت و بوزمین افتاد مرد!
 موسی گفت: این نزاع شما از عمل شیطان بود! که او گمراه
 کننده آشکار است! سپس عرض کرد: ای صاحب اختیار کلّ
 من! من بخویشتن ستم کردم! مرا ببخش! خداوند او را بخشید
 که او با مهربانی بخشنده است! عرض کرد: ای صاحب اختیار
 کلّ من! بشکرانه نعمتیکه بمن دادی هرگز پشتیبان مجرمان
 نخواهم بود! موسی در شهر ترسان بود! و هر لحظه در آنتظار
 حادثه! جستجوی اخبار بود! ناگهان دید همان کسیکه دیروز

از او یاری طلبیده بود فریاد میزند! و از او کمک میخواست! موسی گفت: تو آشکارا انسان ماجراجو و گمراهی هستی! و هنگامیکه خواست با کسیکه دشمن هر دوی آنها بود درگیر شود! و با قدرت مانع او گردد! فریادش بلند شد گفت: ای موسی! میخواهی مرا بکشی؟! همان گونه که دیروز انسانی را کشتی؟! توفیق میخواهی جباری در روی زمین باشی نمیخواهی از مصلحان باشی؟! در این هنگام مردی با سرعت از دورترین نقطه شهر؛ مرکز فرعونیان آمد و گفت: ای موسی این جمعیت برای کشتن تو بمشورت نشستند! فوراً از شهر خارج شو که من از خیر خواهان تو هستم! پس موسی از شهر خارج شد در حالیکه ترسان بود! و هر لحظه در انتظار حادثه بود عرض کرد ای صاحب اختیار کلّ من! مرا از این قوم ظالم رهایی ببخش! هنگامیکه متوجه جانب مدین شد گفت: امیدوارم که صاحب اختیار کلّ من! مرا براه راست هدایت کند! و هنگامیکه بچاه آب مدین رسید؛ گروهی از مردم را در آنجا دید که چهارپایان خود را سیراب میکنند! و در کنار آنها دوزن را دید که مراقب گوسفندان خویشش؛ و بچاه نزدیک نمیشوند؛ موسی بآن دو زن گفت: کار شما چیست؟ چرا گوسفندان خود را آب نمیدهید؟! گفتند: ما آنها را آب نمیدهیم تا چوپانها همگی خارج شوند!

و پدر ما پیر مرد کهن سالی است! و قادر بر این کار هانیست! موسی
 بپای گوسفندان؛ آن دو آب کشید داد! سپس رو بسایه آورد
 عرض کرد: ای صاحب اختیار کلّ من! هر خیر و نیکی بر من به
 فرستی به آن نیاز مندهستم! ناگهان یکی از آن دوزن بسراغ
 او آمد در حالیکه بانهایت حیا گام بر میداشت؛ گفت: پدرم از تو
 دعوت میکند؛ تا مزد آب دادن بگوسفندان راکه برای ما انجام
 دادی بتو بپردازد؛ هنگامیکه موسی نزد شعب آمد و سرگذشت
 خود را شرح داد گفت: نترس از قوم ظالم نجات یافتی! یکی
 از آن دو دختر گفت: ای پدرم! او را استخدام کن؛ زیرا که بهترین
 کسی را میتوانی استخدام کنی آنکسی است؛ که قوی و امین
 میباشد؛ و او همین مرد است! شعب گفت: من میخواهم یکی
 از این دو دخترم را به مسری تو در آورم؛ به این شرط که
 هشت سال بپای من کار کنی؛ و آنگوآن را تا به ده سال
 افزایش بدهی؛ محبتی از ناحیه توست؛ من نمیخواهم
 کار سنگینی بردوش تو بگذارم! و انشاء الله مرا از صالحان
 خواهی یافت!!! موسی گفت: مانعی ندارد؛ این قرارداد را
 میان من تو میباشد!!! البته هر کدام از این دو مدت را انجام
 بدهم!!! استمی بر من نخواهد بود! و من در انتخاب آن آزادم
 و خداوند بر آنچه ما میگوییم؛ وکیل است! هنگامیکه موسی

مدّت خود را بپایان رسانید؛ و همراه خانواده از مدین بسوی
 مصر حرکت کرد! از جانب کوه طور آتشی دید! خانواده اش
 گفت: در اینجا درنگ کنید من آتشی دیدم! میروم شاید خبری
 از آن برای شما بیاورم! یا شعله از آتش تابان گرم شوید!
 هنگامیکه بسیراغ آتش آمده!!! از کرانه راست درّه؛ در آن
 سرزمین پربروکت؛ از میان یک درخت ندا داده شد که: ای
 موسی! بدرستی که منم خداوند! صاحب اختیار کلّ جهانیان!
 عصایت را بیفکن! هنگامیکه عصار افکند!!! دید همچون
 ماری با سرعت حرکت میکند!!! خیلی توسید و به عقب
 برگشت! و حتی پشت سر خود را نگاه نکرد! ندا آمد ای موسی
 برگرد نترس! تو در آمان هستی دست راست را در گویان
 خود فرو بر! هنگامیکه خارج میشود!!! سفید درخشنده است
 بدون عیب؛ نقص! دستهایت را بر سینه بگذار تا ترس؛ وحشت
 از تو دور شود! این دو معجزه عسایید بیضاء برهان از تو و
 روشن! از صاحب اختیار کلّ تو! بسوی فوعون و اطرافیان
 اوست! که آنان قوم فاسقی هستند! عرض کرد: ای صاحب
 اختیار کلّ من! من یک تن آنان را کشتم!!! میترسم مرا بقتل
 برسانند! و برادرم هارون زبانش از من فصیح تر است! او
 را همراه من بفرست! تا یاور من باشد و مرا تصدیق کند!!!

کند! میترسم مرا تکذیب کنند! خداوند فرمود: بزودی بازوانت
 و تورابوسيله بوادرت محکم و نیرومند می‌کنم! و برای شما
 سلطه و بوتری قرار میدهم! و ببرکت آیات ما! بر شما دست
 نمی‌یابند! شما و پیروانتان پیروز هستید! هنگامیکه موسی
 معجزات روشن خداوند را برای آنان آورد گفتند: این چیزی
 جز سحر؛ جادو نیست! که به خداوند دروغ بسته شده است!
 ما هرگز چنین چیزی را در نیاکان خود نشناختم! موسی گفت:
 صاحب اختیار کلّ من! حال کسانی که هدایت را از نزد او آوردند
 ! کسانی که عاقبت نیک خانه آخرت از آن آنهاست آگاه تر
 است! بدرستی که ظالمان رستکار نخواهد شد! فرعون گفت:
 ای جمعیت اشراف! من هیچ خدایی جز خودم برای شما
 سراغ ندارم! امّا برای تحقیق بیشتر! ای ه-ام-ان برایم
 آتش بر گل بیاور! و آجرهای محکم بساز! و برای من برج
 بلندی ترتیب بده تا از خدای موسی خبرگیری کنم! هر چند که
 من گمان می‌کنم! او از دروغ‌گویان است! سرانجام فرعون
 و لشگریانش بناحق در زمین استکباری کردند! و پنداشتند
 بسوی ما بازگردانیده نمی‌شوند! ما نیز او؛ لشگریانش را گرفتیم
 ! و بدریا افکندیم! اکنون بنگر که پایان کار ظالمین چگونه
 بود؟! فرعونیان را امامان قرار دادیم! که بتش جهنم دعوت

میکنند روز قیامت یاری نخواهند شد! در دنیا نیز لعنتی! بدنبال
 آنان قرار دادیم! و روز قیامت از زشت رویان هستند! و ما به
 موسی کتاب آسمانی دادیم؛ بعد از آنکه اقوام قرون نخستین
 را هلاک نمودیم! کتابی که برای مردم بصیرت آفرین و مایه
 هدایت و رحمت بود! شاید که متذکر شوند؛ و نصیحت قبول کنند
 ای محمد؛ تو در جانب غربی نبودی هنگامیکه ما فرمان نبوت
 را بموسی دادیم!!! و تو از شاه دین نبودی؛ در آن هنگامیکه
 معجزات را در اختیار موسی قرار دادیم! ولی ما اقوام را در
 اعصار مختلف بوجود آوردیم! و زمانهای طولانی بر آنها گذشت
 که آثار انبیاء از دل‌هایشان محو شد!!! و تو هرگز در میان مردم
 مدین نبودی! که آیات ما را برای آنها خوانی ولی ما بودیم
 که تو را فوستادیم! و این آیات را در اختیار تو قرار دادیم! و تو
 تو در کنار کوه طور نهودی؛ زمانی که ما موسی را ندا کردیم!
 ولی این رحمتی از سوی صاحب اختیار کلّ تو بود!!! که این
 اخبار را در اختیار تو گذارد! تا بوسیله آن قومی را بترسانی!
 که پیش از تو ترساننده برای آنان نیامده است! شایع متذکر
 شوند نصیحت قبول کنند!!! ه-رگه پیش از فوستادن پیام
 آوری! مجازات و مصیبتی بواثر اعمالشان به اهل کتاب
 میرسید! میگفتند: ای صاحب اختیار کلّ ما! چرا رسول برای

ماتفرستادی؟! تا از آیات تو پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم؟! ولی هنگامیکه حقّ از نزد ما برای آنها آمد؛ گفتند: چرا مثل همان چیزیکه بموسی داده شده؟ به این پیام آور داده نشده است؟! مگر بهانه جوینانی همانند آنانکه؛ معجزاتی را که در درگذشته به موسی داده شد؟ انکار نکردند؟! و گفتند: موسی و هارون دو ساحرند که دست هم دادند؟! تا ما را گمراه کند؟! و بدرستیکه م- با هر دوی ایشان کافر هستیم؟! بگو: اگر راست گوید: که تورات و قرآن از سوی خداوند نیست! کتابی هدایت بخش تر از این دو از نزد خداوند بی‌آورد! تا من هم از آن پیروی بکنم! و اگر این پیشنهادتورانی پذیرند! بدانکه آنان تنها از هوای خود پیروی میکنند! و آیا گمراه تر از آن کسیکه پیروی هوای نفس خویش کرده؟ و هیچ هدایت الهی را نپذیرفته؟! کسی پیدا میشود؟! بدرستیکه خداوند قوم ستمگر را هدایت نمیکند!!! حقیقت این است! که ما آیات قرآن را یکی پس از دیگری برای آنه افرستادیم! که شاید متذکر شوند و نصیحت قبول کنند! کسانی که قبلاً کتاب آسمانی بآن دادیم به قرآن ایمان می‌آورند! و هنگامیکه بقرآن قرآن خوانده میشود میگویند: بدرستیکه همه اینها حقّ است! و از سوی صاحب اختیاری خود ما است! بدرستیکه ما از پیش مسلمان بودیم!

آنهاکسانی هستند که بخاطر صبر و شکیباییشان اجر و پاداش
 شان را دوبار دریافت میدارند! و بوسیله نیکیها؛ بدیهه را دفع
 میکنند! و از آنچه به آنان روزی دادیم انفاق مینمایند! و هر
 گاه سخن لغو و بیهوده بشنوند! از آن روی میگردانند! و می
 گوید: اعمال ما از آن ماست! و اعمال شما از آن خودتان!!!
 سلام بر شما! ما خواهان جاهلان نیستیم! ای محمد بدرستی که
 تو نمیتوانی کسی را که دوست داری هدایت کنی! ولی خداوند
 هر کسی را بخواهد هدایت میکند؛ و زیراکه او به هدایت
 یافتگان آگاه تر است! آنها که گفتند: اگر ما هدایت را همراه تو
 پذیرا شویم! ما را از سر زمینان میرانند! خداوند فرمود: آیاما
 حرم امنی را در اختیار آنها قرار ندادیم؟! که ثمرات هر چیزی
 از هر شهر و دیاری بسوی آن آورده میشود؟! رزقی است از
 جانب خداوند؛ ولی اکثر آنها میدانند! و چه بسیار از شهرها
 و آبادیهایی را که بر اثر فراوانی نعمت؛ مست و مغرور شده
 بودند هلاک کردیم! این خانه های آنهاست که ویران شده!
 و بعد از آنان جز اندکی کسی در آنها سکونت نکرد! و ما وارث
 آنان بودیم! و صاحب اختیار تو هرگز شهرها و آبادیها را هلاک
 نمیکرد! تا اینکه در میان آنها رسولی مبعوث کند! که آیات
 خداوند را بر آنان بخواند؛ خداوند هرگز آبادیها و شهرها را

هلاک نکردیم مگر آنکه اهلش ظالم بودند! آنچه بشما داده شده متاع زندگی دنیا وزینت آن است! و آنچه نزد خداوند است بهتر و پایدارتر است! آیا اندیشه نمیکنید؟! آیا کسیکه به او وعده نیکو دادیم و به آن خواهد رسید؛ همانند کسیکه است؟ که متاع زندگی دنیا به او داده ایم؟! سپس در روز قیامت بر حساب جزا از احصا شدگان خواهد بود؟! روزی را بخاطر بیاورید! که خداوند آنان را ندا میدهد! و میگوید: کجا هستند شریکانیکه برای من می پنداشتید؟! گروهی از معبودان که فرمان عذاب درباره آنها مسلم شده است! میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! ما این عابدان را گمراه کردیم!!! آری ما آنها را گمراه کردیم همان گونه که خودمان گمراه بودیم! ما از آنان بسوی توبیذاری میجوئیم! در حقیقت آنان ما را نمی پرستیدند! بلکه هوای نفس خود را پوستش میکردند! و به عابدان گفته میشود: معبودهایتان را که شریکان خداوند می پنداشتید بخوانید تا شمارا یاری کنند! معبودهایشان را می خوانند! ولی جواب به آنها نمیدهند! و در این هنگام عذاب الهی را با چشم خود میبینند!!! و آرزو میکنند ایکاش هدایت یافته بودیم! بخاطر بیاورید! روزی را که خداوند آنان را صدا میدهد؛ و میگوید: چه پاسخی بر رسولان من گفتید؟! در آن روز

همه اخبار بر آن پوشیده میماند! حتی نمیتوانند از یکدیگر سوالی
 بکنند! اما کسیکه توبه کند؛ و ایمان می آورد؛ و عمل صالحی
 انجام بدهد؛ امید است از دستگاران باشد! ای محمد؛ صاحب
 اختیار کلّ تو! هر چه بخواهد خلق میکند؛ و هر چه بخواهد بر
 میگذراند؛ مخلوق در برابر خداوند اختیاری ندارد! پاک و منزّه
 و بوی خداوند است!!! از همتایانی که برای او قائل میشوند
 ! و صاحب اختیار کلّ تو! میدان آنچه را که در سینه هایشان
 پنهان میکنند؛ و آنچه را آشکار میسازند! و او خداوندی است
 که جز او معبودی نیست! حمد و ستایش و تعریف و کوشش
 برای اوست؛ در این جهان و در جهان آخرت؛ کلّ حاکمیت نیز
 از آن اوست؛ و همه شما بسوی او بازگردانده میشوید! بگو:
 بمن خبر دهید که اگر خداوند شب را تا قیامت بوشما جاویدان
 کند! آیا معبودی جز خداوند میتواند روشنایی برای شما بی
 آورد؟! آیا نمیشنوید؟! بگو: بمن خبر دهید؛ اگر خداوند روز را تا
 روز قیامت بر شما جاویدان کند کدام معبودی غیر از خداوند
 شبی را بوی شما بجا آورد تا در آن آرامش یابید!!! آیا نمی
 بینید؟! و از رحمت خداوند است؛ که برای شما شب و روز را
 قرارداد تا هم در آن آرامش داشته باشید؛ و هم برای بهره
 گیری از فضل خداوند تلاش کنید؛ و شاید شکر نعمت او را

بجای آورید! بخاطر بی‌آوردی روزی را که خداوند آنهارا صدامیکند
 ! و میگوید: کجایید متیانی که برای من میپنداشتید! در آن روز
 از هرامتی گواهی بر می‌گزینیم! بمشکرکن می‌گویم: دلیل خود را
 بی‌آورید! اما آنها میدانند که حق از آن خداوند است! و تمام آنچه
 افترا می‌بستند از نظر آنها گم خواهد شد! بدرستی که قارون از
 از قوم موسی بود! اما بر آنان ستم کرد؛ ما آن قدر از گنجها به
 او داده بودیم! بدرستی که حمل کلیدهای آن برای یک گروه
 زورمند مشرکی بود! هنگامیکه قومش به او گفتند: این همه
 شادی مغرورانه مکن! که خداوند شادی کنندگان مغرور را
 دوست نمیدارد! و در آنچه خداوند بتو داده خانه آخرت را بطلب
 و بهره خود را از دنیا فراموش مکن! و همان طوریکه خداوند
 بتو نیکی کرده؛ نیکی کن! و هرگز در زمین در جستجوی فساد
 مباش! بدرستی که خداوند مفسدان را دوست نمیدارد! قارون
 گفت: این ثروت را بوسیله علمی که نزد من است! بدست آوردم
 ! آیا او نمیدانست که خداوند اقوامی را پیش از او هلاک کرد؟!
 که نیرومند تر و ثروت مند تر از او بودند؟! و هنگامیکه عذاب خداوند
 فرار سید! از گناهان مجرمان سؤال نمیشوند!!! در روزیکه
 قارون! با تمام زینت خود در برابر قومش ظاهر شد! انهایکه
 خواهان زندگی دنیا بودند گفتند: ایکاش آنچه به قارون داده

شده است! ماهم نیز داشتیم! بدرستی که او بهره عظیمی دارد!
 اما کسانی که علم؛ دانش بآنها داده شده بود؛ گفتند: وای بر شما
 ! ثواب الهی برای کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام
 میدهند بهتر است! اما جز صبر و شکیبایی کنندگان؛ آن را دریافت
 نمیکنند! خداوند فرمود: سپس ما او و خانه اش را در زمین فرو
 بردیم! و گروهی؛ نداشت که در برابر عذاب الهی او را یاری
 کنند! و خود نیز نمیتوانست یاری کند! و آنها که دیر روز آرزو
 میکردند! بجای قارون باشند! هنگامیکه این صحنه را دیدند
 گفتند: وای بر ما! گوییکه خداوند روزی را بر هر کسی از بندگانش
 بخواهد گسترش میدهد! یا تنگ میگیرد! اگر خداوند بر ما منت
 نهاده بود! ما را نیز به قعر زمین فرو میبرد! ای وای! گوییکه
 کافران هرگز رستگار نمیشوند! آری؛ این خانه آخرت را تنها
 برای کسانی قرار میدهم! که اراده برتری جویی در زمین و
 فساد را ندارد! و عاقبت نیکی برای پرهیزگاران است! هر کسی که
 کار نیکی را انجام بدهد! برای او پاداشی بهتر از آن است! و کسا
 نیکی کارهای بدی را انجام بدهد! مجازات بدکاران جز بمقدار
 اعمالشان نخواهد بود! آن کسی که قرآن را برای تو واجب کرد
 ! تو را بجایگاهت و زادگاهت باز میگرداند؛ بگو: صاحب اختیار
 کلّ من! از همه بهتر میداند! چکسی هدایت را آورده است!!!

وچه کسی درگمراهی آشکار است! تو امید نداشتی که این کتاب قرآن وحی منزل آسمانی بتوالقاع گردد! ولی رحمت صاحب اختیار کلّ تو! چنین ایجاد کرد؛ که اکنون چنین است! هرگز از کافران پشتیبانی مکن! و هرگز کافران تو را از آیات هدایت قرآن خداوند باز ندارد! بعد از آنکه برتو نارل شده است! و بسوی صاحب اختیار کلّ خود دعوت کن! و هرگز از مشر کین مباش! هرگز معبود دیگری را با خداوند مخوان! که هیچ معبودی جز خداوند خلاق نیست! همه کس و همه چیز؛ جز ذات پاک منزّه خداوند؛ فانی و نا بود شدنی است! حاکمیت کلّ تنها از آن اوست! و همه کس و همه چیز بسوی خداوند خلاق و علام و مَنان و ربّ العالمین بازگردانده میشود!!!

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (۱۶) إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۱۷) وَإِنْ تَكْذَبُوا فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ (۱۸) أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ (۱۹) قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (٢٠) يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَشَاءُ
 وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ (٢١) وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
 السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ (٢٢)
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِنْ رَحْمَتِي
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (٢٣) فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ
 قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
 لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (٢٤) وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا
 مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
 بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرٍ
 يَنْ (٢٥) فَمَنْ لَهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ هُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (٢٦) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي
 ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَأَتَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآ
 خِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ (٢٧) وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ
 الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (٢٨) أَنْتُمْ لَتَأْتُونَ
 نَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا
 كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ
 الصَّادِقِينَ (٢٩) قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ (٣٠)
 وَ لَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ
 هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ (٣١) قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا

قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُرْجِيئَهُ وَأَهْلَهُ إِنَّا أَمْرَاتُهُ كَانَتْ مِنَ الْعَابِرِينَ (۳۲) وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَ وَأَهْلَكَ إِنَّا أَمْرَاتُكَ كَانَتْ مِنَ الْعَابِرِينَ (۳۳) إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ (۳۴) وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (۳۵)

(از قرآن کریم و از سوره العنکبوت آیات از ۱۶ تا ۳۵)

ترجمه؛ خداوند فومود؛ و هنگامیکه ابراهیم بقوم خود گفت:
 خداوند را پرستش کنید؛ و از عذاب او بترسید که این برای شما بهتر است اگر بدانید! این است جزاین نیست! شما غیر از خداوند! فقط بت‌های را که از سنگ و چوب می‌تراشید! می‌پرستید دروغی را بهم می‌بافید! بدرستی که آنهایی را که غیر از خداوند پرستش می‌کنید! مالک هیچ رزقی بوی شما نیستند! روزی را تنها از نزد خداوند بطلبید؛ و او را پرستش کنید؛ و شکر او را بجا آورید؛ که بسوی او بازگشت داده می‌شوید! اگر شما مرا تکذیب کنید! که جای تعجب نیست! امت‌هایی پیش از شما نیز انبیاء خودشان را تکذیب کردند! و وظیفه فرستاده خداوند جز ابلاغ آشکار نیست! آیا آنها ندیدند خداوند چگونه آفرینش را آغاز می‌کند؟! سپس باز میگرداند؟! بدرستی که این کار برای خداوند خیلی آسان است! ای محمد؛ بگو: در زمین بگردید؛ بنگرید که خداوند چگونه آفرینش را آغاز

کرده است؟! سپس بهمین طور خداوند جهان آخرت را ایجاد میکند! بدرستی که خداوند بر هر چیزی توانا است! هر کسی را بخواهد و مستحق عذاب بداند مجازات میکند!!! و هر کسی را بخواهد مورد رحمت خود قرار میدهد! شما را بسوی او باز میگردانند! و شما هرگز نمیتوانید بر اراده خداوند چیره شوید!!! و از قدرت حوزه او در زمین و آسمان بگریزید!!! و برای شما جز خداوند! ولی؛ سرپرست و کمک؛ یآوری نیست!!! و کسانی که به آیات خداوند و ملاقات روز قیامت او کافر شوند! آنها از رحمت من مأیوسند! و برای آنها عذاب دردناکی است! اما جواب قوم ابراهیم جز این نبود که گفتند: او را بکشید یا بسوزانید! ولی خداوند او را از آتش رهایی بخشید! بدرستی که در این جریان آیات است برای کسانی که ایمان میآورند! ابراهیم گفت: بدرستی که شما غیر از خداوند! بت‌هایی را بر خودتان معبودی انتخاب کردید! که مایه دوستی و محبت میان شما در زندگی دنیا باشد! سپس در روز قیامت از یکدیگر بی‌زاری خواهید کرد! و وی کدیگر العن مینماید! و جایگاه همه شما آتش است! و هیچ یار و یآوری برای شما نخواهد بود!!! و لوط به ابراهیم ایمان آورد! ابراهیم گفت: بدرستی که من بسوی صاحب اختیار کلّ خودم! هجرت میکنم! بدرستی که او صاحب قدرت و حکیم است!!! و در او آخر عمر اسحاق و یعقوب رابه

ابراهیم بخشیدیم! و نبوت و کتاب آسمانی را در ذریّتش قرار دادیم؛ و پاداش او را در دنیا دادیم؛ و او در آخرت از صلحان است! و لوط را فرستادیم؛ بقوم خود گفت: بدرستی که شما عمل بسیار زشتی را انجام می‌دهید! که هیچ یکی از مردم جهان پیش از شما آن را انجام نداده است! آیاشما بسراغ مردان می‌روید؟! و راه تداوم نسل انسان را قطع می‌کنید؟ و در مجلسان اعمال ناپسند انجام می‌دهید؟! اما پاسخ قوم لوط جز این نبود! گفتند: اگر راست می‌گویی عذاب الهی را برای ما بیاور! **لوط عرض کرد: ای صاحب اختیار کلّ من! مرا در برابر این قوم مفسدین یاری بفرما!** و هنگامیکه فرستادگان من از فرشتگان بشارت تولد فرزند برای ابراهیم آوردند؛ گفتند: ما اهل این شهر و آبادی قوم لوط را هلاک خواهیم کرد! چونکه اهل آن ستمگر هستند! ابراهیم گفت: لوط در این آبادی است! گفتند: ما بکسانیکه در آن هستند آگاه تویم! لوط و خانواده او را نجات می‌دهیم! جز زن او که در میان قوم ظالمین باقی خواهد ماند! هنگامیکه فرستادگان ماترّد لوط آمدند! لوط از دیدن آنها بدحال دل‌تنگ شد! گفتند: نتوس و غمگین مباش! ما تو و خانواده تو را نجات خواهیم داد! جز زن تو که در میان قوم ستمگر باقی خواهد ماند! ما بر اهل این شهر؛ آبادی بخاطر فسادشان! عذابی از آسمان فرو خواهیم ریخت حقیقت این است! از آبادی آیات روشنی و درس عبرتی است! بر کسانیکه می‌اندیشند باقی گذاردیم!

وَلَقَدْ نَادَانَا نُوحٌ فَلْنِعْمَ الْمُجِيبُونَ (٧٥) وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ
 الْكَرْبِ الْعَظِيمِ (٧٦) وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ (٧٧) وَتَرَكْنَا
 عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (٧٨) سَلَامٌ عَلَى نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ (٧٩)
 إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (٨٠) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ
 (٨١) ثُمَّ أَعْرَفْنَا الْآخِرِينَ (٨٢) وَإِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لِإِبْرَاهِيمَ
 (٨٣) إِذْ جَاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ (٨٤) إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا
 تَعْبُدُونَ (٨٥) أَفَكَأَ آلِهَةٌ دُونِ اللَّهِ تُرِيدُونَ (٨٦) فَمَا ظَنُّكُمْ
 بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (٨٧) فَنظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُومِ (٨٨) فَقَالَ إِنِّي
 سَقِيمٌ (٨٩) فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ (٩٠) فَرَاغَ إِلَى آلِهِتِهِمْ فَقَالَ
 أَلَا تَأْكُلُونَ (٩١) مَا لَكُمْ لَّا تَتَنَطَّفُونَ (٩٢) فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا
 بِالْيَمِينِ (٩٣) فَلَقِبُوا إِلَيْهِ يَزْفُونَ (٩٤) قَالَ أَتَعْبُدُونَ مَا تَحْنُتُونَ
 (٩٥) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ (٩٦) قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا
 فَأَلْفُوهُ فِي الْجَحِيمِ (٩٧) فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْقَلِينَ
 (٩٨) وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَّهْدِينِ (٩٩) **رَبِّ هَبْ لِي**
مِنَ الصَّالِحِينَ (١٠٠) فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ (١٠١) فَلَمَّا بَلَغَ
 مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانظُرْ
 مَاذَا تَرَى قَالَ يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ
 مِنَ الصَّابِرِينَ (١٠٢) فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ (١٠٣) وَنَادَيْنَاهُ
 وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ (١٠٤) قَدْ صَدَّقْتَ الرُّؤْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي
 الْمُحْسِنِينَ (١٠٥) إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ (١٠٦) وَفَدَيْنَاهُ

بِذَبْحٍ عَظِيمٍ (۱۰۷) وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ (۱۰۸) سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ (۱۰۹) كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ (۱۱۰) إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ (۱۱۱) وَبَشَّرْنَاهُ بِإِسْحَاقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ (۱۱۲) وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ (۱۱۳) (ارقرآن کریم وازسورة الصافات آیات از ۷۵ الی ۱۱۳)

ترجمه؛ خداوند فرمود: حقیقت این است! نوح مارا صدا کرد و مادعی اورا جواب دادیم! وچه خوب؛ جواب دهنده هستیم! او و خاندانش را از اندوه بزرگ رهایی بخشیدیم! و ذریه او را همان بازماندگان روی زمین قرار دادیم! و نام نیک او را در میان امتهای بعد باقی گذاردیم! سلام بر نوح در میان جهان یان باد! بدرستی که مانی کوه کاران را این طور پاداش میدهم! بدرستی که او از بندگان با ایمان خداوند بود! سپس دشمنان دیگر او را غرق کردیم! بدرستی که ابراهیم بدو نشک از شیعیان او بوده است! از مانی که ابواهم با قلب سلیم پیشگاه صاحب اختیار کل خود آمد! و وقتی که بپدر و قوم خود؛ گفت: اینها چیست که می پرسید؟! آیا غیر از خداوند خلاق؟ بسراغ این معبودان دروغین میروید؟! شما درباره صاحب اختیار کل عالمیان چه گمان می کنید؟! سپس نگاهی بستارگان افکند! پس گفت: بدرستی که من بیمارم! و بلشما بر اسم جشن نمی آیم! آنها از او روی بر تافته و به او پشت کردند؛ و بسرعت دور شدند!!! او مخفیانه

وارد بُتخانه شد!نگاهی به معبودان چوب و سنگ کرد!!!
 و از روی تمسخر گفت: چرا از این غذاها نمیخورید؟! اصلاً چرا
 سرخن نمیگوید؟! سپس بسوی آنها رفت و ضربه محکم با
 دست راست بر پیکر آنها فرود آورد! و جزبُت بزرگ همه را
 در هم شکست! آنها با سرعت با و روی آوردند گفت: آیا چیزی
 را با دست خود میتراشید و میپرستید؟! با اینکه خداوندهم
 شمار آفویده وهم بُتهایی که میسازید! بُت پرستان گفتند:
 بنای مرتفعی برای او بسازید! و او را در جهنمی از آتش بیفکنید
 ! آنها طرخی برای نابودی ابراهیم ریخته بودند! ولی ما آنان
 را پست و مغلوب ساختیم!!! ابراهیم از این مهلکه بسلامت
 بیرون آمد! و گفت: من بسوی صاحب اختیار کَلّ خودم میروم
 ! او مرادیت خواهد کُود! **ای صاحب اختیار کَلّ من! بمن از**
فوزندان صالح ببخش! پس ما ابواهم را به پسر بردبار
صبور بشارت دادیم!!! هنگامیکه با او بمقام سعی و کوشش
 رسید؛ ابراهیم گفت: ای پسرم بدرستی که من در خواب دیدم
 که تو را ذبح میکنم؛ نظرتو چیست؟! گفت: ای پدر من هر چه
 دستور خداوند است اجرا کن! بخواست خداوند مرا از صابرين
 خواهی یافت! هنگامیکه هردو به امر خداوند تسلیم شدند؛
 و ابراهیم جبین او را بر خاک نهاد! خداوند فرمود: او را صدا
 کردیم؛ که ای ابراهیم!!! آن رؤیا را تحقق بخشیدی و به

مأموریت خود عمل کردی؛ مانیکوکاران را این گونه جزا و پاداش میدهم! بدرستی که این همان امتحان آشکاراست! ماذبح عظیمی را فدای او کردیم! و نام نیک او را در امتهای بعد باقی گذاردیم! سلام بر ابراهیم! نیکوکاران را این گونه جزا و پاداش میدهم! بدرستی که او از بندگان بالیمان مابوده است! ما او را به اسحاق؛ پیام آوری؛ از شایستگان بشارت دادیم!!! و از ذریه آن دو؛ افوادی نیکوکار بودند؛ و افوادی آشکارا بخود ظلم کردند!!!

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقْوُدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ (۶) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَاتَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تُجْرُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۷) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَ كُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا وَاغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۸) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا وَأَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۹) ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأةً زُوحًا وَامْرَأةً لُّوطًا كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَاحِي ن فَخَاتَاهُمَا فَلَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ

مَعَ الدَّٰخِلِينَ (۱۰) وَضَرَبَ اللّٰهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَةً فِرْعَوْنَ
 اِذْ قَالَتْ رَبِّ اِنَّ لِيْ عِنْدَكَ بَيِّنًا فِى الْجَنَّةِ وَنَجِّيْ مِنْ فِرْعَوْنَ
 نَ وَ عَمَلِهٖ وَ نَجِّيْ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِيْنَ (۱۱) وَ مَرِيْمَ ابْنَتِ
 عِمْرَانَ الَّتِيْ اٰحْصٰتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيْهِ مِنْ رُّوْحِنَا وَ صَدَقَتْ
 بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُتِبَ عَلَيْهَا مِنَ الْقَوَاتِلِ الْاَلْوَانِ (۱۲) (از قرآن کریم واز

سورة التحريم آيات از ۶ الى ۱۲)

ترجمه؛ خداوند فرمود: ای کسانی که ایمان آوردید خانواده
 خویش را از آتشیکه هیزم آن انسانه! و سنگهاست نگه
 دارید آتشی که فوشتگان بوان گمارده شده که خشین و
 سختگیر هستند؛ و هرگز فومان خداوند را مخالفت نمیکند!
 و آنچه را که فرمان داده شده اند بطور کامل اجرا مینمایند!
 ای کسانی که کافر شده اید! امروز قیامت است! عذر خواهی
 نکنید! چرا که به اعمال شما جزا داده میشود! ای کسانی که
 ایمان آورده اید بسوی خداوند خلاق توبه کنید؛ توبه خالص
 امید است که با اینکار صاحب اختیار کلّ شم! اگناهانتان را
 ببخشد و شما را در باغهایی از بهشتی که از زیر درختان و
 قصرهایش نهرها جاریست وارد کند؛ و در آن روزیکه خداوند
 پیام آور و کسانی که با او ایمان آوردند خوار نمیکند! این کار
 در حالی است که نورشان پیشاپیش آنان و از سوی راستشان
 در حرکت است و میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! نور ما را

کامل کن و ما را ببخش که تو بره‌ر چیزی قادر و توانا هستی!
 خداوند فرمود: ای نبیّ و رسول! با کفار و منافقین پیکار کن!!!
 و بوآنان سخت بگیر! که جایگاهشان در جهنّم است!!! و بد
 فرجام است! خداوند برای کسانی که کافو شدند!!! به همسر
 نوح و همسر لوط مثل زده!!! که آن دو تحت سرپرستی دو
 بنده از بندگان صالح ما بودند! ولی بآن دو خیانت کردند!!!
 ولی ارتباط با این دو پیام آور سودی به حالشان در برابر
 عذاب الهی نداشت! به این دو گفته شد: وارد آتش شوید!
 همراه کسانی که وارد میشوید!!! و خداوند برای مؤمنان؛
 همسرفرعون را مثل زده است! در آن هنگامیکه گفت: ای
 صاحب اختیار کلّ من! خانه بر من نزد خودت در بهشت
 بساز!!! و مرا از فوعون و کارا و نجات بده و مرا از گوه
 ستمگران رهایی ببخش!!! و همچنین م‌ریم دختر عمران
 که فوج دامن خود را پاک نگه داشت! و ما از روح خود در
 رحم آن حرکت دادیم! که او کلمات صاحب اختیار کلّ خود!
 و کتابهایش را تصدیق کرد از مطیعان فرمان خداوند بود!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱) قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ (۲) أَنْ اعْبُدُوا
 اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا (۳) يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَ يُوخِّرْكُمْ
 إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُونَ تَعْلَمُونَ
 (۴) قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا (۵) فَلَمْ يَزِدْهُمْ
 دُعَائِي إِلَّا فِرَارًا (۶) وَ إِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا
 أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ وَاسْتَعْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
 اسْتِكْبَارًا (۷) ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا (۸) ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَ
 أَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا (۹) فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا
 (۱۰) يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا (۱۱) وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ
 وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا (۱۲) مَا لَكُمْ لَنَا
 تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا (۱۳) وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا (۱۴) أَلَمْ تَرَوْا
 كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا (۱۵) وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ
 نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسَ سِرَاجًا (۱۶) وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ
 نَبَاتًا (۱۷) ثُمَّ يُعِيدْكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجْكُمْ إِخْرَاجًا (۱۸) وَاللَّهُ جَعَلَ
 لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا (۱۹) لِنَسْأَلُكُم مِّنْهَا سَبِيلًا فَجَاجًا (۲۰) قَالَ
 نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا
 خَسَارًا (۲۱) وَمَكْرُوهًا مَّكْرًا كَبِيرًا (۲۲) وَقَالُوا لَنَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ

وَلَا تَدْرُنَّ وِدَاءَ وَلَا سُوعَاءَ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا (۲۳)
 وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا (۲۴) مِمَّا
 خَطَبْنَا تَهُمْ أَعْرَفُوا فَأَدْخَلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 أَنْصَارًا (۲۵) وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَاتَدْرُ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ
 دِيَارًا (۲۶) إِنَّكَ إِنْ تَدْرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا
 كَفَّارًا (۲۷) رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا
 وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا (۲۸)

(از قرآن کریم تمامی سوره نوح)

ترجمه؛ خداوند فرمود: بدرستی که ما نوح را بسوی قومش
 فرستادیم؛ و گفتیم: که قوم خود را برترسان و انداز کن پیش از
 آنکه عذاب دردناک بسراغشان بیاید! نوح گفت: ای قوم!
 من بوی شما بیم دهنده و بتوساننده آشکاری هستم!!! که
 خداوند خلاق را پرستش کنید و از مخالفت او بپرهیزید؛ م‌براهم
 اطاعت نمایید! و اگر چنین کنید! خداوند گناهان را می‌آمرزد
 ! و تا زمان معینی شمارا ع‌م‌رمیدهدزیرا که هنگامیکه اجل
 الهی فرا برسد! تأخیری نخواهد داشت اگر میدانید! نوح گفت:
 ای صاحب اختیار کل من! بدرستی که من قوم خود را شب و
 روز بسوی تو دعوت کردم! اما دعوت من چیزی جز فرار از
 حق بر آنان نیفزود! و من هر زمان آنها را دعوت کردم که
 ایمان بیاورند و تو آنها را بی‌آمرزی انگشتان خویش رادر

گوشه‌هایشان می‌گذارند! لباس‌هایشان را بر سر خود پیچیدند!
 و در مخالفت اصرار می‌ورزند! بشدت استکباری میکنند! پس
 من آنها را با صدای بلند به اطاعت فرمان تو دعوت کردم!
 سپس آشکارا و نهان حقیقت توحید و ایمان را برای آنان
 بیان کردم! به آنها گفتم: از صاحب اختیار کلّ خویش! آمرزش
 بطلبید و او بسیار آمرزنده است! تا بارانهای پوربرکت آسمان
 را پی در پی بر شما بفرستد! و شمار ابا اموال و فرزندان کم
 کند؛ باغهای سرسبز و نهرهای جاری در اختیارتان قرار بدهد
 ! چرا شما بر خداوند عظمت قائل نیستید؟! در حالیکه شما را
 در مراحل مختلف خلق کرد! تا از نطفه به انسان کامل رسید
 ید! آیا نمی‌دانید خداوند چگونه هفت آسمان را یکی بالای
 دیگری آفویده!!! و ماه را در میان آسمانها مایهٔ روشنایی
 و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است! و خداوند شما را
 راهم چون گیاهی از زمین رویانید! سپس شمار ابهمان زمین
 باز میگرداند؛ و بار دیگر شمارا از زمین خارج میکند! و خداوند
 زمین را برای شما فرش گستردهٔ قرار داده است! تا راههای
 وسیعی و دره‌های آن بگذرید!!! و به هر جایکه می‌خواهید
 بروید! روح بعد از نومیدی از هدایت قوم خود گفت: اصحاب
 اختیار کلّ من! آنها از من نا فومانی کردند!!! و از کسانی
 پیروی نمودند!!! که از اموال و فوزندانشان!!! چیزی جز

زیان کاری بر آنها نیفزوده است! و این رهبران گمراه! مکی
 عظیمی بکار بردند؛ و گفتند: دست از خدایان و بُتهای خود بر
 ندارید! بخصوص بُتهای ودّ! و سُواع! و یَعُوث! و یَعوق! نسرا!
 را رهان کنید! و آنها گروه بسیاری را گمراه کردند! ظالمان
 جز ضلالت نمی افزایند! آری سرانجام همگی بخاطر گناهان
 شان غرق شدند! و در آتش دوزخ وارد گشتند! و جز خداوند
 یاورانی برای خود نیافتند! بدرستی که نوح گفت: ای صاحب
 اختیار کلّ من! هیچ یک از کافران را بر روی زمین باقی مگذار
 ! چرا که اگر آنها را باقی بگذاری! بندگان را گمراه میکنند!
 و جز نسلی فاجر و کافو بوجود نمیآورند! ای صاحب اختیار
 کلّ من! مرا و پدر و مادرم و تمام ی کسانی را که با ایمان
 وارد خانه من شدند؛ و جمع مرادن و زنان با ایمان را بیامرز
 ظالمان را جز هلاکت مِیفزای!!!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱) مَلِكِ النَّاسِ (۲) إِلَهِ النَّاسِ (۳) مِنْ
 شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (۴) الَّذِي يُّوسَّوْسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ
 (۵) مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (۶) قرآن کریم تمامی سوره الناس)

بنام خداوندی که بامهربانی بخشنده است
 بگو: پناه میبرم به صاحب اختیار کلّ مردم! و پناه میبرم به
 مالک؛ حاکم؛ سلطان؛ کلّ مردم! و پناه میبرم بخداوند؛ بسیار
 ؛ بسیار؛ بسیار حیران گذارنده کلّ مردم! از شرّ و سوسه گر
 پنه انکار! که در درون سینه های انسانها و سوسه میکنند
 هم از جنّ میباشند؛ و هم از انسان میباشند!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱) مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲) وَمِنْ شَرِّ عَاسِقٍ
 إِذَا وَقَبَ (۳) وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴) وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا
 حَسَدَ (۵) (قرآن کریم تمامی سوره الفلق)

بگو: پناه میبرم به صاحب اختیار کلّ شکافنده صبح! از شرّ
 تمام آنچه آفریده شده است! و از شرّ هر موجود شرور هنگامی
 که شبانه وارد میشود! از شرّ زنهاییکه در زندگی گرههای باز
 نشدن را میزنند؛ و هر تصمیمی را مسموم میکنند! و از شرّ
 هر حسودی؛ هنگامیکه حسد خود را آشکار میکند!!!

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ
 أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا
 إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ (۱۸۸) هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِّنْ

نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُ مَا لَنْ نَأْتِيَنَّ صَالِحًا لَهْكَوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ (۱۸۹) فَلَمَّا آتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا أَنْتَهُمَا فَتَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۱۹۰) أَيْشْرِكُونَ مَا لَإِيْحُتْقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِفُونَ (۱۹۱) وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ (۱۹۲) وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْكُمْ أَدْعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ (۱۹۳) إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلَكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۱۹۴) أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبِطْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظَرُونَ (۱۹۵) إِنَّ وَلِيِّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ (۱۹۶) وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ (۱۹۷) (از قرآن کریم و از سوره‌ها الا عراف آیات از ۱۸۸ الی ۱۹۷)

ترجمه: خداوند فرمود: ای محمد: بگو: من مالک سودوزیان خویش نیستم! مگر آنچه راکه خداوند برای من بخواهد؛ و از غیب و اسرار نهان نیز خبری ندارم! و اگر از علم غیب باخبر بودم؛ سود فراوانی برای خود فراهم میکردم؛ و هیچ بدی و زیانی بمن نمیرسید! من فقط بیم دهنده و بشارت دهنده ام

برای گروهی که ایمان می‌آورند و آماده پذیرش حق هستند خداوند او است! که همه شمار از یک فرد آفریده است!!! او و همسرش را نیز از جنس او قرارداد؛ تادرکنار او ساکن شود! سپس هنگامیکه با او آمیزش کرد! حملی سبک برداشته؛ که با وجود آن؛ بکارهای خود ادامه میداد! و وقتیکه سنگین شد؛ هر دو از خداوند و صاحب اختیار کلّ خودشان! خواستند:

اگر فرزند صالح بماند! از شاکرین خواهیم بود! اما هنگامی که خداوند فرزند صالحی به آنها داد؛ موجودات دیگر را در این موهبت مؤثر دانستند! و برای خداوند در این نعمت که بآنها بخشیده بود! شریکان قائل شدند!!! خداوند برتر است!!! از آنچه شریکان بر او قرار میدهند! آیا موجوداتی را همتای او قرار میدهید که چیزی را نمی آفرینند؟! و خودشان مخلوق هستند! و نمیتوانند آنان رایاری کنند! و نه نمیتوانند خودشان رایاری نمایند! هرگاه آنها را بسوی هدایت دعوت کنید!!! از شما پیروی نمیکند! برای شما یکسان است!!! چه آنها را دعوت کنید! و چه خاموش باشید!!! بگو: بدرستی که آنهایی را که غیر از خداوند میخوانید و پرستش میکنید!!! بندگانیم همچون خود شما هستند!!! پس آنها را بخوانید! و اگر راست میگوید: بلبید شما پاسخ بدهند و تقاضایتان را برآورده کنند! آیا آنها حداقل همانند خود شما پاهایی دارند با آنها راه بروند!؟

یادستehایی دارند با آنها چیزی را بگیرند؟! ویاکاری انجام بدهند؟! یاچشمانی دارند که با آنها ببینند؟! یاگوشههایی دارند که با آنها بشنوند؟! نه هرگز هیچ کدام ندارند! بگو: اکنون که چنین است! معبودهایی خویش را که شریک خداوند خلاق قرار داده اید! برضد من بخوانید و برای من مکر کنید! و برای من لحظه مهلت ندهید! تا بدانید که کاری از آنها ساخته نیست! بدرستی که ولئی و سرپرست من!!! خداوندی است! که این کتاب قرآن وحی منزل آسمانی را نازل کرده است! و او همه صالحان را ولی و سرپرستی میکند!!!

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ (۱۷) وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَعَفُورٌ رَحِيمٌ (۱۸) وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ (۱۹) وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئاً وَهُمْ يُخْلَقُونَ (۲۰) أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (۲۱) إِلَهُكُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ (۲۲) لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ (۲۳) (از قرآن کریم و از سوره النحل آیات از ۱۷ الی ۲۳)

ترجمه؛ خداوند فرمود: آیا کسی که این همه مخلوقات را خلق میکند؟ همانند کسی است که هیچ چیزی را نمیتواند خلق کند

؟! آیا صیحت قبول نمیکنید و متذکر نمیشوید؟! و اگر نعمتهای خداوند خلاق را بشمارید!!! هرگز نمیتوانید آنها را شماریش کنید!!! بدرستی که خداوند با مهربانی بخشنده است!!! فقط خداوند عالم است آنچه را که پنهان میدارید؛ آنچه را که آشکار میکنید میداند! و معبودهایی را غیر از خداوند خلاق را میخوانید؛ صدامیزنید؛ حاجت میخواهید؛ نمیتوانند چیزی را را خلق بکنند! بلکه خودشان هم مخلوق هستند!!! آنهایی را که میخوانید! مردگانی هستند که هرگز استعداد حیات و زندگی ندارند! و نمیدانند بجز قیامت در چه زمانی محشور میشوند! معبود شما تنها و فقط خداوند خلاق واحد و یکتا است!!! اما کسانی که به آخرت ایمان نمیآورند! دلهایشان حق را انکار میکند! مستکبرین هستند!!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم (۱) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (۲) مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مَغْرُضُونَ (۳) قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِنِّي نُوِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ (۴) وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ (۵)
 وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ (۶)
 وَإِذَا نُنزِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ (۷) (از قرآن از سوره الاحقاف آیات از ۱ الی ۷)

ترجمه؛ خداوند فرمود: **حم؛** این کتاب قرآن آسمانی از سوی خداوند عزیز و حکیم نازل شده است! خداوند فرمود: آسمانها وزمین وانچه را در میان این دو است؛ جز بحق بواى مدت معینی نیافریدیم! اما کافران از آنچه ترسانیده میشود! اعراض ورو میگردانند! به آنان بگو: این معبودهایی را که غیر از خداوند خلاق میخوانید و صدا میزنید و حاجت میخواهید و کرنش میکنید!!! بمن نشان بدهید چه چیزی را از زمین آفریده اند؟! یا شرکتی در خلقت آسمانها دارند؟! یا کتابی آسمانی پیش از این قرآن میآوردید؟! یا اثر علمی از گذشتگان میآوردید؟! که دلیل صدق گفتار شما باشد؟! که اگر راست می گوید؟! و چه کسی گمراه تر است؟! از آن کسیکه معبودی غیر از خداوند خلاق را میخواند؟! تا قیامت هم به او جواب نمیتواند بدهد؟! و معبودها از خواندن آنها کاملاً بیخبر هستند! آنها را که میخوانند! دشمنان خواننده خودشان خواهند شد! و هنگامیکه مردم در قیامت محشور میشوند! حتی معبودها

عبادت خواننده خودشان را انکار میکنند! و هنگامیکه آیات روشن قرآن وحی منزل ما بوی آنان خوانده میشود!!! کافران در برابر قرآن آسمانی حقیکه برای آنها آمده است میگویند: این قرآن سحر و جادوی آشکاری است!!!

قُلْ لَّا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ (۶۵) (از قرآن کریم و از سوره النمل آیه ۶۵) ترجمه: خداوند فرمود: ای محمد: بگو: کسانی که در آسمانها و زمین هستند!!! هیچ کسی علم غیب نمیدانند! جز خداوند خلاق! و نمیدانند کی بر قیامت برانگیخته میشوند!!!

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا (۵۶) إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا (۵۷) وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا (۵۸) يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزَوِّجَكِمْ وَبَنَاتِكِمْ وَنِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۵۹) لئن لم ينته المنافقون و الذين في قلوبهم مرض و المرجفون في المدينة لتغريكن بهم ثم ليجاورونك فيها إنا قليلاً (۶۰) ملعونين أينما ثقفوا أخذوا وقتلوا تقتيلاً (۶۱) سنة الله في الذين خلوا من قبل ولن تجد لسنة الله تبديلاً (۶۲) يسألك

النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
 السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا (۶۳) إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ
 سَعِيرًا (۶۴) خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَّا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا (۶۵)
 يَوْمَ تَقْلَبُ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَفُولُونَ يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا
 الرَّسُولَ (۶۶) وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبْرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا
 السَّبِيلَا (۶۷) رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنَا كَبِيرًا
 (۶۸) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ
 اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا (۶۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
 اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ
 لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا (۷۱)
 إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ
 أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا
 جَهُولًا (۷۲) لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
 وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ
 اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا (۷۳) (قرآن کریم سوره الاحزاب آیات از ۵۶ تا ۷۳)

ترجمه: بدرستی که خداوند خلاق و فرشتگان بوی پیام آور
رسول؛ درود و سلام میفرستد؛ ای کسانی که ایمان آورده اید
!!! برای رسول سلام بفرستید و درود بگوید؛ و کاملاً تسلیم
فرمان او باشید! بدرستی که آنهایی که خداوند خلاق و پیام آور
اورا از او اذیت میدهد! خداوند آنان را از رحمت خود در دنیا و

آخرت دور ساخته است! و برای آنها عذاب خوارکننده آماده کرده است! و آن کسانی که مردان و زنان با ایمان را بخاطر کاریکه انجام نداده اند آزار و اذیت میدهند! باربھتان و گناه آشکاری را بدوش کشیدند! ای محمد! پیام آوربه همسران و دختران خود و زنان مؤمنان را بگو: پیراهن هایی؛ و روپوش هایی گشاده خود را بپوشند!!! برای اینکه با این کاریک (وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ؛ از سوره نور آیه ۳۱؛ ترجمه؛ و روسری های گشاده بلند خود را تا بر کمرهای خود فرو افکند) شناخته شوند! و مورد آزار و اذیت قرار نگیرند بهتر است! و اگر تاکنون خطا و کوتاهی از آنها سرزده توبه کنند! خداوند رحمان همواره آمرزنده رحیم است! اگر منافقان و بیماردلان و آنهایکه اخبار دروغ؛ شایعات بی اساس در مدینه میکنند! دست از کار خود برندارند! تورا برضد آنها می شورانیم! سپس جزمّت کوتاهی نمیتوانند در کنار تو در این شهر بمانند! و از همه جاطر دمیشوند! و هر جایافته شوند گرفته خواهند شد! بسختی بقتل خواهند رسید این سنّت خداوند خلاق در اقوام پیشین است!!! و بوی سنّت الهی هیچ گونه تغییر نخواهی یافت! مردم از تو در وقت قیامت سؤال میکنند؟ بگو: علم آن تنها نزد خداوند است! و چه میدانی شاید وقت قیامت نزدیک باشد! خداوند کافران را لعن کرده و از رحمت خود دور ساخته

!!! و برای آن آتش سوزاننده آماده کرده است در حالیکه همواره در آن آتش تابد میمانند! ولی یارویاوری نخواهی یافت! در آن روز که صورتهای آنان در آتش جهنم دگرگون خواهد شد! از کارهای خویش پشیمان میشوند! و میگویند: ایکاش خداوند خلاق و پیام آور؛ او را اطاعت میکردیم! و میگویند: ای صاحب اختیار کلّ ما! بدرستی که ما از سادات و بزرگان خودمان اطاعت کردیم! ما از راه تو گمراه کردیم! ای صاحب اختیار کلّ ما! آنها را از عذاب دو چندان بده! و آنان را لعن کن! لعن بزرگی بفرما! ای کسانی که ایمان آوردید! همانند کسانی نباشید که موسی را آزار و اذیت کردند! و خداوند او را از آنچه در حق او میگفتند: مبرّاساخت؛ و او در نزد خداوند آبرومند و گواهی بود! ای کسانی که ایمان آوردید!!! تقوی الهی را پیشه کنید! و سخن حق بگوید: تا خداوند کارهای شما را اصلاح کند!!! و گناهانتان را بیامزد! و هر کسی اطاعت خداوند و رسولش کند برستگاری پیروزی عظیمی دست یافته است! اما امانت را بر آسمانها و زمین و کوهها عرضه داشتیم! آنها از برداشتن آن سرباز زدند! و از آن ترسیدند!!! امّ انسان آن را برداشت و بردوش کشید! بدرستی که او بسیار ظالم و جاهل بوده است! (معنی امانت در این آیه قرآن ثروت اندوزی؛ و مقام پرستی؛ و ریاست طلبی؛ و حکومت طاغوتی

؛ و فساد اخلاقی میباشد! زیرا که امانت بچیزی گفته میشود: بکسی که داده شده است! امانت دار خوب میداند که امانت! از او گرفته خواهد شد! لغت امانت در این آیه پنج نوانسان ظالم و جاهل بالاصدق میکند! در این آیه از امانت هدف این بود که خداوند مردان و زنان منافق! و مردان و زنان مشرک را! از مؤمنان جدا سازد و آنان را عذاب کند! و خداوند توبه مردان و زنان مؤمن را قبول میکند!!! خداوند همواره با مهربانی و رحمت بخشنده است!!!

وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُعْتَدُونَ عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالَوَا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرٌ عَنَّا أَمْ صِرْنَا مَا لَنَا مِنْ مَّحِيصٍ (۲۱) وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقَّ وَوَعَدْتُكُمْ فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُمُونِي وَلَوْ مَوْأَنفُسِكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِحِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِحِيَّ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونَ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (۲۲) (از قرآن کریم و از سوره ابراهیم آیات از ۲۱ و ۲۲)

خداوند فرمود: و در روز قیامت همه انسانها در برابر خداوند خلاق ظاهر میشوند! در این هنگام ضعفاء! دنباله روان ندادن

به مستکبران و رهبران گمراه خودشان! میگویند: که ما پیروان شما بودیم! اکنون که بخاطر پیروی از شما گرفتار مجازات الهی شدیم! آیا شما حاضرید سهمی از عذاب الهی را قبول کنید؟! از ما بردارید؟! بزرگان گمراهان قوم میگویند: اگر خداوند ما راه هدایت کرده بود! ما نیز شما را هدایت کرده بودیم! ولی اکنون کار از اینها گذاشته است! چه بیتابی کنیم و چه صبر و شکیبایی تفاوتی برای ما ندارد! هیچ راه گریزی بر ما وجود ندارد!!! او هنگامیکه روز قیامت حکم خداوند اجرا میشود! اهل جهنم میگویند: شیطان ما را فریب داده است! شیطان به اهل جهنم میگوید: خداوند شما وعده حق داده! و من بشما وعده دروغ دادم!!! و تخلف کردم!!! من بر شما تسلطی نداشتم! جز اینکه من شما را دعوت کردم!!! و شما هم دعوت مرا پذیرفتید!!! بنابراین مرا ملامت و سرزنش نکنید! خودتان مرا ملامت و سرزنش کنید! نه من فریاد رس شما هستم!!! و نه شما فریاد رس من هستید!!! بدرستی که من نسبت بشرک شما درباره خود من که از قبل داشتید!!! و اطاعت مرا هم ردیف اطاعت خداوند قرار دادید!!! بیزار و کافروانکار می‌کنم!!! بدرستی که برای ظالمین و ستمکاران مشرکین کفار و گمراهان عذاب دردناکی وجود دارد!!!

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ
وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا
(۲۶) وَأَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِن كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَ

لَنْ تَجِدَ مِن دُونِهِ مُلْتَحَدًا (۲۷) (از قرآن کریم ولز سوره الكهف آیات ۲۶ و ۲۷)

ترجمه؛ خداوند فرمود: ای محمد؛ بگو: خداوند از مدت توقف
آنهادر قبور آگاه تر است! علم غیب آسمانها وزمین از آن و
مال خداوند است!!! بدرستی که خداوند چه بینا و چه شنواست
! انسانها هیچ ولیّ و سرپرستی جز خداوند ندارند!!! و خداوند
هیچ کسی را در حکم خود شریک نمیکند!!! ای محمد آنچه
را که از کتاب قرآن صاحب اختیار کلّ تو! بتو وحی شده است
تلاوت کن و بخوان؛ هیچ کسی و هیچ چیزی کلمات و سخنان
قرآن وحی منزلی را نمیتوانند عوض و تبدیل بکند!!! هرگز
پناهگاهی فرهنگ الهی جز قرآن آسمانی نمیبای!!!

نکاتی از مؤلف: خداوند خلاق و علام ربّ العالمین جهان
هستی؛ در این دعاهای آیات قرآن کویم؛ دعاهای انبیاء
عظام و رسولان بزرگواران را از آدم تلخاتم؛ به مؤمنین و
مؤمنات تعلیم فرموده است؛ باید ایمان آورندگان به قرآن
تعلیم دعاهای قرآن را الگویی دعاء و درخواست خود قرار

بدهند؛ و در ددل و راز قلب و درخواست حاجت و دعاء خود را
 تنها و فقط پیشگاه خداوند خلاق و علام و علیم و عالم الغیب
 و ربّ العالمین جهان هستی؛ عرایض دعاء خود را درخواست
 و مسئلت بنماید؛ و جای و مکان مخصوص در این درخواست
 دعاء و حاجت لازم نمیباشد؛ زیرا که خداوند خلاق و علام در
 همه حاضر و ناظر است؛ میبیند و میشنود؛ و در این درخواست
 دعاء و حاجت؛ زمان و وقت معینی هم لازم نیست؛ زیرا که
 خداوند خلاق و علام نمیخوابد و استراحت نمیکند؛ خسته و
 معطل نمیشود!!! و مکان معینی ندارد؛ و از همه کس به تو
 نزدیک است؛ و از رگ گردن و شاه رگ قلب توبه تو نزدیک
 تر میباشد؛ بنابراین هر چه نفس و قلب و دل تو میخواهد از او
 مسئلت و طلب بنمایی؛ و هر زمانی و هر وقتی و هر مکانی که
 بخواهی دعایت و حاجتت از خداوند بخواه و بدان که حتماً به
 تو جواب خواهد داد و تورا بی جواب نمیگذارد؛ و بدان که از او
 چه میخواهی؛ و هر چه میخواهی باید بدانی که چه میخواهی
 باید با لغت زبان مادریت دعاء و درخواست نماوی تا بدانی که
 چه میخواهی؛ و باید بدانی که خداوند علام همه زبانها را
 به خوبی و تمام میداند زیرا که همه زبانها را خداوند خودش
 خلق و ایجاد کرده است! بالغت زبانی که میدانی چه میخواهی

دعاء و درخواست نکنی! و باید بدانی چه می خواهی و معنی
 دعاء و درخواست خود را باید بدانی! چه چیزی می خواهی!!!
 دعاهای کتاب کفر و شرک و گمراهی مفاتیح الجنان! که در
 اصل مفاتیح السقر و جهنم است نخوانی! زیرا که به خداوند
 خلاق و علام و علیم مَنان و ربّ العالمین جهان و جهانیان
 و پیام آور و رسول او محمد خاتم الانبیاء (ص) و آنچه اطهار
 (ع) توهین و افتراء تهمت و دروغ نوشته و رواداشته است
 این ملعون شیخ عباس قمی پیر کفتار آخوند یهود! یهودیت
 امام حسین (ع) را پسر خدا و شریک القرآن نوشته است!
 (رجوع شود؛ بکتاب شمه از غلو و کفر مفاتیح الجنان؛ در این و بسایت)

قومی متفکرند اندر ره دین

قومی بخیال فتاده در راه یقین

ترسم از آنکه بانگ آید روزی

که ای بیخبران نراه آن است نه این

مرام یهودیت صهیون نیزم

عت بیروخ؛ قان ایچروخ؛ لَشخور کمین؛ تله قن مش؛ قوشوخ بیز
 ناتان یهو؛ ابامایوخ بوش اغلی یوخ قان تگروخ بوشوخ بیز
 ظلم ایلماخ اشمیز دور؛ وپشمز دور؛ قودوز؛ قوردوق؛ بلون بیز
 ویران گروخ؛ قان ادورماخ؛ قان ایچماقا؛ قان سورماقا؛ خوشوخ بیز

اشعار قرآنی با آهنگ و آواز

رمز پیروزی آیة قرآن = رهبر ائمه بود پیامبران
فتح مگه کرد کلّ عادلان = عفو داده اند برستمگران

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

اعجاز قرآن تابش بر جهان = پیروز بر ادیان پرتوی قرآن
مسّ بر قرآن ناطق قرآن = آتشی بزد برستمگران

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

خاتم النبّی و پیامبران = آورنده نور آسمان
راه دین حقّ بر جهانیان = آتشی بزد دین کافران

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

تاجهان بود باقی است قرآن = سنتی محمد طریق آن
پیروان او صاحب ایمان = پیروز میشوند برستمگران

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

هان سلاح کلّ پیامبران = مانده است بود حاضر این قرآن
راه عیسی و موسی بر جهان = پرتوش کند محو مشرکان

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

وحی جبرئیل بر محمد است = حامل قرآن این محمد است
دشمن فسادهان محمد است = رمز پیروزی دان محمد است

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

هر کسی زند چنگ بر قرآن = قائم و پناه گاه بر جهان
پناه میدهد کلّ خالصان = خاسراست بر هرستمگران

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

عدل فرقانی ظلم راسوزاند = جای ظلم و شرک عدل و قسط ماند
بر جهانیان عدل رانساند = کلّ خلق بر راه حقّ بخواند

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

قانون الله هم پیامبران = راه رستگار کلّ بر جهان
هان کتاب دین انس و جن جان = وحی منزل است ثابت این قرآن

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

سالم از شیاطین انس و جان = ماندگار و هست وحی این قرآن
مژده میدهند کلّ صالحان = جاویدان بهشت بر جهانیان

رمز پیروزی مبارک باد

این ستم سوزی مبارک باد

بایاتلار

تاماشادورگننده
آیلا جاق آئنده

من گدورم سهنده
بیزم ملت آیلماز

باناسادا آناماز
آنامیوب آناماز

لاری خروس باناماز
آنامازا سوز دمه

پایان کتاب

تألیف و ترجمه عزیزاله اصغری

تاریخ هجری قمری ۱۴۳۶ - تاریخ هجری شمسی ۱۳۹۴

تاریخ میلادی ۲۰۱۵

